

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

AYLIK KOMÜNİST GAZETE

FİYATI: 1 TL (KDV DAHİL)

SAYI:12(107)

WWW.KOZONLINE.ORG

Stalin Dosyası

Köz'ün Kasım sayısı ile birlikte Stalin dosyasını açıyoruz. Önümüzdeki aylardaKİ sayılarımızda eleştirel bir yaşam öyküsü ile birlikte Stalin ile ilişkilendirilen ve bir dizi probleme değinen yazılara yer vereceğiz. Aslına bakılırsa bu sunuş yazısında öncelikle “Neden bu kadar geç kaldık?” sorusuna yanıt vermemiz gerekirdi. Fakat 2011-12 arasında yayınladığımız Troçki dosyasına verilen tepkileri göz önünde tuttuğumuz zaman bize sorulacak asıl soruların farklı olacağını biliyoruz.

s.17-19

Sandıktan Kaçan Erdoğan'ın Sürüklendiği Referandumda Başkanlığa da İdam da Hayır!

Erdoğan güçlenmekte değil zayıflamaktadır, toplumu kutuplaştırıp kendi tabanını sağlamlaştırıp, geliştiren bir lider olduğu liberal bir safsatadan ibarettir.

Partisi içindeki hakimiyetinin kayıtsız ve şartsız olmadığını görmek için Cemaatle ilişkisi olan AKP'lilerin üzerine gitmeye çekinmesine bakmak yeter.

Ezilenlerin çıkarlarını savunma iddiasındaki tüm güçler olası bir referandumda “Başkanlığa da idam cezasına da hayır” şiarıyla başlatılacak bir kampanyaya hazırlanmakla yükümlüdür.

Bolşevik Parti'nin Kuruluşuna Kadarki Dönemde Stalin

Rejimin Olağanüstü Haline Karşı Devrimcilerin Olağan Görevleri

Komünistler kendi tarihlerine baktıklarında geçtiğimiz yüzyılın önemli dönemlerinde Stalin, gerek Ekim Devrimi'nin yaratıcısı olan partideki yeriyle gerek bu devrimin meyvesi olan SSCB'deki görevleriyle önemli bir yer tutar.

s.19-20

Köz sayfalarında Gezi'den bu yana bir rejim krizinden bahsediliyor. 15 Temmuz darbe girişiminden önce Erdoğan'a karşı bir darbenin muhtemel olduğundan söz ediyordu ki bu gerçekleşti. Sol hareket epey zamandır Erdoğan'ın diktatörlüğünü tesis etme yön

s.6

Köz'ün Sözü

Sandıktan Kaçan Erdoğan Referandumu Sürükleniyor

“Gün geçmiyor ki sömürü ve zulüm düzeni daha da koyulaşmasın...” diye başlayan bildiriler uzunca bir süre önce tedavülden kalktı. Ancak içinden geçtiğimiz dönemde yaşananları anlatacak daha uygun bir ifade görünmüyor. Geride bıraktığımız günlerde peş peşe gelen saldırılarla birlikte Erdoğan çıtayı biraz daha yükseltti.

Önce Gültan Kışanak ve Fırat Anlı tutuklandı. Sonrasında yeni OHAL kararlarıyla DİHA'dan Özgürlük Dünyası'na bir dizi sosyalist yayın/haber ajansının kapısına kilit vuruldu.

s.15-16

Yoğurtçu Parkı'nda “Darbeye ve diktatörlüğe karşı eşitlik, özgürlük, laiklik için buluşuyoruz” forumu

s. 3

Konak'ta KESK'ten “OHAL'de direniyoruz!” çalışması

s.5

Kurumlar arası dayanışma pikniği OHAL koşullarında düzenlendi

s.8

Gar Katliamı Kadıköy'de Anıldı

Geçtiğimiz yıl 10 Ekim tarihinde Ankara Garı'nda mitinge katılmak için bir araya gelen kitleye yönelik AKP'nin işbirlikçisi IŞİD tarafından yapılan bombalı saldırı sonucunda 104 insan yaşamını yitirmişti.

s. 7

“Son Siyasal Gelişmeler ve Solun Önündeki Görevler” Paneli

14. kez düzenlenen 1 Mayıs Mahallesi 2 Eylül Kuruluş Festivali kapsamında “Son Siyasal Gelişmeler ve Solun Önündeki Görevler” başlıklı panel 3 Eylül Cumartesi günü Deniz Gezmiş Parkı'nda gerçekleşti. Birleşik Haziran Hareketi adına Hakan Gülseven, KÖZ adına Çetin Eren, HDP'den Muazzez Erdoğan Çelik, EMEP'ten Cemal Çoban ve SODAP adına Ersin Çelikel panele konuşmacı olarak katıldılar.

s.11

Bakırköy'de Düşük Katılımlı ve Coşkuz 1 Eylül Barış Mitingi

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği bileşenleri 4 Eylül Pazar günü Bakırköy 1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle bir miting gerçekleştirdi.

s.4

Darbeye Karşı Kadın Buluşması

s.3

Emek Demokrasi İçin Güç Birliği Antep Saldırısını Protesto Etti

s.7

Gülsuyu'nda Diyarbakır Belediyesi Eş Başkanları İçin Eylem Gerçekleşti

s.9

Okur/Yazar Mektupları

Okur mektubu: “Darbe gecesinden izlenimler”

15 Temmuz Cuma akşamı yaşanan darbe girişimini ilk olarak iş yerimde öntünde duran bilgisa-yardan, haber sitelerine girdiğimde öğrenmiş oldum. Bir yandan sosyal medya hesaplarında bakarken, diğer yandan bildiğim muhalif olan haber portallarına girerek neler olup bittiğini anlamaya çalışıyordum. Boğaziçi Köprüsü askerler tarafından tutulmuş, tanklar sokağa imişti. Diğer yandan ise Ankara semalarında jetlerin alçak uçuşlar yaptığı haberleri geliyordu. Görmediğim ama etkilerini hala hissettiğim 12 Eylül 1980 Darbesi’nden sonra bir darbeye canlı canlı şahit oluyordum. Garip bir durumdu. Ne olacağını kestiremiyor, bir yandan çalışırken bir yandan haberleri takip etmeye çalışıyor, diğer yandan ise iş arkadaşlarım durumum ciddiyeğini kavratmak için onlarla konuşuyordum. Sosyal medyadan da TSK’nın yönetime el koyduğu durumları paylaşılp bizlere sanki “haydi kurtuldunuz” mesajı verilmek isteniyordu. Nitekim bu olanlardan kısa süre sonra darbe bildirisi devletin resmi kanalı olan TRT’de okutuluyor ve ordunun yönetime el koyduğunu açıklıyordu. O açıklama ile beraber kafamda kendi haklarımızın ne olacağı, bizi neler beklediği hakkında bir sürü sorular oluşmaya başlamıştı. Ama şunu biliyordum bugüne kadar yapılan her darbeye biz emekçiler zarar görmüş, haklarımız kazanımlarımız gasp edilmişti.

Bu düşüncelerle birlikte iş yerinden çıkmıştım, sokaklarda insanlar ATM cihazlarının öntünde para çekiyor, bazıları ise fırınlardan ekmek almak için sıraya giriyordu. Sokakta tam bir belirsizlik hali mevcuttu, ama daha sonra gelen haberlerle diğer illerde halk sokaklara imiş tankların öntünde siper olmuşlardı. Çünkü Cumhurbaşkanları ve reisleri olacak kişi böyle istemişti. İlk gece o anki tepki ile birlikte sadece AKP’lilerden oluşan kitleler değil, diğer partilerden olan insanlar da alanlarda idi aslında. Çok farkları yoktu, birçoğu emekçi düşünümü semaye partilerinin yanında yer alanlardı. Bunlar ayrıca her fırsatta Kürtlere de düşmanlık besleyenlerdi. Nerede bir bayrak eylemi olsa hepsi aynı safta birleşirdi. Tıpkı o gece olduğu gibi...

Bu girişimle birlikte son iki-üç yıldan beri yükselen sınıf hareketi tekrar dibe çekilebilecekti. Kürdistan’da yapılan katliamların daha büyüklere yapılabilecek ve kimse sesini çıkartamayacaktı.

İlerleyen saatlerde gündüğümü ile birlikte darbe girişiminin başarısızlığa uğradığı ortaya çıkmıştı. Hafızamızda ise kötü görüntüler mevcuttu. İki egemen blokun iktidar savaşları sırasında pek çok insan ölmüş bir şeyden haberi olmayan askerler linç edilmişti. Yani olan yine emekçi çocuklarına ve emekçilere olmuştu. Saatler ilerledikçe bilanço artıyordu. Bunun üzerine zaten köşeye sıkışmış olan hükümet bir dizi önlemler alacağını açıklıyordu. Nitekim bu önlemler OHAL altında karşımıza çıkmıştı. Zaten az olan haklarımız bununla birlikte iyice bitme noktasına gelecekti ki, bunun ilk meyvesini OHAL’in açıklanmasından sonraki gün Avclar Belediyesi işçilerinin grev çadırını kaldırarak gösterdiler. Ama iktidarı destekleyen çadırların orta yerde durmasında hiçbir sıkıntı yoktu. Çünkü onlar düzeni tehdit etmiyor, tam aksine var olmasına yardımcı oluyordu. O gecenin başında düşündüğüm darbenin zararlarını yine bizler ödtüydük. Avclar Belediyesi’nde cadırmız söküldü, Gaziantep’te sendika değiştiğimiz için baskılar yapıldı, Ankara’da anket altında işleme maruz kalyorduk. Bunca yıl direnişlerinin getirileri tek tek silinmeye başlıyor, muhalif çalışanlar sözüm ona darbe ile ilgili bulunup işten atılıyor, darbe muhalif emekçilerin yüzüne postalla vuruyor, bir yandan ise iktidar partisi üç yıl önceki Gezi Direnişi’nin intikamını alıyordu.

Tüm bunlar yaşanırken ülkemizin sosyalist hareketinin birçoğu Taksim’de olan göstermelik demokrasi mitingine insanları davet ediyor, alttan büyüyen öfkeyi yatıştırmaya çalışıyor, iktidar partisi ve düzen siyasetinin ekmeğine yağ sürmeye devam ediyor. Bizlerin ne askerinin, ne bu “demokrasi sevda-lısı” düzeni için muhalefetin söyleyecek oldukları yalanlara vaatlere karnamızın tok olduğunu gösterme-miz gerekmekte. Bunun için de derinleşen bu krizde mücadeleyi büyütüp kendi partimizi kendimiz var edip, topyekun bir mücadeleye girmeliyiz. Bizleri ne “ne şeriat, ne darbe” gibi kof sloganlar, ne tüten içine hapsohmüş mitingler kurtaracak. Bizi kurtaracak olan kendi mücadelemiz ve kendi yara-tacağımız partimiz. Unutmayalım özgürlük savaşan işçilerle gelecek.

Ödemiş’ten Bir KÖZ Okuru

KOMÜNİST KÖZ YEREL SÜRELİ AYLIK SİYASİ GAZETE

SAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

ENGİN GÜRBÜZ

YÖNETİM YERİ:

OSMANAĞA MAHALLESİ LEYLAĞ SOKAK ELİF İŞANİ KAT 2 DAİRE: 5

KADIKÖY –İSTANBUL

TEL: 0216 700 19 98

E-POSTA: kozonline@gmail.com

WEB ADRESİ: www.kozonline.org /www.kozonline.info

BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI DAVUTPAŞA CADDESİ GÜVEN

SANAYİ SİTESİ C BLOK NO: 242 TOPKAPI-İSTANBUL

TEL: 0212 577 54 92

Haziran Hareketi’ne yönelik gözaltılar protesto edildi

Birleşik Haziran Hareketi üyeleri 24 Eylül Cumartesi günü Kadıköy ve Sangazi’de “Laik-ligi Kazanacağız” başlıklı bir bildirinin dağıtımını yaparlarken polis müdahalesi ile karşılaş-tılar. Polisin müdahalesi sonucunda aralarında HTKP Genel Başkanı Erkan Baş ve ÖDP İstan-bul İl Başkanı Deniz Demirdöğen’in de aralarında bulunduğu pek çok kişi gözaltına alındı. Bunun üzerine Birleşik Haziran Hare-keti tarafından 25 Eylül Pazar günü aynı bildiri ile Kadıköy İskelesi’nde buluşma çağrısı yapıldı. Basın açıklamasında herhangi bir siyaset flamları ile yer almadı. Yalnızca dağıtımına müdahale edilen bildiriler taşındı. Açıklamaya 400’e yakın kişi katıldı. Polis yoğun bir abluka kurmuş, kitlenin çevresini tamamen kuşatmış-tı. Basın açıklaması “Şeriatı, faşizme, karanlığa geçit yok; Bu daha başlangıç, mücadeleye devam” gibi sloganlarla sık sık kesildi. Kitle dağı-lırken slogan atılmadıysa da çağrının içerisine

girildikten sonra sloganlar yeniden başladı. Bir süre bu biçimde slogan atıldıktan sonra eylem sona erdi. Baş, Demirdöğen ve diğer gözaltılar da ertesi gün serbest bırakıldı.

İstanbul’dan Bir Komünist

Okur mektubu: 1 Mayıs Mahallesi’nde kadın sorununa dair tartışma

1 Mayıs Mahallesi’nde KÖZ okurları olarak kadın sorununa dair bir sohbet gerçekleştirdik. Farklı pencerelerden kadın sorununu ele almaya çalıştık. “Feminist bakış açısıyla kadın sorunu, Lenin’in kadın sorununa bakışı, burjuvazinin kadın sorununa bakışı ve KÖZ’ün kadın sorununa ilişkin baki-şı” başlıklarını inceledik.

İlk olarak bu tartışmamıza feminist bakış açısıyla kadın sorununu anlatan arkadaş başladı. Fe-minizim 18.yy’dan itibaren kendisini var eden bir akım olduğunu, 1, 2 ve 3. dalgalara ayrıldığını ve feminizmin tanımını yaparak konuşmasını sonlandırdı.

İkinci konuşmacımızın anlattıkları ise şu şekildediydi; Lenin kadın sorununun cinsiyet sorunu olarak ele almadığını bunun aynı zamanda toplumsal bir sorun olduğunu vurguladı. Bu sorunun ise ancak ve ancak iktidarı hedefleyerek, kadınların bilfiil rol olarak çözülebileceğini söyleyerek konuşmasını sonlandırdı.

Üçüncü konuşmacımız ise burjuvazinin kadın sorununa bakışından bahsetti. Kadının esas ola-rak üretim aracı ve bunun sonucu meta olarak görüldüğünün, var olan kadın haklarının aslında metalaştırmanın zıt bir örneği olarak, burjuva düzeni içerisinde kadın haklarının var olduğunu gösterme çabası olduğunu söyledi. Bugün kadının oy kullannna hakkı vb. haklarının aslında boş bir hak olduğunu söyleyerek konuşmasını bitirdi.

Son olarak bu sohbetimizi KÖZ’ün kadın sorununa bakış açısından bahsederek kapadık. Konuş-macımız; cinsiyetçi/ayrımçı bir ideolojinin izlendiğini kadınların siyasal mücadelelerini içerisinde ol-madığı müddetçe bu ideolojilere karşı duramayacağını belirtti. Çünkü siyasal mücadele kadınlar ve ezilenlerin ortak noktasıdır ve buluşmaları gereken bir alandır. Kadınlar ve ezilenler aynı mücadele çerçevesinde birleşmediği sürece tek bir adım bile atmamış olacaktırlar. Feminizm vb. akımlar bu mücadeleyi birleştirmek değil ayırmak için uğraşmaktadırlar. Var olan 8 Mart eylemlerinde erkekleri yürüyüşe katmamaları bunun bir göstergesidir.

Biz KÖZ okurları olarak düzenli olarak bu tarz okumalar ve tartışmalar yapmaya özen göstere-ceğiz.

1 Mayıs Mahallesi’nden KÖZ Okurları

Sivas’tan Terolar’a saldırılar birleşik mücadeleyle püskürtülecek

Alevi Dernekleri Galatasaray Lisesi öntünde 26 Haziran’da Sivas katliamını ve Alevilerin yoğun ya-şadığı bölgelere mülteci kampı kurulmasını gündem eden bir basın açıklaması yaptı. Basın açıklama-sına “Sivas’tan Terolar’a Saldırlar Birleşik Mücadeleyle Püskürtülecek” yazılı pankart açarak katıldık. Pankartımızı eylem komitesi ile irtibatlı olarak açmamıza rağmen bir süre sonra eylem komitesinden kimi kişiler uyardı bulundu. İmzası olan kurumlar dışında ozalıt, döviz, pankart, bayrak açtırmama karar aldıklarını söyleyip, bayraklarımızı toplamamızı istediler. Biz de bunun üzerine orada gereksiz bir tartışmanın sürmesine mahal vermeyerek pankartımızı topladık.

Eylemde sık sık “Yaşasın Halkların Kardeşliği; Sivas’ın Hesabı Sorulacak; Sivas’ı Unutma Unuttur-ma; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz; Her Yer Sivas Her Yer Direniş” sloganları atıldı.

150-200 kişinin katılım sağladığı açıklamaya CHP milletvekili Sezgin Tannıku da katıldı.Eylem 2 Temmuz Sivas, 3 Temmuz Çorum mitingine çağrı yapıldıktan sonra son buldu.

Faşizme Karşı Omuz Omuzla!

İstanbul’dan Komünistler

Darbe girişimi hakkında bildiri dağıtımı

Okmeydanı’nda darbe girişimi ile ilgili bildiri dağıtım gerçekleşti. İnsanların ilgili olduğu bu meseleyle ilgili daha geniş kapsamlı bir bildiri dağıtımı yapmanın bulduğumuz her yerde aynı propagandayı yapmak açısından oldukça etkili olduğunu düşünüyoruz.

Yaptığımız dağıtım esnasında şunu gördük ki darbe ile ilgili sokakta solun söylediği bir söz yok. Bundan dolayı önümüzdeki dönem bu tür çalışmaların daha yoğun olarak yapılması gerektiğini düşünüyoruz. Bu-gün AKP’nin sokağa döktüğü faşistlere karşı şimdiden bulduğumuz alanlarda savunma hatlarını örmemiz gerekiyor.

Mahallede dağıtılan bildiri KÖZ’ün yayınlamış oldu-ğu özel sayının özeti olduğu olmasına rağmen kulla-nılabilir bir bildiri oldu. Başka arkadaşların yararlan-ması için özet halinde kullandığımız bildiri aşağıdaki gibidir:

DARBE KARŞITLIĞI ADINA AKP’YE KOLTUK DEĞNEĞİ OLMA!

ZAYIFLAYAN ERDOĞAN’A KARŞI MÜCADELE-Yİ BÜYÜT

15-16 Temmuz günlerinde Türkiye taribindeki başarısız darbe girişimlerinden en kapsamlı ve en kanlısı yaşandı. Darbeciler arasında gözaltı-anılanlar arasında iki orgeneral, bir kor-general, otuz kırsur tuğgeneral-amiral ve sayısı bunlardan fazla albay, yarbay, binbaşı vs. bulun-maktadır. Resmi rakamlara bakılırsa gözaltına alın-an rütbeli asker sayısı 3 bine yaklaşmaktadır. Aslına bakılırsa bugün hükümet tarafından ordu içinde küçük bir azınlığın kalkışması ola-rak sunulmak istenen 15-16 Temmuz darbe gi-rişimine dahil olan subaylar başarılı 27 Mayıs darbesini örgütleyenlerden de daha kalabalıktı. Bugünkü girişim dökülen kan açısından da tüm darbelerden ayrı bir yerde duruyor: Açıklanan resmi rakamlara göre yüz kırsuru darbecilerden olmak üzere en az iki yüz altmış beş kişi öldü. Tüm 12 Eylül sürecinde dahi bu kadar kişi ölm-e-miştir.

Bununla birlikte 15-16 Temmuz girişi mi tezat-larla dolu bir darbe girişimi idi. Darbeyi yapan-lar bir yandan Genelkurmay Başkanı’nı reb-in alacak, Hava Kuvvetler Komutanı’nı düğünden belikopterle kaçırarak, tüm kuvvet komutanları-nı 3z bırakarak bu şekilde gizleyecek bir profes-yonelliğe sahipti. Tüm bunları kapsamlı bir plan ve koordinasyon olmaksızın yapmak mümkün değildi. Ama diğer yandan darbeciler köprünün bir tarafını kapatıp diğer tarafını serbest bira-karak, internet erişimini kısıtlamayacak yabul İstanbul Radyosu ve TRT dışındaki iletişim ara-çlarına el koymayı akıl etmeyecek denli amatör; Akseray’ı 13. CNN’i 10 askerle kontrol altında tutabileceklerini düşünceye kadar da tedbirsiz-di. Darbeciler bir yandan özel harekâtçıları yı-dırım operasyonu düzenleyecek, meclisi bomba-layacak, Erdoğan’ın kaldığı yere hücum edecek kadar gözü kara idi; ama aynı darbeciler İstan-bul’da üstlerine yürüyen AKP’lilere karşı onla-rı ezmeye yönelik bir saldırıda bulunmayacak kadar tereddütlü ve ürkekli. Söz konusu olanın Sur’da, Nusaybin’de çocuk çocuk ayrırtı emeden katliamlar yapan bir ordunun subayları oldu-ğu akıldla tutulursa bu durumun ordunun balka ateş etmekten çekindiği gibi gerekçelerle açıkla-namayacağı da anlaşılır. Otel bombalanan Erdo-ğan’ın Dalaman’dan bir kazaya uğramadan, elini kolunu sallayarak Atatürk Havalimanı’na gelme-si de aynı tereddütlü tutumun sonucudur.

Asıl Darbeciler Henüz Harekete Geçmedi

Tam da bu nedenle 15-16 Temmuz darbe gi-rişiminin kapsamı ve vahşeti kimseyi yanılt-mamalıdır. Kapsamı bu denli geniş olsa da 15-16 Temmuz asıl büyük darbe planı tamamının başarıya geçmiş hali değildir. Hatta aktif olarak harekete geçen birliklerin sayısına bakıldığında 15-16 Temmuz’da asıl darbe planının çok küçük bir kısmının yürürlüğe konduğunu söylemek ge-rekir. Buzdağının görünmeyen kısmı, yani ordu içindeki asıl darbeciler, 15-16 Temmuz sürecine katılırlar belki çok sonra açığa çıkacak nedenler-den ötürü dâhil olamışlardır. 15-16 Temmuz’da harekete geçenleri ise geri adımı atmayı reddeden yabul bu geri adımdan habersiz oldukları için açığa düşen unsurlar olarak görmek gerekir.

Darbenin bastırılış biçimi de ordu içindeki asıl darbecilerin henüz ortaya çıkmadığını gös-termektedir. Eğer darbeciler gerçekten ordu için-de küçük bir azınlık olsalar idi o zaman ordu içindeki emir komuta zincirini bozan bu asi un-surların yine ordu tarafından ezilmesi gerekir-di. Bununla birlikte bir iki küçük istisna dışında

darbeci unsurların karşısına askerler değil po-lisler ve AKP’li güruh çıkmıştır. Bir avuç asker on saate yakın bir süre biçbir müdahale ile kar-şılaşmaksızın köprüleri tek yönlü de olsa geçişe kapatmış, herhangi bir ordu birliği bu girişime müdahale etmemiştir. Jandarma Komutanlığı, Genelkurmay Karargâhı ve diğer stratejik nok-talar bep polis operasyonları sonucunda kontrol altına alınmıştır. Kuvvet Komutanları “rehin statüsünde” oldukları için konuşamamış olsa da geri kalan or ve korgenerallerin çok azı darbe-ye karşı tutum almıştır. Tutum alanlar da bunu makamlarına yakışır bir basın toplantısı ile değil twitter üzerinden açıklamalarla yabul telefonla yapmıştır. O halde darbeci güçler aktif darbe girişimine katılmamış olsalar da bu sü-reçte Erdoğan’a biçbir destek vermemişlerdir.

DARBEYİ HALK PÜSKÜRTTÜ PALAVRASI

15-16 Temmuz’daki girişiminin balkın ve medyannın inisiyatifli ile püskürtüldüğü ise bir palavradan ibarettir. Bir yönüyle AKP’nin prop-agandasını diğer yönüyle de liberal solcuların herkesi inandırmak istediği pasifist bayyalleri yansıtmaktadır. Silahlı güçlerin silabsız yığınlar tarafından durdurulması mümkün değildir. 15-16 Temmuz darbe girişimi de böyle püskürtül-memiştir zaten. Süreç başladıktan sonra üç saat boyunca Erdoğan sırta kadem basmış, darbeci-lerin kararlı adımları atmayacağı belli olduktan sonra piyasaya çıkıp balık sokağa çağırmıştır. AKP’lilerin sokağa çıkmaya da zaten yine darbe-cilerin AKP’lilere karşı Sur’daki, Cizre’deki pra-tiği sergilemeyeceği anlaşıldıktan sonra gerçek-leşmiştir. Aksi takdirde demokratik cesareti çok metbedilen o kitlelerin, neden Ankara’da Meclis’in bombalanmasının ardından dağıldığını ve gün ağırıp bombardıman kesilinceye kadar toplan-madıklarını açıklamak mümkün değildi. Bugün kitle seferberliği diye parlatılan müsamer farklı veçheleri ile Gezi’de, Lice’de, Sur’da patlak veren bir balk dinamığı değil esas olarak sokağa çık-mann riskinin düşüldüğünü gören fırsatçı ve lin-ççi ve esas itibarıyla AKP’nin kemik kadrolarıyla sınırlı bir güruhun gövde gösterisidir. Başka bir deyişle balk harekati darbecileri püskürtmemiş, tam tersine darbecilerin sonuç alamayacağı an-laşıldıktan sonra AKP’liler linççi bir şora kalkış-mıştır.

Geziden bu yana kitleleri sokağa çıkarmak konusunda sıkıntı yaşayan AKP bu vesileyle kit-lesini sokağa alıştırıp yarın Kürtlerin, Alevilerin, emekçilerin yaşadığı mahallelerin üzerine polis desteğiyle saldıracaktır. AKP çıkarılan yeni ya-saları bayata geçirmek, kentsel dönüşüm plan-larını uygulamak, kendisine yönelen her türlü muhalefetin önünü kesmek için bu faşist güruhu kullanacaktır. Bizlerin öncelikli görevi bulundu-ğumuz mahallelerde bu saldırılara karşı bir ara-ya gelecek savunma hatlarını geliştirmektir.

Bugün Türkiye’de izlenmesi gereken siyasi çizgi AKP’li güruhun demokrasi güçleri olarak ak-lışlanmak değildir. AKP’ye “Ne AKP gericilligi ne de darbe” diyerek destek olan ortacı bir pozis-yon takınmak biç değildir.

Yapılması gereken rejimin krizinin artık yu-muşatılamayacak şekilde derinleştiğini ve bu krizin Erdoğan’ın siyasi akıbeti meselesinde yo-ğunlaştığını göstermektedir.

Yapılması gereken çelişkilerin odağında bulu-nan Erdoğan’ın emekçilerin azılı düşmanı oldu-ğunu vurgulamak, Erdoğan emekçiler ve ezilen-lerin seferberliği ile gönderilmedikçe Türkiye’de baklar ve özgürlükler mücadelesinde bir arpa boyu bile yol alınmayacağım savunmaktır.

Yapılması gereken emekten, ezilenlerden yana olan berkesi Erdoğan’a karşı kitlesele ve eylemli mücadeleyi büyültmeye çağırmaaktır.

Yapılması gereken Türkiye’de devrim koşulla-rının olgunlaştığını görmek, devrimin, darbenin iç savaşın aynı zeminde flüzlenip serpilmediğini kavramak, “darbeye, iç savaşta bayır” şiarlarıyla pasifizm savunuculuğu yapmak yerine patlak verecek devrime önderlik edip bu devrimi mu-zaffer kılacak partiyi yaratmak için mücadele emektir.

AKP’ye Karşı Örgütlen Birleş Mücadele Etl!

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

Okmeydanı’ndan Komünistler

Darbeye karşı kadın buluşması

15-16 Temmuz başarısız darbe girişiminin ardından AKP’nin başlattığı “demokrasi” nöbetleri ve kent meydanlarında yaptığı mitinglerin etkisi zayıflamışken HDP de 8 ilde darbelere karşı miting yapma kararı aldı. “Darbelere hayır, demokrasi hemen” şiarıyla örgütlenen mitinglerden İstanbul mitingi bir kadın mitingi olarak gerçekleşti.

Mitingde HDK eş sözcüsti Gülistan Koçyiğit bir açılış konuşması gerçek-leştirdi.Konuşmasında özgürlüğün, de-mokrasinin, kadınların, Kürtlerin, Alev-lerin haklarının olmadığını vurguladı. Bugün darbeyi yapanları mevcut ikti-dar tarafından büyütülp beslendiğini, kendilerinin bunu daha önce de söyle-diğini belirtti ve iktidarı bu konuda eleş-tirdi. Askeri ve sivil her türlü darbeye karşı olduklarını ve başını Öcalan ile geleceğini söyledi.

İkinci olarak HDP eş genel başkanı Figen Yüksekdağ bir konuşma yaptı. Her türlü darbeye karşı durduklarını ve duracaklarını, darbenin kadına şiddet uygulayan erkek zihniyetiyle geldiğini vurguladı. Daha önce Kürt illerinde olan tankların sorun etmeyenlerin şimdi tankların sokaklara inmesini sorun ettiğini, darbeye karşı olanları herkes için demokrat olması gerektiğini vurguladı.

Oldukça düşük bir katılımla gerçekleşen ve yaklaşık bir saat süren miting AKP’yi ve Erdoğan’ı hedef almaktan ziyade darbe karşıtı ve Erdoğan’a hizmet eden bir çizgide gerçekleşti.

Mitingin kitlesellikten uzak biçimde gerçekleşmesinde hiçbir biçimde bir miting hazırlığı yapılmaması olduğu kadar, sadece kadınların katılmına açık olarak organize edilmesi de etkili oldu.

İstanbul’dan Komünistler

Yoğurtçu Parkı’nda “Darbeye ve diktatörlüğe karşı eşitlik, özgürlük, laiklik için buluşuyoruz” forumu

14 Ağustos Pazar günü Kadıköy Yoğurtçu Parkı’nda “Darbeye ve Diktatör-lüğe Karşı Eşitlik, Özgürlük, Laiklik İçin Buluşuyoruz” forumu gerçekleştirildi.

Forum için gerçekleştirilen çağrılardan haberdar olmamız üzerine mütevazı da olsa kitleleri bir araya getirecek her türlü etkinliğin, içinden geçtiğimiz süreçte kıymetli olduğunu düşünerek forma katıldık. Etkinliğin çağrılarında herhangi bir siyaset veya kurum ismi zikredilmes-e Kadıköy’deki bütün sol güçlerin (BHH bileşenleri, HDP, Halkevleri, EMEP) birlikte örgütlediği forum 200’ü aşkın kişinin katılımıyla gerçekleştirildi.

Forumun açılış konuşması, içinden geçtiğimiz “sıkıntılı ve karanlık” günlere vurguyla başladı. Birlikte mücadele olanaklarını ve somut önerilerin tartışılma-sının faydalı olacağını altı çizildi. Forumda fikirlerini dile getiren farklı siyasetler yerelerde örülmesi gereken mücadeleye dikkat çekti.

KÖZ adına forumda söz alan arkadaş ise öncelikle bir karamsarlık havası içinde olmanın doğru olmadığını çünkü karşımızda güçlü, diktatörlüğe koşan bir Erdoğan değil devlet içindeki güçsüzlüğü ayan beyan ortaya çıkan, kriz içinde bir Erdoğan ve hükümet olduğunu görmülesi gerektiğini söyledi. Dolayısıyla koşulları Erdoğan’a karşı mücadeleyi büyütmele isteyenler için müsait olduğu-nu fakat ortada böyle bir mücadeleyi göremiyorsak da, bunun sebebinin solun kendi hareketsizliği olduğunu altını çizdi. 7 Haziran seçimlerinden beri görebileceğimiz bu pasif halin 15 Temmuz sonrası ayan beyan ortaya çıktığını, ancak sol güçlerin CHP’nin yasaklı ve sansürlü mitingine katılmaktan başka bir tavır sergilemediği koşullarda bu yanlışamanı süreciğini söyledi. Forumun başında dile getirilen somut önerilerin konuşulması talebine gönderme yaparak da sol güçlerin bu süreçte İstanbul’da Erdoğan’ı ve hükümeti hedef alan merkezi bir miting örgütlemesinin etkili olacağını dile getirdi.

Ayrıca KÖZ’ün arkasında duran komünistler olarak alanda özel sayı dağıtımı ve gazete satışı gerçekleştirdik. Daha önceki benzer etkinliklere kıyasla özel sayı-muz ve gazetemiz daha yoğun bir ilgiyle karşılandı.

Forumdan sonra konuştuğumuz örgütleyci kurumlar etkinliğine daha yüksek bir katılım beklidiklerini belirteler de genel olarak forumun gerçekleşmesinin olumlu olduğunu, KÖZ’ün arkasında duran komünistlerin de ellerinden geldiğin-ce bu tarz etkinliklerin parçası olacağını belirttik.

İstanbul’dan Komünistler

24 Temmuz Taksim mitingi ve Köz'ün tutumu

Bileşeni olduğumuz ve bir süredir toplanıla-nrı düzenli olarak takip ettiğimiz İstanbul Emek ve Demokrasi Koordinasyonu'nun 21 Temmuz tarihli toplantısı, alışılmış olandan daha geniş bir katılımla gerçekleşti. Bu toplantıya CHP, il başkan yardımcısı düzeyinde katıldı ve 15 Temmuz dar-be girişimiyle ilgili olarak 24 Temmuz tarihinde Taksim Meydanı'nda «Cumhuriyet ve Demokra-si'ye Sahip Çıkıyoruz» başlıklı bir miting gerçek-leştirileceğinin bilgisini vererek koordinasyona mitinge katılım yönünde çağrı yaptı. Ardından kurumlar söz almaya başladılar.

İlk olarak tüm kurumlar miting çağrısının ne kadar olumlu olduğu, içinden geçtiğimiz dönem-de yapılması gerekenin tam da bu olduğu konu-sunda ağız birliği ettiler. Halbuki sadece bir hafta önce yapılan toplantıda Köz bir miting örgütle-me önerisinde bulunduğunda bu öneri, yine aynı kurumların ağız birliğiyle reddedilmiş, sokaktaki linççi güruhla karşı karşıya gelmenin gerginliği turmandıraçağı gerekçeyle önerinin sahipleri «iç savaş ismarlamakla» itham edilmişti. Zaten dar-be girişiminden önce de benzer önerilerimiz «provo-kasyon olur» gerekçeyle reddediliyordu. Ancak bu tartışmalar yaşanması gibi, CHP'nin miting örgütlenme önerisi HDP tarafından «Keşe bize resmi bir çağrı yapsaydınız, mitingi birlikte ör-gütleyseydik.» biçiminde bir yanıtla karşılandı. Bu çelişkili tutumu teşhir ettik.

Miting çağrısı başlangıçta bizim tarafımızdan olumlu bir çağrı olarak değerlendirildiyse de CHP'nin mitinge dair tasarları ortaya çıkmaya başladıkça tablo değişti. CHP, Taksim Meyda-nı'nda Türk bayrakları ve Atatürk posterleri dış-ında bir flama taşınmasını istemiyordu. Biz bu durumu eleştirerek ajitasyon ve propaganda ser-bestliğinin olması gerektiğini, tüm kurumların süreçte dair sözlerini söyleyebilmeleri gerektiğini belirttik. CHP'nin önerisine aslında tüm kurumlar tarafından karşı çıkılıysa da toplantının sonun-da mitinge yalnızca kitle örgütlerinin flamayı katılması, Koordinasyon bileşenlerinin ise flama taşımaması, Emek ve Demokrasi Koordinasyo-nu'nun ortak pankartı arkasında ortak dövizler taşıyarak yürünmeleri kararlaştırıldı. Ayrıca Emek ve Demokrasi Koordinasyonu imzalı bir metin de kürsüden okunacaktı.

Diğer tartışmalar ise mitinge AKP'den katıl-ım olup olmayacağı ve mitingde yalnızca darbe karşıtlığının öne çıkarılıp çıkarılmayacağı konu-larında yandı. Kurumlar AKP'nin katıldığı bir mitingde katılmayı reddettiler karşıyorlar ve hem darbeye hem de OHAL'i hedefine koyan bir mit-ing yapılması gerektiğini düşünüyorlardı. Biz ise hedef tahtasına esas olarak Erdoğan'ı oturtmanın gerektiğini belirttik, zaten şamar oğlanına dön-müş bulunan darbecilere değil iktidarda olan ve bu vesileyle iktidarı pekiştirme gayretinde olan Erdoğan ve AKP'ye vurmak gerektiğini söyledik. Zira aksi, iktidarı destekleme durumunda kalın-masına yol açacaktır. Sonuçta CHP sözününün hem OHAL'e hem de darbeye vuran bir miting hedeflediklerini söylemesiyle bu tartışma sona ermiş oldu.

Ertesi gün yapılan Taksim Dayanışması top-lantısında da HDP, «Biz öncelikli olarak yönel-tilmiş resmi bir çağrı yapılmadığı için katılmıyo-ruz.» biçiminde tavır belirtince biz de söz olarak mitingin şeklen ve kurgusuyla yanlış olduğunu ve muhtemelen bizim de buraya katılmayacağı-mızı belirttik. Ancak daha önceden yaptığımız geniş katımlı miting önerilerini sürekli geri çevrildiğini, bu yanlışlıktan rahatsız olanların so-

rumluluk olarak kitlesel eylemlilikleri bizzat ör-gütlemesi gerektiğini tekrar belirttik. Ayrıca her iki toplantıda da bayrak ve flama taşınmaması kararını eleştirerek, bu takdirde ortaya çıkacak fotoğrafın bir Cumhuriyet Mitingi fotoğrafı ola-cğını, kimsenin görüşlerini ortaya koymasının engellenmemesi gerektiğini belirttik.

Nihayetinde platformumuz başlangıçta kat-ılmayı planladığı mitinge, o kesmeçke içinde kortejimizi, pankartımızı koruma altına alamaya-cağımız, İstiklal Marşı okunması sırasında Enter-nasyonal'in okunmasını sağlayamayacağımız gibi durumlar nedeniyle, tek tük bireysel katılımlar bir yana katılmadı.

Miting saati geldiğinde alana yürüyen kortejlerde Emek ve Demokrasi Koordinasyonu bi-

rinin iadesini öne çıkardı. 15 Temmuz girişiminin parlamenter demokrasiyi hedef aldığını belirle-rek darbe girişimini kınadı. Alanda buluşanların ortak paydalarının demokrasi olduğu vurgusunu yaptı.

15 Temmuz gecesi «halkın darbeye karşı di-renme hakkını kullandığını» belirten Kılıçdaroğlu, «ne darbe ne dikta» sloganını da kürsüde tekrarla-yarak darbeye, darbecilere ve dikta heveslilerine karşı olduklarını belirtti. Türkiye'nin darbe hu-kukundan arındırılması gerektiğinin altını çizen Kemal Kılıçdaroğlu, darbe gecesi emre itaat eden erlerin linç edilmesini de uygun görmediklerini belirterek o görüntülere karışanların da yargılan-masını istedi. Devlet yönetiminde liyakatin esas alınması gerektiğini belirtti. Taksim Meydanı'nın

leşenlerinin-özellikle Haziran Hareketi - kendi flama ve pankartlarını taşıdıklarını gördük. (Ha-ziran Hareketi bir bütün olarak Koordinasyon bi-leşeni olmasa da bileşenleri büyük oranda Emek ve Demokrasi koordinasyonuna dahil.)

EHP ve Halkevleri kortejleri gerek yürüyüş kolunda gerekse alanda flama ve pankartlarıyla yer aldılar. Bunlar kadar yoğun olmasa da diğer koordinasyon bileşeni kurumların hemen hepsi mitingde katılacak flama ve pankart taşıdılar. Ayrıca alana ilerlerken «hürsüz, katil Erdoğan» slo-ganları da atılmıştı.

Haziran Hareketi'nin pankartında «Gericiğe ve Faşizme Karşı Laikliği Savunacağız» ifadesi yer almıştı. Alanda farklı flamaların bulunması kimi zaman kürsünün uyarılarıyla da karşılaştı. Ayrıca burjuva medyasına ait televizyonlar alan-da bulunan bu flamaların kameramanlık marifetiy-le göstermemeye çalışıyorlar, alanın bir «gelinçik tarlasına» döndüğünü döne döne vurguluyorlar-dı.

Saygı duruşu ve İstiklal Marşı'nın ardından mitingin ana konuşmacısı Kemal Kılıçdaroğlu da kürsüden aynı birlik ve beraberlik türküsünü söy-le-di. Ne cemaat/FETÖ/PDY ifadelerini kullandı ne de doğrudan AKP'yi hedef tahtasına koyan bir söz etti. Bunun yerine AKP/Erdoğan iktidarı dolaylı biçimde hedef alan 10 maddelik bir Tak-sim manifestosu ortaya koydu. Bu manifestonun bir parçası olarak Balyoz ve Ergenekon operas-yonları kapsamında suçlanan askerlerin itibarla-

tarihsel önemine de parmak basan CHP lideri, 1 Mayıs 1977'yi ve Gezi Ayaklanması'nda düşenleri de andı. Taksim Meydanı'nın halka kapatılmama-sı gerektiğini vurguladı. Böylece solu yedekleme niyetini açıkça ortaya koydu. Nitekim özgürlük-çü demokrasi, sivil toplum vurguları da yaparak konuşmasını Nazım Hikmet'in «Bu Memleket Bi-zim» şiiriyle noktalandı. Gerçi Erdoğan ve Binali Yıldırım'da da benzer vesilelerle kah Nazım Hik-met kah Ahmet Arif'in şiirler okuması dikkate alınrsa, bu gayretlerin solu yedekleme gayretle-rinden ziyade solun bağımsız bir etken olarak siyaset arenasında yer almayışına delalet ettiğini vurgulamak gerekiyör.

Bu noktada Emek ve Demokrasi Koordinas-yonu adına hazırlanan bildiri kürsüden okundu.

Yaklaşık 300 bin kişinin katıldığı miting böyle-ce sona erdi. Miting çıkışında İstiklal Caddesi üzerinde «Bu Daha Başlangıç, Mücadeleye De-vam», «Hürsüz, Katil Erdoğan» gibi sloganlar da atıldı. Mitingin ardından İstiklal Caddesi üzerinde TÖP-G üyesi bir kişinin Erdoğan Diktatörlüğü'ne Karşı Demokratik Cumhuriyeti İnşa Edelim» yazılı bir dövizden dolayı Cumhuriyet başkanı'na hakaret iddiasıyla gözaltına alındığını öğrendik.

Mitingi takip eden perşembe günü Emek ve Demokrasi Koordinasyonu bir sonraki top-lantısını gerçekleştirdi. Bu toplantıda koordinas-yon bileşenlerinden mitinge katılanlar, havanın olumlu olduğundan, kitlelin devrimcilere bü-yük teveccüh gösterdiğinden bahsettiler. Ayrıca

PDD, meslek örgütlerini Taksim'de alternatif bir miting yapmanın yönünde zorlamak gerektiğini belirtti. Katılmayan bileşenlerden HDK ve HDP, televizyonlardaki görüntülerde solun göze çarp-madığını, burjuva medyasının ise bilinçli olarak sosyalistlerin bayraklarını göstermemeye gayret ettiğini belirttiler.

Biz ise söz olarak mitingden önceki toplantıda alınan karara uyulmadığını hatırlattık. «CHP ta-rafından örgütlenen bir mitingde miting düzeni-nin bozulduğu gerekçeyle eleştiri yapmak bize düşmez, ancak kendi aldığımız karara uyma-manın özeleştirisi verilmelidir. Zira bu davranş, söyledigini yapmak, yaptığının sorumluluğunu almak biçiminde tarif edilen tutumla bağdaşma-nıdır. Kulâğı buranın alacağı karara cevirmiş olan ve bu karara uyma niyetinde olan kişi ve kurumlar bakımından güvensizlik ortaya çıkmış-tır.» biçiminde bir eleştiri ortaya koyduk.

Kaldı ki, her ne kadar koordinasyon mitinge katılma yönünde bir tutum benimsemiş olsa da, bu katılımın nasıl organize edileceğini koordi-nasyon bileşenlerinin nerede ne zaman ve nasıl toplanacağı ve alana birlikte nasıl gireceği, or-tak bir güvenlik oluşturup oluşturmayaacağı gibi konularda bağlayıcı bir karar ve somut bir plan olmaması; ortak pankart, ortak kortej konusunun net olarak belirlenmemiş olması ve sadece ortak bildirinin kürsüden okunmasını sağlamakla ye-tinmiş olunması da da esasen adı koordinasyon olan bir platform mitinge örgütüz ve dağılık bir biçimde katılmasının yolunu döşemişti. Bu durum açıkça söz konusu koordinasyonun bir eylem birliği koordinasyonu olmaktan çok bir söz birliği koordinasyonu olduğunun ifadesiydi.

Bununla birlikte değerlendirme toplantısında mitingde yaratılan tüm şoven havaya karşın kit-lenin Gezi sloganları atmasını, «Hürsüz, Katil AKP» sloganının zaman zaman duyulmasını olumlu bulduğumuzu belirttik. Bu durum ileride dair daha umutlu olmanın ve daha cesur ve inisiyatifli davranmanın koşulları olduğuna delalet emek-teydi. Ayrıca PDD'nin önerisini desteklediğimizi, ancak bunun için dörtlüylü (DISK-KESK-TMMOB-TTB) beklememek gerektiğini belirttik.

Buna karşılık söz alan kurumlar koordinasyo-nun kendi kararına uymamış olması durumunu (ya da bizim bu durumdaki haberdar olmayış-ımız) döneysel bir durum olarak nitelendirdiler ve bu döneşlerde bu tür itibatsızlıkların olabile-ceğini, bunun bütyütülmemesi gerektiğini belirtti-le. Miting önerisi ise yapılan merkezi toplantılar gerekçe gösterilerek belirsiz bir tarihe ertelendi.

Genel olarak değerlendirildiğinde CHP mit-ingi öncesinde bizim yaptığımız kitlesel miting önerilerine «provokasyon» bahanesiyle karşı çı-kan HDP'nin koordinasyon toplantısından he-men sonra ve CHP mitinginden hemen önce Sangazi'de kendi başına ve kendi inisiyatifliyle bir miting düzenlemiş olması ve daha sonra da İstanbul'da ve başka yerlerde başka mitingleri örgütlemekten geri durmaması da esasen darbe girişimi vesilesiyle Erdoğan ve AKP'ye karşı siy-sal protesto eylemlerinin örgütlenmesinin açıkça mümkün olduğunu gösteriyordu. Bu durum ek-siklğin imkanları bakımından değil Erdoğan/AKP iktidarına karşı sokaklardan yükselen bir müca-delenin inisiyatifini alma noktasında olduğunun açık bir belirtisiydi.

İstanbul'dan Komünistler

Devrimci Parti'de darbe girişimi ve parti meselesi üzerine sohbet

Kadıköy'de 12 Ağustos'ta sol hareketlere ve kimi kitle örgütlerine gazetemizin protokol ka-datımızın gerçekleştirdik. Bu dağıtımlar sırasın-da Devrimci Parti'de 15 Temmuz darbe giriş-i-mi ve sonrasındaki gelişmeler ile sol hareketin bu gelişmelere karşı aldığı tutumları konuştuk. Böylesi ciddi rejim krizinde devrimci önderliğin olmayışını ve Köz'ün arkasında duran komü-nistlerin tüm çabasının bu tür ciddi rejim kriz-lerinde, Gezi Ayaklanması gibi başkaldırılarda kitlelere önderlik edebilecek bir partinin yaral-tılması olduğunu ifade ettik. Kayda değer ve verimli bir sohbet oldu. Devrimci Parti'de yap-tığımız konuşmayı okurlarımızla paylaşıyoruz.

Sohbetimizin başlanmda 15 Temmuz darbe girişimi ve sol hareketin bu gelişmeye karşı al-dığı tutum üzerine konuştuk. Bu konuya dair Köz'ün özel sayısının ve Köz'ün manşetinde yer alan «Darbe Karşıtlığı Adına AKP'ye Kol-tuk Değneği Olma Zayıflayan Erdoğan'a Karşı Mücadeleyi Büyüt» şiarının ne demek istediğini anladık.

En başta, AKP'nin hazırlamış olduğu Darbe Karşıtı Deklarasyon'a CHP ve MHP ile HDP'nin de imza attığını, HDP'nin tutumunu doğru bul-madığımız söyledik. Demirtaş'ın açıklamasında «Siyasetin darbeye karşı ilkel bir duruş sergile-diğini» söylemesinin ardından, daha bu dekla-rasyonun mürekkebi kurumadan HDP'nin dış-landığını belirttik. Keza darbenin ilk günlerinde HDP'nin açıklamasında HDP kitleisinin sokağa çıkmasını provokasyona yol açacağını söy-leğiğini, solun büyük kesiminin ise «Ne Dar-be Ne AKP» diyerek iki tarafa da eşit mesafede tavır almasının ortacı tutum olduğunu, bu tu-tumu alarının niyetinden bağımsız olarak bu sloganın Erdoğan'a hizmet edeceğini belirttik. Çünkü 15 Temmuz aşkını ve 16 Temmuz'da darbe girişimini yapanlar ezilmiş ve deym in-rindeyse şamar oğlanlarına dönmüştü. Artık o andan sonra devrim ve demokrasi güçlerinin hedefi tökezleyip sendeleyeni ama iktidardaki olan AKP ve Erdoğan olmalıydı, dedik. Devrim-ci Parti'den arkadaşlar HDP'nin darbe girişimi sonrası kendi kitleisinin sokağa çıkmasını pro-vokasyona yol açacağını söylemesine yönelik şunu söylediler: «Biz HDP'nin bu açıklaması-yla bir anlam veremedik, biz o gün burada (Ka-dıköy'de) 20-30 kişiyle sokağa indik, bir basın açıklaması yaptık, tekrar binaya çıktık, bu niye provokasyon olsun?»

Devrimci Parti'den arkadaşların darbe girişiminin gerçekleştirdiği 15 Temmuz gecesi 20-30 kişiyle sokağa çıkıp tepkisini göstermek üzere basın açıklaması yaptıklarını söylemelerinin ar-dından sohbetin seyri, spesifik olarak Devrimci Parti'nin sokağa inmesinin ne anlama geldiğini ve burjuvazinin böylesi ciddi bir yönetememe krizinin yaşadığı ortamda gerçek bir devrimci müdahalenin çapı ve kapsamının ne olması ge-rektiği üzerine düşüncelerimizi şu şekilde ifade ettik:

“O gün Devrimci Parti'nin sokağa inerek tepki göstermesi anlamlıdır. Birçok siyaset bunu da yapmamış/ yapamamıştır. Fakat sorun tek başına sokağa inmek inmemek değil. 20-30 kişiyle sokağa indiginizi, bir basın açıklaması yapıp tekrar partiyeye çıktığınızı söylüyorsunuz. Oysa tam da bu günler için lazım olan bir parti emekçilere ezilenlere önderlik etmek için so-kağa iner ve siyasi etkisiyle kitleleri harekete geçirir. Bir partinin parti vafı onun mücade-lesinin ve siyasi etkisinin çapı ve kapsamıya ölçülür. Devrimci Parti gibi kendisine partiyim diyen onlarca siyasi akım var bu coğrafyada. Az olsun benim olsun misali kimse kimseye dokunmadan hep birlikte var olalım, deniyor. Oysa bir coğrafyada aynı iddia'yı taşıyan onlar-ca parti olmaz. Biz bu yüzden ısrarla komü-nistlerin birliğini sağlamak gerekir, diyoruz. Var olan örgütlerin, kendisine partiyim diyenlerin Gezi Ayaklanması'nda ayaklanan kitlelere ön-derlik edemediğini gördük.”

Biz bunları söyledikten sonra Devrimci Par-ti'den arkadaş: «Arkadaşlar biliyorsunuzuz bizim yıllarca sol hareket içerisinde birlik arayışımız oldu; fakat solun nasıl grupçu, sektör olduğun-u siz de biliyorsunuz, biz de bir noktadan sonra Türkiye Gerçeği ile birleşerek Birleşik Devrimci Parti'yi kurduk» dedi. **PLATFORMUZ NASIL BİR BİRLİK VE PARTİ KURMAYI HEDEFLİYOR?**

Biz de Köz'ün arkasında duran komünistle-

Devrim İçin Devrimci Parti!
Yaşamın Komünistlerin Birliği!

İstanbul'dan Komünistler

Konak'ta KESK'ten "OHAL'de direniyoruz!" çalışması

Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK) Eylül ayı sonunda "OHAL'de Direni-yoruz!" şiarıyla, ihraç edilen yahut açığa alınan kamu emekçilerinin görevlerine iade edilmesi talebini merkeze alan bir çalışma başlattı. Çalışma kapsamında bir imza kampanyası, pek çok ilde masa açılması, bölgesel ve merkezi eylemler yapılması kararlaştırıldı.

Bu çalışma kapsamında Konak Kemeraltı girişinde de yaklaşık bir hafta boyunca masa açıldı. Farklı günlerde KESK'e bağlı farklı sendikaların mensuplarının sorumluluğunu aldığı imza ma-sasında 5 Ekim Çarşamba günü ağırlıklı olarak yerel yönetimlerde hizmet üreten Tüm Bel-Sen'li kamu emekçileri yer aldı.

Çok değil bundan birkaç yıl önce sürekli bir hareketliliğe, düzenli olarak basın açıklama-larına, pek çok eyleme ve dışa dönük siyasal bir faaliyete mekân olan, fakat geçtiğimiz kış aylardan bu yana "sakinleşen" Konak özellikle OHAL ilanından bu yana neredesey sessizliğe büründü. Açılan masa bir şekilde bu sessizliğin bir nebze de bozulduğu, uzun zamandır herke-sin duymayı özlediği bir ses oldu.

Kurulan masada KESK afişleri ve KESK'in Sesi Bülteni aracılığıyla "OHAL'de Direniyoruz!" kampanyasına dair bilgilendirme yapıldı.Faaliyet sırasında yapılan ajitasyon konuşmalarında ise şu tri görüşler ifade edildi:

"Bizleri OHAL'le, savaşla, kayyumlarla, işgüvencemizin kaldırılması ile terbiye etmeye ça-şılanlara karşı kamu emekçileri 'OHAL'de direniyor'. "Ne istedikler de vermedik" diyenlere, bu coğrafyayı saraylardan yönetmeye çalışanlara karşı emekçiler sokakta olmaya devam edecek. Kendi çocuklarına sarayları, damatlarına saltanatları reva görenler bu ülkenin yoksul emekçile-rine daha fazla yıkım, yoksulluk, yolsuzluk, işsizlikten fazlasını, cepheden, nöbetten başkasını vaatetmiyor. OHAL'le sesi kısımlıyca çalışan, gazeteleri kanalları yasaklananlar sokaktan sesleri yükseltmeye devam ediyor. Bizleri işgüvencimizi kaldırarak, on binlerce emekçiyi açığa alarak, hapsederek, OHAL'le korkutabileceklerini zannedenler bu coğrafyayı yönetmiyor. Son sözü saray değil sokaktaki emekçiler söyleyecek!"

Yapılan ajitasyon konuşmaları yoğun bir ilgi çekti. Pek çok insan masaya uğrayarak tepkile-rini dile getirdi. Faaliyet aslında, salt bir sendikamız böylesi bir çalışması ile hitap edeceği türden bir kitleden değil, alışılmışın dışındaki kesimlerden de destek gördü. Masaya uğrayan pek çok insan işten atıldığını, akrabalarının hapsedildiğini yahut meslek lisansının iptal edildiğini ifade etti. Masaya gelen ve konuştuğumuz insanlarda genel bir maneviyat bozukluğu olmakla birlikte konuşmaları yansıyan umutsuzluktan çok öfke idi. İktidar hırsları nedeniyle binlerce insanın haksız bir savaşta kurban edilmesi, onbinlerce insanın egemenlerin kendi aralarındaki çekimcede iğlerinden edilmesi, binlerce insanın zindanlara yollanması masaya gelenlerin belki sessizece ama dişlerini sıkarak konuştuğu meseleleri.

Konak'ta kalabalık bir noktada yapılan çalışma boyunca etrafın geçenleri gözlemleme şansı-mız da oldu. OHAL'in yarattığı korku atmosferi nedeni ile ilk başta çalışmayı biraz ürkererek uzak-tan izleyen, "bu dönemde böyle şeyler" söylenmesine şaşırarak olduğu kadar uzun bir zaman sonra farklı bir şey duyduğu için durup dinlemeye de oldu. Dışa dönük ve söylenmesi gereken şeyleri sıralayan böyle bir çalışma İzmir'deki sessizliği çok kısıtlı bir süre için ve bir nebze de olsa yırtmayı başardı. Çalışmaya katılanların da son derece canlı bulduğu faaliyet, OHAL korku-su ile sessizliğe gömülmeye çalışılanların faaliyetli-örgütlü bir çaba ile, hem kendi üzerlerindeki hem de sokaktaki ölü toprağı nasıl kaldırabileceklerini göstermesi açısından da verimliydi.

Ezilenler Vuracak Saraylar Yıkılacak!

Komünist Bir Kamu Emekçisi

Siyasal süreçle ilişkin propaganda çalışmamız

Köz'ün arkasında duran komünistler olarak fezlekeler ve iç savaşla ilgili söyleşi ger-çekleştirdik. Gerçekleştirdiğimiz söyleşiye 5 kişi katıldı. Bütün katılımcıların söz alması ve tartışması ile verimli bir söyleşi gerçekleştirdik. Söyleşide şunları anlattık:

Bugünkü saldırıların ardından yatan şey Erdoğan'ın güçlenmesi değil uzun süreden beri hız kazanarak gerilemesidir. Erdoğan bürokrasi içerisinde yaptığı operasyonlarla tüm dev-let organları üstünde denetim kurmaya çalışıyor. Ancak Can Dündar davasında "Anayasa Mahkemesi'nin kararına saygı duymuyorum" demesine rağmen Dündar'ın tutuksuz yar-gılanması bile Erdoğan'ın bu amacına ulaşmadığını gösteriyor. Kürdistan'da yaşananlar saldırılar ile «teröristleri hendeklere gömdük» diyor ancak aylarca oraya gömülüp kalan devlet oluyor.

7 Haziran'dan bugüne uzanan saldırılar Erdoğan'ın güçlendiğini değil gerilediğini gös-teren şeylerdir. Ancak Erdoğan bu saldırıları birden bire ölüştüz bir şekilde başlatmadı. Provakasyon ve saldırıların dozunu kitlesel tepki gelmediği oranda kademeli olarak art-ırdı. Kitlesele bir tepki gelmediği oranda da bu saldırılar daha da artacaktır.

80 Anayasası'nın işlevini yitirdiği bu süreçte devletin kendi organları arasında çıkan kar-şıtlığa devrimciler nasıl bir karşılık vermeli, nasıl bir tutum sergilemeli? Devrimci koşulların doğru okunabildiği dönemde bu koşulların gereğini yerine getirebilecek ve nihai darbeyi vurabilecek bir önderlik eksiktir; Komünist Enternasyonal'i, Bolşevik Parti'yi, Ekim Devri-mi'ni referans alarak buraları aşan bir çalışma yürütmek gerekiyor.

Erdoğan Gidecek Başka Yolu Yok!

Tuzla'dan Komünistler

Bakırköy'de düşük katılımlı ve coşkusuz barış mitingi

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği bileşen-leri 4 Eylül Pazar günü Bakırköy 1 Eylül Dünya Barış Günü vesilesiyle bir miting gerçekleştirdi. Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği 'nin aldı-ğı karar doğrultusunda miting hiçbir siyasetin kendi pankartını açamayacağı ve flama taşıya-mayacağı, herhangi bir yürüyüş kolu oluşturul-madan doğrudan miting alanına girilmesi biç-i-minde gerçekleşti. Miting keskin kendi flama ve bayrağını getirmeyecekti, ancak pankart ve ortak dövizlerle katılmı şılacaktı. Güç Birli-ği'nin kararı böyleydi. TMMOB ve Haziran Ha-reketi mitinge katılmayacağını bildirdi. Mitingin ortak şiarı «Faşizme Darbelere ve Savaşa Karşı Demokrasi İstiyoruz» idi. Ortak dövizlerde ise Türkçe «Barış», Kürtçe ise «Asîti» yazıyordu. Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği ile Emek ve Demokrasi Koordinasyonu'nda bulunmayan BDSP, UID-Der ve Mücadele Birliği kendi fla-malarıyla mitinge katıldılar. Mitingde kendi bay-rak ve flamalarıyla katılan kurumların mitinge gelirken sadece ortak pankart olacağı ve kimse-nin flama taşımayacağı kararından haberleri var

mydı yok muydu bilmiyoruz. Kürsüden birkaç defa bayraklar ve flamaların indirilmesi isten-mesine ve ortak karar hatırlatılmasına rağmen, bu kurumlar bayraklarını indirmediler. Mitingin başlanmda ise SYKP ile mitingde gelenler gelen uyan üzerine açtıkları pankartı kapattılar.

Emek Demokrasi Koordinasyonu toplan-tılarında Güç Birliği'nin alması olduğu bu acay-ip «tek pankart ardında ortak döviz taşınması» kararının pratikte hiçbir hükmü olmadığı belli oldu. Diğer yandan mitingde ortak pankart ve dövizlerle yer alınsa barış konusunda «güçlü bir birlik görüntüsü» verileceği yaklaşımdan doğru olmadığı görüldü. Tertip komitesinin mitingde konuşmacılar konuşmaya başlayana kadar kulakları sağır eden yüksek sesli müzi-ği hiç kesmemeleri, alanda bulunan siyasetçiler susturmak, slogan atmalarını engellemek için yapılan bir önlem gibi görünüyordu. Aslında bu niyetle yapılmıydıysa bile sonuçta buna hizmet etti. Bir yoldaşımızın kürsüye gidip bu durumu söylemesine rağmen yoldaşımıza verilen cevap «müziği konuşmalar başlayınca kapatacağız»

oldu. Hem miting alanına girilirken hem de çı-kaştı kitle adeta susu pusu olmuştu, bir sessizlik hakimidi. Miting alanının girişinde özel sayımızı dağıttık.

Alanda şu sloganları attık: «İşgalci TC Cera-b-lustan Defol!», «Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış», « Kürtlere Özgürlük Savaşın İşçileri Gelecek», «Katil Erdoğan», «Erdoğan Gidecek Başka Yolu Yok», «Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak», «Yaşamın Komünistlerin Birliği»

Mitingde ilk konuşmayı Kocaeli Üniversite-si'nde görevinden atılan bir grup akademisyen-den bir olan Hakan Koçak yaptı. Koçak konuş-masında; «AKP hükümeti OHAL'e dayanarak çıkartmış olduğu KHK ile üniversitede görevi-mize son verdi. Bir de utanmadan bizi FETÖ ile bağdaştırmaya çalışıyorlar. Yıllar yılı cemaatle koyun koyuna olan bunlar değil miydi, bunlar asla bizim barış için mücadelemizi engelleye-meyecekler» dedi.

Daha sonra 10 Ekim Dayanışması Der-ne-ği adına 10 Ekim katliamında yaşamını yitiren Meryem Ana'nın oğlu kısa bir konuşma yaptı.

Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış

İstanbul'dan Komünistler

Rejimin olağanüstü haline karşı devrimcilerin olağan görevleri

Köz olarak 2 Ekim Pazar günü "Rejimin Olağanüstü Haline Karşı Devrimcilerin Olağan Görevleri" konulu bir panel örgütledik. Panele Köz ile birlikte HDP ve SYKP'de konuşmacı oldu. SYKP Kadıköy ilçe örgütünde gerçekleşen panel yaklaşık üç saat sürdü ve panele 60'a yakın bir kitle katıldı.

Panelde moderatörlük yapan yoldaş kısa bir açılış konuşması yaptı. Konuşmasında,-Köz olarak neden bu paneli örgütlediğimizi aktardı. 15 Temmuz başarısız darbe girişimi ardından yaşanan gelişmelere, OHAL ilanıyla birlikte muhalefete yönelen saldırılara değindi. Muhalefet cephesinde bu saldırılara yanıt verilemediğini ve bu panel ile bunun nedenlerini tartışmak istediğimizin altını çizdi. Açılış konuşmasının ardından devrim mücadelesinde yitirdiklerimizi anısına bir dakikalık saygı duruşu gerçekleştirildi.

HDP- ERDOĞAN 7 HAZİRAN SEÇİMLERİNİ HAZMEDEMEDİ

Panelde ilk konuşmayı HDP temsilcisi Erkan Karabay gerçekleştirdi: "Zorlu bir süreçten geçiyoruz. Özellikle 15 Temmuz darbe girişiminden sonra bu süreç daha bir çetin geçiyor ve geçeceğe benziyor. Aslında olağanüstü hali emekçiler ve ezilenler her daim yaşıyorlar. Bu yaşanan gelişmeleri sadece Türkiye'deki iç gelişmelere bakarak anlayamayız. Bunu anlamak için 2011'de yaşanan "Arap Baharı" denen gelişmeler ve ardından Suriye ve Rojava Devrimi'ne bakmamız lazım. 2014 Temmuz'un-da Rojava'da gerçekleşen devrim bu yüzümlün umut vaaeden bir devrimdir diyebiliriz. Bunun yanı sıra AKP ve Erdoğan Rojava devrimini boğmak için elinden gelen her şeyi yaptı ve hala yapmaya devam ediyor. Türkiye'de ise 2015 yılı Nisan ayına kadar süren bir müzakere süreci vardı, sayın Öcalan bir biçimde devlette bir müzakere yürüttü. Bu Dolmabahçe mutabakatı olarak da gündeme geldi. Ama AKP ve Erdoğan masayı devirerek Kürtlere karşı bir savaş başlattı. Kürtler ise bu savaşa karşı görkemli bir direnişle karşılık verdiler. Erdoğan ve TC'nin Kürtlere bu vahşice saldırısının altında yatan neden 7 Haziran seçim sonuçlarıydı. Çünkü, Erdoğan ve AKP emekçilerin ve ezilenlerin örgütlenmesini ve güçlü bir biçimde parlamentoya girmesini hazmedemediler.

15 temmuz darbe girişiminden sonra ise Erdoğan ve AKP OHAL yasalarıyla KHK'larla belediyelere kayyum atayarak Basın ve medya üzerinde baskılamaları artırarak sonuç almaya çalışmaktadırlar. Fakat er ya da geç yeniden masa kurularak Kürtler bir biçimde haklarını elde edecekler. Bunun için Kürtler, sosyalistler, sendikaların eylem ve güçbirliği yapmaları gerekir" dedi.

KÖZ: KHK'LARLA ÜLKEYİ YÖNETMEK ZORUNDA KALAN ERDOĞAN ZAYIFLIYOR

Panelde ikinci konuşmayı Köz adına Engin Gürbüz gerçekleştirdi ve şunları ifade etti :“Köz saygılarına Gezi'den bu yana bir rejim krizinden bahsediliyor. 15 Temmuz darbe girişiminden önce Erdoğan'a karşı darbenin muhtemel olduğundan söz ediyorduk ki bu gerçekleşti. Sol hareket epey zamandır Erdoğan'ın diktatörlüğünü tesis etme yönünde güçlü adamlar attığını, AKP'nin güçlendiğini söylerken Köz bunun tam tersini söyledi. Çünkü güçlü bir iktidar OHAL'e ihtiyaç duymaz, birlikte yola çıktıklarıyla ölümlüne kavgaı du-

ifade ettiler.

- Emekçilerin ezilenlerin Erdoğan gitmeden en küçük bir kazanım sağlanmaları mümkün müdür?

- Köz eylem birliklerine karşı mıdır?

-Türkiye sol hareketi tarihinde hiç bu kadar güçlü oldu mu? 60 milletvekiliyle mecliste temsil ediliyor, yakın zamanda Gezi gibi bir ayaklanma yaşanmış.

HDP sol ile Kürt hareketinin ittifakı mı? HDP'yi sol olarak görmezsek DTP iki seçim önce aldığı %6 oy 'u nereden aldı? Gezi kitlesi esas olarak HDP'ye oy vermiştir.

- Suriye'nin işgaline evet diyen bir CHP'ye nasıl köşeli yaklaşmamak gerekir ?

- Bir taraftan saldırıların arttığını söylerken diğer yandan içe kapanmak, sanki her şeye yeniden başlanıyor gibi yapmak doğrumudur?

- Faşizmin tehlikesinden bu kadar bahsediliyor, fakat bu aynı zamanda ciddi bir devrimci duruma işaret etmez mi?

- 7 Haziran seçimleri öncesi HDP'nin 'seni başkan yaptırmayacağız' demesi yanlış mıydı?

- AKP ve Erdoğan'ın saldırılarına karşı koymak için CHP'li Rıza Türmen'lerin oluşturduğu 'Diyalog Grubu' gibi oluşumlarla birlikte ittifaka girmek mi gerekir? Sosyalist hareket kendisi bir güç, bir çekim merkezi olduğu zaman CHP'den rahatsız olan kesimleri kazanamaz ancak o zaman mümkün olmaz mı?

- 'Gezi sürecinde savaş yoktu şimdi ise savaş var bu yüzden Gezi gibi bir durumun yaşanması zor' dendi. Oysa asıl mesele bir özne eksikliği değil mi; yani AKP ve devletin emekçilere ve ezilenlere karşı savaşını devrimci bir iç savaşa çevirecek bir perspektif ve örgütlülük olduğu durumdaki şimdi de Gezi'yi bile aşan gelişmeler yaşanamaz mı

- 1 Ekim'de Bahçelievler'de AKEL Vakfında HDP, Emep, Halkvevleri, SYKP ve Köz'ün düzenlediği ve 250 kişinin katıldığı bir halk toplantısı gerçekleştirildi. Divanda HDP'den Hacı Kaplan, CHP'den Binnaz Toprak, EMEP'ten Fatih Polat vardı. Konuşmalar bittikten sonra kimsenin soru sormaması için halk toplantısına katılanlara söz hakkı verildi. Bu doğru bir tutum mu? İnsanların kendilerini özne olarak hissetmedikleri kürsüde HDP'nin CHP'nin samimi bir havada 'birlik' görüntüsü vermesi ne kadar gerçekçidir? Bu toplantıda birileri CHP'yi hatta HDP'yi eleştiren sorular sormasın diye toplantıya katılanlara söz hakkı verildi.

Konuşmacılar ikinci turda tekrar söz alarak soruları yanıtladılar.

SYKP: "Bahçelievler'de halk toplantısında Ebru Yıldırım konuştu: "Gezi örneği önemli bir örnek; lakin Gezi sürecinde savaş yoktu, bir müzakere süreci vardı. Gezi'de sokağa çıkaranları PKK'li diye suçlanmaları mümkün değil. Müzakere sürecinin kendi aleyhine geliştiğini gören Erdoğan bir koyup üç kazanım düşüncesiyle masayı devirdi. HDP 2002'de kurulduğunda bir koalisyon olarak kuruldu fakat daha sonra bu koalisyon dağılmaya başladı; bu defa daha önce kapıştığı Ergenekoncularla ulusalcılarla anlaşarak Cemaate, Kürtlere karşı ittifak yaptılar. Bu gelişmeler Suriye'deki gelişmelerden bağımsız değildir. 15 Temmuz darbe girişimi ve sonrasında gelecek olursak bu kadar karmaşık olan bir darbe girişimini tam olarak anlamamız mümkün değil. Ancak sonuçları üzerinden bakabiliriz. Erdoğan 15 Temmuz darbe girişimini fırsat bilerek fiili başkanlığı hayata geçirmek istiyor ve AKP bir faşizm inşa ediyor. SADAT türü örgütlenmeler buna işaret ediyor. CHP bir darbe partisi- dir ancak faşizme karşı birleşik cephe mantığı içinde CHP ile ittifak edilebilir. CHP konusunda çok köşeli bakmamalıyız. Ben bir konunun üzerinde durmak istiyorum. 12 Eylül'ün üzerinde onlarca yıl geçmesine rağmen sosyalist hareket bu topraklarda neden bir alternatif oluşturamadı. Bu açıdan sol hareket kendisini sorgulamalı, bunun hesabını vermelidir. Kürt hareketiyle sosyalist hareketin buluşmasında aslında bir eşitsizlik var. Kürt hareket bir varlık olarak kendisini ortaya koymasına rağmen, sol hareketin çok dağınık ve parçalı durumunda ancak böyle bir HDP ortaya çıkıyor. Bundan sonra sosyalist hareket için bir varlık yokluk meselesidir" dedi.

İKİNCİ TUR:

Panelistlerin konuşmalarının ardından ikinci turda panele katılanlar soru ve görüşleri

ra ne oldu da kitleler geri çekildi? Bunu sadece patlayan bombalarla açıklayamayız. Aslında AKP ve Erdoğan'ın HDP'ye yönelik saldırıları 7 Haziran öncesi başladı. HDP'nin Mersin, Adana binalarına bomba kondu. Onlarca saldırı oldu. En son 5 Haziran günü Diyarbakır'da bombalı saldırı oldu. Tüm bu saldırıların amacı HDP'nin kitlesel mitingler yapmasını engellemek HDP'yi sindirmekti. Fakat tüm bu saldırılara karşı eylemli bir karşı koyuş sergilenmedi. "Aman AKP/ Erdoğan'ın provakasyonlarına gelmeyelim seçimlerden güçlü çıkalım" dendi. 7 Haziran seçimlerinde HDP %13.8 oyla 80 milletvekili çıkardı. AKP tek başına iktidarı olamayınca Erdoğan seçim sonuçlarını beğenmediği için yeniden seçim dediğinde, HDP 7 Haziran seçim sonuçlarının ardından durmak yerine yeniden seçime de varız hodri meydan, dedi. Bu arada 1 Kasım seçimlerine giderken Erdoğan'ın saldırıları bitmedi önce Suruç, ardından Ankara saldırıları geldi. Bu saldırılara da gereken yanıtı veremedi.

Köz eylem birliklerine karşı mı, diye bir soru soruldu. Köz en geniş eylem birliklerinden yanadır (elbette parti birliği konusunda aynı şeyi düşünüyoruz). Bugün eylem birliği açısından bizim ihtiyacımız olan 2011 seçimleri öncesi kurulan Emek Demokrasisi ve Özgürlük Bloğu (EDÖB) gibi bir platformdur. Çünkü bu blok solun en geniş eylem birliğini hedefleyen bir anlayışla hareket ediyordu.

Biz Köz olarak Suriye teskeresine evet diyen bir CHP ile ittifak kurulmasını benimsiyoruz. Daha önceki seçimlerde Sabahat Tuncel seçim çalışmasında neredeyse bir günde birkaç halk toplantısına katıldık, şimdi de bunlar yapılabilir. Belediyelere kayyum atanmasına karşı, işten atılan öğretmenlere, basına yönelik saldırılara karşı kitlesel mitingleri eylemleri yapmamayabiliriz. Fakat şu an İstanbul'da 7 HDP'li vekil var. Halk toplantılarında, bir takım etkinliklerle vekillerin bu halk toplantılarında emekçilerle ezilenlerle buluşması sağlanabilir. Bu çalışmalar kitlesel mitinglerin eylemlerin önünü açacaktır."

HDP: "Biz Tayyip Erdoğan gitmeden en küçük kazanım elde edilemez diyoruz. Zaten, Öcalan da son görüşmede bu sorunun ancak devlette çözülceğini söylemiştir. Erdoğan ya da AKP'yi muhatap olarak görmüştür. İçeride dönme meselesi elbette zarar verir. Devleti yıkmaya meşalesinde biliyorsunuz 1999 yılında bu konuda yeni bir paradigma geliştirildi. Biz devleti yıkalım yeni bir ulus devlet kuralım demiyorduk. Fakat Kürt özgürlük hareketi yekpare bir hareket değil, bu konuda değişik yaklaşımlar var.

'Seni başkan yaptırmayacağız' sözü yanlış mıydı? Elbette yanlış değildi. Fakat Kürt ha-

reketi içinde de acaba böyle demekle doğru mu yapıldı, diyen kesimler oldu. AKP ve Erdoğan Suriye'den gelen iki milyon üzerinde ki mülteciyi kendi çıkarları doğrultusunda kullanarak seçimlerde oy deposu olarak değerlendirmekten, askeri anlamda bu kesimlerden yararlanmaya kadar türlü hesap kitap içinde. Bu mültecilerle ilgili altyapı çalışmasını hazırladktan sonra önümüzdeki baharda seçimleri gündeme getirebilir. Gerçekten daha iyi mücadele eden bir partiye örgüte ihtiyacımız var. Bir benzetme yapacak olursak, AKP ve Erdoğan'ın sistemini camdan bir yapıya benzetirsek, bu camı kırıp parçalayabiliriz fakat bükemeyiz."

Erdoğan ve AKP'ye Karşı Birleş Örgütlen Mücadele Et!

İstanbul'dan Komünistler

Gar katliamı Kadıköy'de anıldı

katılmayı planlamıştık. Fakat alanda hiç kimsenin pankart ve flama açmadığı görünce ozaliti ve bayraklarımızı alana sokmadık.

Eylem bittikten sonra kitle dağılıp Serasker Caddesi boyunca yürürken slogan atılmaya başlandı. Biz de katliamla ilgili atılan sloganların yanı sıra "Hırsız Katil Erdoğan" sloganını attık. Bu andan itibaren Erdoğan'ı hedef alan sloganlar anmaya katılanlar tarafından da atılmaya başlandı. Çok geçmeden polislin kitleyi yara yara slogan atan kitleye müdahale etmek için harekete geçtiğini gördük. Bir ara polis eyleme katılanlardan bazıları tartaklayarak gözaltına almaya çalıştı. Fakat çevrede bulunan bazı esnafların da polise tepki göstermesi sonucu polis kimseyi gözaltına alamadı. Anlaşılan o ki sarayı hedef alan ve içinde hırsız sözcüğü geçen her söze her, sloganı kırmızı görmüş boğa gibi saldıran polislin bu tutumu, bütün devrim ve demokrasi güçlerinin ortak hedefinin Erdoğan'a karşı mücadele olması gerektiğini gösteriyor.

Ankara Katliamının Sorumlusu Belli

Hesabını Sormak İçin OHAL'e Karşı Mücadeleye!

İstanbul'dan Komünistler

Esenyurt'ta 10 Ekim anması

Geçtiğimiz yıl 10 Ekim tarihinde Ankara'da gerçekleştirilmek istenen "Barış ve Demokrasi" mitingine yönelik İŞİD'in bombalı saldırısı sonucu yaşamını yitiren 104 insan için Esenyurt'un Saadetdere Mahallesi'nde de aksam saat 20.00'de bir anma eylemi gerçekleştirildi. Anma öncesi kani cadde denen yerde 300 metrelrik bir mesafeyi yürütüyü yapma, ondan sonra anma yapma kararı alınmıştı. Fakat polislin yürüyüşe müdahale edeceğinin söylenesi sonucu yürüyüş gerçekleştirildi. Anmada Esenyurt Halkı imzasıyla açılan pankartta "1 Yıl Oldu Unutmadık! Affetmeyeceğiz" şian yer aldı. Katliamda hayatını yitirenlerin fotoğraflarını tutan kitle anma boyunca "Ankara'yı Unutma! Unuturma; Ankarada Düşenler Kavgamıza Yaşiyor; Faşizme Karşı Omuz Omuz; Katillerden Hesabı Halk Soracak" sloganları atıldı. Basın açıklaması okunmadan önce müzik grubu İsyen Ateşi ile Gölgelikler müzik grubu Ankara katliamına değinen kısa konuşmalarla birlikte marşlar ve türküler söylədiler.

Yapılan basın açıklamasında şunlar ifade edildi:

"DİSK, KESK, TTB ve TMMOB'nin çağrısıyla düzenlenen 10 Ekim barış mitinginde patlatılan bomba ile emekçilerin barış ve demokrasi taleplerine saldırılmıştır... Bu katliamın sorumlusu ülkeyi kan gölüne çevirmek için elinden geleni ardına koymayan iktidardaki hükümet ve Saray

iktidandır.... Bu saldırıyla işçilerin ve emekçilerin talepleri, bölge ve ülke barışı hedef alınmıştır. Ortamı terörize ederek; halkı baskı ve korkuyla yıldıran siyaseti dizayn etmeye çalışan güçler daha önce de aynı senaryoyu Diyarbakır mitingi ve Suruç katliamında denediler. Kürt kentlerinde teker teker sokağa çıkma yasağı uygulamak halka ateş açanlar, kentleri kan gölüne çevirenlerin amacı demokrasi ve barış mücadelesini püskürtmek; halklarımızın eşit ve özgür bir temelde bir arada yaşama isteğini kanla boğmak, halk düşmanı iktidarlarını ilelebet sürdürmektedir. Bu faşist uygulamalara boyun eğmeyeceğiz. Bu saldırılara karşı yılmayacağız ve provokasyonların boşa çıkacağız. Yine bugün darbe sonrası ilan edilen OHAL bahane edilecek yazılı ve görsel basın üzerinde bir baskı oluşturulmuş, bir çok basın yayın organı aslı astan olmayan suçlamalar ile kapatılarak halkın haber alma hakkı elinden alınmıştır. Bizler de şunu ifade ediyoruz ki tek ses e tek düşünceye biat etmeyecek demokratik mücadelemizi halkımız ile birlikte sürdüreceğiz. Ne darbe , Ne OHAL! Demokratik Türkiye!"

Okunan basın metninin ardından atılan sloganların ardından anma sona erdi.

Esenyurt'tan Komünistler

Antep saldırısı Galatasaray'da protesto edildi

Taksim Galatasaray Meydanı'nda Kürtlere yönelik gerçekleştirilen Antep'teki katliamı protesto etmek amacıyla yapılan basın açıklamasına katıldı.

Emek ve Demokrasi Koordinasyonu'nun çağrısıyla gerçekleşen basın açıklamasında flana ya da pankart açılmadı. Sadece imzasız "Katilleri Tanıyınız; Katliamlara Teslim Olmayacağız; Yaşasın Halkların Kardeşliği" dövizleri taşındı.

Yaklaşık 1000 kişinin katıldığı basın açıklamasında yapılan konuşmalarla halkların kardeşliği barış ve demokrasi vurgusu yapıldı.

Basın açıklaması öncesi kitle içerisinde "Katil İŞİD İşbirlikçi AKP; Hırsız Katil AKP" sloganları atılması üzerine polis müdahale edeceği anonsu yaptı. Basın açıklaması için sorumluluk alan görevlilerin müdahalesiyle tekrar bu sloganlar atılmadı. Basın açıklamasından sonra kitle dağıldı.

İstanbul'dan Komünistler

HDP Esenyurt ilçe örgütü 1. Olağanüstü Kongresini gerçekleştirdi

HDP Esenyurt İlçe örgütü 3 Eylül tarihinde 1.Olağanüstü Kongresini gerçekleştirdi. Boy-1 düğün salonunda "Özgürlük için direniyoruz demokrasi için örgütleniyoruz" şiarıyla gerçekleşen kongreye saat 10.00'dan itibaren kitle gelmeye başladı. Saat 12.00'ye doğru bin kişilik salon dolmaya başladı. Kongre'de sunumu yapan kişi kısa bir açılış konuşmasının ardından ezilen sınıflar ve ulusların mücadelesinde yaşamını yitirenler için saygı duruşunda bulunuldu. Daha sonra Ferhat Tunç barış vurgulu, Öcalan'ın tecridini gündem eden bir konuşma gerçekleştirdi. Ferhat Tunç'un konuşmasının ardından divan adına konuşan Ayşe Berktaş konuşmasında; AKP'nin tuhaf bir biçimde 15 Temmuz darbesini aşma iddiasıyla bir darbe yaptığını, KHK'larla sokak düğünlerinin yasaklandığını, HDP'li vekillerin dokümanlıklarının kaldırıldığını ve HDP'li belediyelere kayyum atanmaya çalışıldığını ve Öcalan'a 500 gündür tecrit uygulandığını ifade etti.

HDP eş başkanları birer veda konuşması yaptılar. Kongreye katılan kurumlar anons edildi: EMEP, ESP, Devrimci Parti, SODAP, KÖZ, Partizan, Gölge Kültür ve Sanat Merkezi, Arzela Kültür Merkezi, HDP Avclar, Beylikdüzü, Kültüçkeçmece ve Arnavutköy yönetimleri.

Faaliyet ve mali raporların okunmasının ardından kongreye katılan Doğan Erbaş, İdris Baluken ve Pervin Buldan sırasıyla konuşma yaptılar Selahattin Demirtaş'ında kongreye katılacağı duyurulmuştu, fakat katılamadı. Kongreye telefonla katıldı ancak ses düzenindeki problem nedeniyle konuşması salonunda pek anlaşılmadı.

Doğan Erbaş yaptığı konuşmada zor bir süreçten geçildiğini, bu sürecin mücadeleye aşılabacağını, fakat Vedat Türkali'nin cenazesine katılımın zayıf olduğunu ifade etti. Erbaş konuşmasının ağırlığını HDP'deki sorunları açık ve şeffaf bir biçimde konuşulması gerektiğine vurgu yaptı.

İdris Baluken oldukça kapsamlı bir konuşma yaparak TC'nin Cerablus'u işgalinden, İçişleri Bakanı Efkân Ala'nın görevinden alınmasından, Öcalan'ın sağlığıyla ilgili başlatılacaklık grevinden bahsetti. KCK'nin çözüm ve müzakere için bir deklarasyon yayınladığı fakat başbakanın bu deklarasyon için "Çözüm müzüm yok" dediğini ifade etti. Toprakları 20.yy'da dörde bölünen Kürtlerin esaret altında yaşadıklarını, Ortadoğu'nun sınırların yeniden çizilirken Kürtlerin bu yüzüylde kaybetmek istemediklerini, mutlaka bir statü elde edeceklerini, Kürtlerin iradelerini asla Erdoğan ve AKP'ye teslim etmeyeceklerini söyledi.

Pervin Buldan yaptığı konuşmada 15 Temmuz darbe girişiminin ardından Erdoğan ve AKP'nin karşı darbe yapmaya çalıştığını fakat, ne OHAL'in ne de başka bir gücün kendilerine Erdoğan'ın önünde diz köktürmeyeceğini ifade etti. Öcalan'ın haber alınmadığını mutlaka bu engelini aşarak Öcalan'ın tecridinin kırılacağını söyledi.

Daha sonra HDP'nin yeni yönetiminin seçimine geçildi. Eş başkanlığa Arzu Mocu ve İlyas Demir seçildi.

Kongre'de Demokratik Modernite, Özgür Halk dergisi, Çağrı ve KÖZ statı açtı. Kongrede Köz ve Çağrı'nın gönderdiği mesajlar okunadı.

Kongreye ilettiğimiz fakat okunmayan mesajımız:

"HDP Esenyurt İlçe Örgütü'nün 1. Olağanüstü Kongre'sini Köz ana selamlıyoruz. HDP'nin yeni yönetimine şimdiden başarılar diliyoruz. 15 Temmuz darbe girişimi karşısında panikleyen Erdoğan, darbecilere karşı balık sokağa çıarmış ve sözde demokrasi şampiyonu kesilmişti. HDP'nin açıkça darbeye karşı çıkıp darbe karşıtı deklarasyona imza atmasına, KCK'nin yeniden müzakere masasına dönüşmesi için bir deklarasyon yayınlamasına karşılık, iyice Kürt düşman güçlerin iğine sarılan Erdoğan ve AKP iceride askeri ve siyasi operasyonları sürdürürken Özgür Gündem gazetesi de kapattı. Azadiya Welat gazetesi basılarak onlarca çalışan gözaltına alındı, dışarda ise ABD'den biraz onay alr almaz Cerablus'un YPG'nin de içinde olduğu Suriye Demokratik Güçleri'nin eline geçmesini için İŞİD'i bahane ederek Cerablus'u işgal etti. Kürt halkının sınır uçlarııyla oynayan Erdoğan ve AKP özellikle 15 Temmuz darbe girişiminden sonra Öcalan'ın sağlığı ve yaşamı konusundaki kaygıları karşısında üç maymunu oynamaktadır.

Dostlar! Yoldaşlar! Garlığa kadar katliama, suçla, her türlü yolsuzluğa, hırsızluğa batmış bu Saray ve AKP hükümeti ezilen Kürt halkıyla ve toplumsal muhalefete asla adil ve kalıcı bir barış yapmaz, yapamaz; çünkü bu onların sonu demektir. Bu yüzden bak, adalet, eşitlik, özgürlük isteyen herkese karşı bu baksız savaşı sürdürmek zorundaydık. Zaten 11 Eylül 2001'de itiz külelere yapılan saldırıdan sonra Ortadoğu coğrafyasında adı komma-mış bir üçüncü emperyalist paylaşım savaşı yaşanmaktadır. Özellikle Kürdistan bu savaşın göbeğinde bulunuyor. Kürtler, Rojava'da gerçekleştirdikleri devrimi ayakta tutmak için ölümlüne bir savaş veriyorlar; ancak Rojava'daki devrimin kaderi, geleceği, Rojblat'tan Başur'dan özellikle de Bakur'dan bağımsız düşünülemez.

Demokrasi İçin Kürtlere Özgürlük / Kürtlere Özgürlük Ortadoğu'ya Barış."

Esenyurt'tan Komünistler

Emek Demokrasi İçin Güç Birliği Antep saldırısını protesto etti

Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği'nin Tuzla yerelinen toplantısına katıldı. Toplantıda OHAL ve KHK'lar ile saldırıların artıran AKP hükümetine karşı emekçiler gücünün eylem birliktelikleri üzerine konuşmalar gerçekleştirildi. Biz de bugün bu tarz eylem birlikteliklerinin önemini belirttik ve yürütmesine katıldı.

Toplantıda 1 Eylül günü, direnişte olan Tedi işçilerinin direniş cadılarının olduğu yerde bir miting yapılması ve Antep'te patlayan bomba sonrası kınama eylemi yapılması kararlaştırıldı. Bu eylem ile birlikte Tuzla yerelinde Emek ve Demokrasi İçin Güç Birliği'nin deklarasyonunu da gerçekleştirmiş olduk.

Eylemin çağrısını yapmak üzere herhangi bir ortak çalışma gerçekleştirmedi. Örgütleyici tüm kurumlar kendi imkanlarıyla çalışma yürüttüler.

Eylemde "Katilleri Tanıyınız, Katliamlara Teslim Olmayacağız, Yaşasın Halkların Kardeşliği" yazılı ortak pankart Tuzla Emek ve Demokrasi Güçleri imzası ile kullanıldı. Eylem için bizim dışımızda başka hiçbir kurum bayrak döviz vs. materyaller getirmedeği için biz de bayraklarımızı açtık. Basın açıklamasında; Antep'te yaşanan katliamın bütün insanlığa karşı yapılmış bir saldırı olduğunu belirttik, Türkiye'nin Cerablus'a girmesinin bölgede savaşı daha da derinleştireceğini dikkat çekildi. "Bizler emekten, barıştan, demokrasiden yana güçler olarak Emek ve Demokrasi İçin Güçbirliği Tuzla bloku olarak bir araya geldik. Bugün olduğu gibi bundan sonra da Tuzla'da emek, barış ve demokrasi mücadelesini büyüteceğiz." İfadesi kullanıldı.

Eyleme 100 den fazla kişi katıldı ve "Katillerden hesabı emekçiler soracak; Kürtlere özgürlük Ortadoğu'ya barış; Yaşasın halkların kardeşliği, Savaşa hayır, barış hemen şimdi" gibi sloganlar atıldı. Polislin buluşma noktasında yürütme kararına karşılık güçlü bir eylem yapıldı.

Tuzla'dan Komünistler

Kurumlar arası dayanışma pikniği OHAL koşullarında düzenlendi

Yıllardır düzenlenen kurumlar arası dayanışma pikniği bu sene de içinde faaliyet yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi ve Göç-Der tarafından örgütlendi. Beykoz'da düzenlenen dayanışma pikniğine, Site Esenevler Yardımlaşma Derneği, Emekliler Dayanışma Sendikası, Kent Hareketleri ve Anadolu'da Yaşam Kooperatifi destek sundular. “Emekçiler Buluşuyor Sorunlarını Tartışıyor” başlığıyla düzenlenen pikniğe yaklaşık 200 kişi katıldı.

Dayanışma pikniğine İstanbul'un farklı semtlerinden emekçiler katıldı. Piknikte ortak sofralar kurulurken, müzik dinletisi ve bilgi yarışması da gerçekleştirildi. Pikniğin ana gündemine dair bir forum gerçekleştirildi. Forumda örgütleyen kurumlar adına konuşmalar yapılırken destek veren kurumlardan da söz alıp gündeme ve pikniğe dair görüşlerini ifade edenler oldu. Yapılan konuşmalarda, içinden geçtiğiniz dönemde emekçilere ve ezilenlere yönelik saldırıların hat safhaya ulaştığı, darbe girişiminin ardından OHAL uygulamalarıyla her türlü demokratik hakkın önünün kesilmeye çalışıldığı vurgulandı. Bu saldırılar karşısında dayanışma kurumlarının faaliyetlerini daha sıkı ömeleri ve birbirleri arasındaki ilişkinin daha da sıklaştırılması gerekliliği öne çıkarıldı. Pikniğin hemen iki günceğinde Gaziantep'te IŞİD'in gerçekleştirdiği katliam da piknikteki konuşmaların gündeminde yer aldı. Kürtlere yönelik tüm saldırılara karşı birleşik mücadeleyi örneğin gerekliliğinin altı çizildi.

Yapılan forumda KÖZ olarak biz de bir konuşma yaptık. KÖZ adına konuşan yoldaş konuşmasında şunlara yer verdi: “Öncelikli olarak, saldırıların bu kadar arttığı bir dönemde, bölgesi bir pikniğin örgütlenmesi oldukça büyük bir anlam taşımaktadır. Çünkü bugün AKP iktidarı ve onun

reisi Erdoğan son yıllarda yoğunlaştırmış olduğu saldırılarını darbe bahanesiyle daha da fazla artırmıştır. Ülkenin içinde bulunduğu rejim krizinin daha da derinleşmesi hem AKP ve Erdoğan'ı zayıflatmakta, hem de onun karşısındaki diğer burjuva kükleri zayıflatmaktadır. Zayıflamasından kaynaklı daha da saldırganlaşan Erdoğan ve ekibi, kendisine tehlike oluşturan tüm örgütlenmelere ve kesimlere en yoğun şekilde saldırmaktadır. Rojava Devrimi'ni boğmak istemesi de, Kürtlere yönelik her türlü saldırı politikalarını uygulaması da, Alevilere, işçilere, kadınlara saldırması da bundan kaynaklanmaktadır. Her türden demokratik hakları kısıtlamaya çalışarak kendi varlığını korumaya çalışmaktadır. Görünen odur ki bu saldırılarından da kolay kolay vazgeçmeyecektir. İş böyle olunca da en küçük demokratik hakkımızı alabilmeniz için bile Erdoğan'a karşı mücadeleyi yükseltmemiz gerekmektedir. Erdoğan gitmeden de hiçbir demokratik hakkımızı kazanamayacağımız ortadadır. Kürtlerin de, Alevilerin de, tüm ezilenlerin de en büyük düşmanı Erdoğan ve ekibidir. Bu sebepten ötürü de mücadelemizin hedefine Erdoğan'ı koyarak Erdoğan karşısı tüm kesimleri bir kanalda buluşturmanız gerekmektedir. Solun önünde duran en acil görev budur. KÖZ'ün arkasında duran komünistler de bugün bu hattan mücadeleyi örmeye çalışmaktadır.”

Yapılan forumun ardından müzik dinletisi ve bilgi yarışmasıyla piknik sonlandırıldı.

Erdoğan Gidecek Başka Yolu Yok!

İstanbul'dan Komünistler

SODAP pikniğinde devrimci önderlik boşluğuna vurgu yaptık

SODAP'ın 21 Ağustos tarihinde bir piknik gerçekleştireceğini SODAP'tan tanıdığımız arkadaşlardan öğrendik. Biz de bu pikniğe katılmaya ve KÖZ standı açma olanığımız varsa stant açmaya karar verdik. Stant açıp açamayacağımızı SODAP'tan arkadaşlara sorduk; bize “hayır” yanıt verdiler. Biz böyle bir yaklaşımı doğru bulmasak da bu uzun boylu bir tartışma konusu olduğu için herhangi bir tartışma yapmadık. Kurumun tavrı bu olmasına rağmen yine de pikniğe katılmak gerek diyerek bu yönde hareket ettik.

Piknik alanına Dayanışma Evleri'nin imzasını taşıyan “Geleneksel Dayanışma Pikniğimize Hoş-geldiniz” pankartı ve yanı sıra, Diren Lise imzasını taşıyan Mehmet Ayvaltaş'ın resminin bulunduğu bir pankart ve “Mehmet Ayvaltaş Yoldaş Ölümsüzdür” yazan başka bir pankart asılmıştı. BATTİS de pikniğe katılan kurumlar arasındaydı.

Sabah kahvaltısı yapıldıktan sonra piknik programı anons edildi. Program kapsamında kahvaltı sonrası belli bir süre serbest zaman, voleybol turnuvası, halat yarışı, yumurta yarışı, davul-zurna, tiyatro gösterimi, çekiliş, güncel siyasal gelişmelere ilişkin söyleşi yapılacağı duyuruldu.

Bu etkinlikler içerisinde özellikle halat yarışları oldukça çekismeli ve çok keyifli geçti. Esenler Dayanışma Evi Tiyatro Grubunun sundukları tiyatro gösterimi de oldukça ilgi topladı. Piknikte SODAP kendi dergi ve yayın standını açtı. Ayrıca piknik alanında iki ağaç arasında gerilen bir ipe SODAP'ın çeşitli eylemlerdeki çatışma görüntülerinin ve kitlesel eylemlerin yer aldığı fotoğraflar da asılmıştı.

SODAP'ın pikniğine iki kişi katılmıştık. Bu yüzden bir arkadaşın voleybol turnuvasına katılmasının dışında etkinliklere katılma şansımız olmadı. SODAP'tan tanıdığımız ya da tanışacağımız arkadaşlarla sohbet etmeyi tercih ettik.

Güncel siyasal gelişmelere dair söyleşi saat 18.00'e doğru başladı. Söyleşiye başlatan arkadaş kısa bir giriş konuşması yaptı. Konuşmasında; “AKP 7 Haziran seçimlerinde halkların buluşmasını hazmedemeyerek tek adam diktatörlüğüne götüren süreci başlatarak ülkeyi savaşa sürükledi. 7 Haziran seçimlerinden sonra yeniden seçim için 1 Kasım seçimlerine giderken saldırılar başladı. Bir taraftan da işçi sınıfında dönük kiralık işçilik gibi neoliberal politikalar devreye kondu. 15 Temmuz'da ilk defa bir darbe girişimine sahitt olan insanlar oldu. Bu darbe girişiminden sonra AKP, MHP ve CHP'nin üzerinde anlaşıldığı bir milliyetçi cephe oluştu. Antep'te bir düğüne yapılan saldırı Ankara ve Süruç katliamının bir benzeri saldırıdır” dedi ve sözü katılımcılara bıraktı. Daha sonra söz alan bir katılımcı güncel siyasal gelişmelere değinerek sıranın dayanışma ve örgütlenmeye geldiği vurgusunu öne çıkararak iyi bir konuşma yaptı ve şunları ifade etti: “Antep'te bir düğüne yapılan saldırı Ankara, Süruç saldırıları gibi bir IŞİD saldırısıdır. Elimizden her şeyimizi alabilirler ama umudumuzu alamazlar. AKP, MHP, CHP bir karabasan gibi bir korku atmosferi yaratmak istiyor. Bunlar demokrasiden bahsediyorlar; oysa bunlar asla bu ülkeye demokrasi getirmezler. Demokrasiyle OHAL nasıl yan yana gelebilir? Demokrasiyi en alttakiler getirir. Lenin boşuna dememişir ‘Devrim ezilenlerin sölenidir’ diye. Bizler bu savaşta tarafız kalsak da geri de dursak bu savaş gelip bizi bulacak. Daha dün LGBTİ bireylerinden Hande Kader'i öldürdüler. Gündem gazetesini kapattılar. Küçükçekmece'de bir dergâh tarandı. Kimliklerimizden ötürü birbirimizi sahiplenilebiliyor muyuz? Maraş Terolar'da Suriyeli mülteci kampı altında IŞİD üyeleri bu kamplara yerleştirilmek isteniyor. Bu Alevilere yönelik ciddi bir tehdittir. Garip Dede Dergâh'na saldırı düzenlendi. Yoksul mahallelerde yozlaşmanın uyuşturucunun etkisinde kalan bir gençlik bulunuyor. Gençliğin şu an ki durumu geleceği de belirleyecektir. Aileler bu konuda daha duyarlı olmalılar. Bir biçimde uyuşturucuya, hürsüzliğe buluşmuş gençler devrimcilerle temasa geçince bu tür alışkanlıklarını terk ediyor, fakat bu sefer de polis ve aileler bu gençlere baskı yaparak devrimcilerden uzaklaştırmak istiyor.”

Söyleşide konuşan bir işçi Çerçekköy'de Bross Tekstil'de bir direniş gerçekleştirdiklerini, Te-dir'de şu an bir direnişin yaşandığını; işçilerin ve direnen halkların kazanacağını ifade etti.

Söyleşide bizden de bir yoldaş söz alarak bir konuşma gerçekleştirdi. Yoldaş yaptığı konuşma-da şunları söyledi: “Antep'te Kürt ailelerin düğüne bombalı saldırı gerçekleştirildi, çok sayıda insan yaşamını yitirdi. ABD'de İkiz kulelere yapılan 11 Eylül saldırısından sonra ABD'nin Afganistan ve Irak'a yönelik işgaliyle birlikte aslında bu coğrafyada adı konmamış bir üçüncü dünya savaşı yaşandığını göstermektedir. Suriye'de beş yıldır bir iç savaş sürüyor. Gerek emperyalist savaşlar gerekse de gerici iç savaşlar işçilerin, emekçilerin ve sosyalistlerin iradesi dışında ortaya çıkıyor; fakat bu savaşlara karşı başı söylemleriyle, pasifist tutumlarla karşı koymak ya da bu savaşlardan kaçınmak mümkün değil. Bu savaşları emekçilerin ezilenlerin kurtuluşuna götürece devrimci iç savaşlara nasıl çevirebiliriz, bütün mesele budur. Rojava'da Kürtler ölümüne savaşarak gerçekleştirdikleri devrimi koruyorlar. 15 Temmuz'da darbe girişimi yaşandı. Bu darbeciler o akşam ve bir gün sonra ezildi. Arkadaşlar AKP, MHP ve CHP'nin milliyetçi bir cephe oluşturdıklarını söylediler, emekçilerin ezilenlerin dayanışma içinde olmalarını öne çıkarttılar. Bunlar doğrudur; fakat burada sosyalistlerin devrimcilerin sorumlulukları daha büyüktür. AKP, MHP ve CHP'nin gerici ittifakına karşı, artık ezilmiş ve samar oğlanına dönmüş darbecilerle AKP /Erdoğan'ı aynı kefeye koymak ve ikisine de karşı çıkmak ortacı bir tutumdur. Başta HDP olmak üzere bütün devrim ve demok-rasi güçlerinin görevi kendi talep ve istenleriyle sokaka çıkmak, bu darbe girişimiyle tökezleyip sendeleyeni AKP ve Erdoğan'ı hedef almaktır. Fakat Gezi Ayaklanması'nda da şimdiki de görüldü ki bu topraklarda devrimci bir önderlik boşluğu vardır. Biz de KÖZ olarak bu boşluğu gidermek için mücadele veriyoruz” dedi.

Piknik programının akışı içerisinde söyleşiden sonra çekiliş gerçekleşti. Ardından davul zurna ve halaydan sonra saat 19.30'da piknik sona erdi. Pikniğe 250 civarında bir kitle katılım gösterdi.

Devrim İçin Devrimci Parti, Parti İçin Komünistlerin Birliği!

Esenyurt'tan Komünistler

Tasfiyecı ve liberal kaynaşmanın hakim olduğu “Birlik” paneli

EMEP, Halkevi, HDP, SYKP, CHP'nin sol ka-nadı ve KÖZ'ün beraber oluşturduğu Bahçelievler Emek ve Demokrasi Platformu yerelimizde önceden oluşmuş, bir takım işler yapmış, araya zaman girse de tekrar toplanmış ve bir panel yapma karar almıştı. OHAL'ın sıcaklığında yapılacak paneli, yer verecek mekanın korkması sebebiyle gerçekleştirememiş olduk. Ardından tekrar toplanıldı ve 3 toplantının sonunda yapılacak etkinliğin ana taslağı oluşturuldu. Bu ara-da Eğitim-Sen, Hacı Bektaş Veli Derneği de zi-yaret edildi, platforma davet edildi. Son toplantı da 4 kişilik bir komisyon oluşturuldu. Bu ko-misyon panelin yerini, konuşmacılarını ayarla-mak ve teknik meseleleri çözmek için buluştu. Bu ekip de biz de vardık. Bahçelievler ilçesinde Şirinevler, Soğanlı ve Zafer Mahallesi bölgele-rinde demeklere-kafelere afiş bırakıldı. Ortak bildiri dağıttımı bir tek cemvi önünde oldu.

1 Ekim günü “Demokrasi İçin Birarada-yız” şıan ve Bahçelievler Emek ve Demokrasi Platformu imzasıyla AK-EL Vakfı'nda CHP eski vekili Binnaz Toprak, HDP eski vekili Hasip Kaplan, DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, TGS temsilcisi Fatih Polat ve Eğitim-Sen 1 no'lı şube örgütlenme sekreteri İsmail Demir'in ko-nuşmacı olduğu paneli gerçekleştirmiş olduk.

Panel açılış konuşması, sinevizyon gösteri-mi ve saygı duruşuyla başladı. İlk konuşmayı 10 Ekim Ankara katliamında hayatını kaybeden Diele Deli'nin babası Faik Deli yaptı. 10 Ekim Baş ve Dayanışma Derneği adına da konuşan Faik Deli sinmemek gerektiğini, AKP'ye karşı mücadelede geri basmamak gerektiğini anlatan olumlu ve güzel bir ajitasyon konuşması yap-tı. Sallarsak düşeceklerini, zayıf oldukları için saldırdıklarını, bizden korktuklarını söyleyip sözünü bitirdikten sonra katliamın duruşmasına çağrı yaptı. Ardından platformun ortak metni okundu.

Panelde ilk söz Binnaz Toprak'a verildi. “FETO” bahanesiyle muhaliflerin susturulduğu, hapsedildiği, toplumsal başın ve eğitim siste-minin kötü olduğu bir ortamda iyimser olama-yacağımı belirttikten sonra toplumun muhafaza-kar olduğunu birkaç dönem haric hep sağın iktidar olduğunu; Ecevi'tin olduğu dönemde konjonktürün farklı olduğunu, insanların niye AKP'ye oy verdiğini bulmak gerektiğini söyledi. AKP bahsinde AKP propagandası sayılabilecek (sağlık sistemi daha iyi oldu gibi) olumsuz şey-ler söyledikten sonra tüm solun bir araya gelip bunu aşması gerektiğini ifade ederken bir si-yasetçi gibi değil de akademisyen gibi konuştu Prof. Dr. Binnaz Toprak.

Ardından Hasip Kaplan söz aldı. OHAL kapsamında yapılanların darbe olduğunu, bir-leşmek zorunda olduğumuzu ifade etti. Savaş tezkeresiyle bataklığa saplanıldığını, Hitler faşiz-minin kötü bir kopyası olduğunu söyledi. Ken-disinin önceden CHP'den ön seçime girdiğini de söyleyen Kaplan, sonra geleneksel partilere geçtiklerini söyledi. Farklı görüşlerden de olsa-k hepimizin özgür, demokratik, başı içinde ya-sanabilecek bir ülke özlemi olduğunu söyledi. Rıza Tümen'in de çâncırcı olduğu Demokrasi İçin Birlik Hareketi'nin 23 Ekim'de “Demokra-si Buluşması” adı altında kurultaylar yapacağını ifade etti. CHP, HDP, Haziran Hareketi birlikte Kürt sorununu konuşup aşmak zorundayız, di-yerek sözlerini bitirdi.

Arzu Çerkezoğlu siyasal İslam'ın ve AKP'nin ülkeyi bu hale getirdiğini örneklerle açarak ko-nuşmasına başladı. Sola verilen oyların 12 Ey-lül'den sonra en yüksek oy miktarı olduğunu; darbe başarılı olsaydı onların farklı olmayacağını ve AKP'nin acizliğini şöyle ifade ederek sözlerini bitirdi: “Darbe başarılı olsaydı bugün-

den farklı birşey yaşanmayacaktı. Darbe fırsatçı-lığı yapıyor. Bütün bunlar onların çaresizliğidir. Türkülere tahammül edemiyorsa güçlüğün-den değil, güçsüzlüğünden. Kapitalizmi ne zaman dara düşse, ne zaman kriz yaşasa, her zaman emek düşmanı politikalarla, emeği ucuz-la-tarak, emeğin üzerine basarak krizden çıkma-yı planlıyor. OHAL bahanesiyle direnişler bas-tırılmaya çalışıyor, bireysel emeklilik için ocak ayı sonrası yüzde üç kesinti yapılacak, kudem tazminatının kaldırılması yolda, taşeron işçilik unutturuldu, kadınların emeğinin değersizleştir-ilmesi ile kendi krizlerini aşmaya çalışıyorlar. Yan yana gelmek, birlik olmak zorundayız. İçi boş birlik söylemleriyle değil, en geniş direniş, eylem biçimleriyle bunu yapmamız zorundayız. Yeni bir dönem başladı, tüm siyasi aktörler için, devrimci bir yenilenmeyi gerektiren bir süreçtir. Soru şu; Ali İsmail' in mi yanındayız yoksa Saray'ın mı? Taybet Ana'nın mı yanındayız yoksa Saray'ın mı? 10 Ekim'de hayatını kaybedenlerin mi, emeğin, insanın mı yanındayız yoksa Saray'ın mı?”

Diğer iki konuşmacıya göre daha olumlu bir konuşma yapan Çerkezoğlu coşukluğu aşılan-dı.

Eğitim-Sen adına İsmail Demir Eğitim-Sen'e yapılan baskıları, yaşanan tasfiyeleri, eğitim siste-mindeki sorunları anlatırken; TGS temsilcisi ve Evrensel Gazetesi adına Fatih Polat Hayatın Sesi TV, İMC TV gibi kanalları kapatılmaya çalışıldığını, tüm bu yayın organlarının ve çeşitli kurumların birbirine sahip çıkması gerektiğini, yoksa hepsini kapatacaklarını ifade etti. Soru cevap kısmı olsun diyerek sözünü hemen bi-tirdi. Son olarak da her konuşmacıya 2-3 cüm-lelik söz hakkı verilerek soru cevap olmadan bitirildi.

Yaklaşık 300 kişinin katıldığı panele, ağırlıklı olarak HDP'nin kitlesi katıldı. Bu kitle içinde genç insan yok denecek kadar azdı. Ekseri yaşlı bireylerin katıldığı etkinliğe, biz dahil kalan bi-leşenlerin katılımı oldukça sınırlıydı. Biz 11 kişi katıldık. Diğer kurumların da bizden fazla katıl-dıkları söylenemez.

Katılım sayısı iyi de olsa panele tasfiyecı li-beralizmin damga vurma sebeplerinden birinci-si soru-cevap kısmı yapılmaması oldu. Teknik sebeplerin arkasına sığınarak panel bitirildi. Mesela moderatör konuşmacılara süre koysa ve kendisi her konuşmanın ardından konuşmasa süre yetebilirdi. Konuşmacılar soru cevap ol-masını beklerken, insanlar soru sorarsa ortaklık kaşıabilir diye soru-cevap yapmak istemediler, birlik ve beraberlik görüntüsü bozulmasın, de-diler. Her ne kadar başından beri soru cevap yapma isteği olmayan bu anlayış kitlenin CHP ve HDP'ye sorabileceklerinden çekindi.

Kitelerin özne olmasına müsaade edilmediği panelde CHP'nin ve HDP'nin angajmanına al-dığı sol akımlarla liberal kaynaşmanın hakim ol-duğu ilkesiz, amaçsız ittifak ve birlik arayışlarını tekrar görmüş olup, kimi mitinglerde gördüğümü-z hakim havayı burada da hissetmiş olduk. Demokrasi İçin Birlik'in, Diyalog Grubu'nun ön almasını amaçlayan bir panel olmuş oldu.

Değerlendirme toplantısında da kitelerin soru soramaması, görüşlerini dile getirememe-si sorun olduğu tüm bileşenler tarafından dile getirildi. Kurumların çevre çevre ilişkileri de bu rahatsızlığı dile getirmişti. Binnaz Toprak'ın ko-nuşması ayrı bir olumsuzluk olmasına rağmen Hasip Kaplan'ın konuşmasının daha toparlayıcı olduğu ifade edildi. Beraber iş yapmanın olum-luluğu ifade edildi. Biz de birlikte iş yapmanın daha sık olması gerektiğini ve bunun önemli olduğunu ifade ederken, soru-cevap kısmının yapılamamasını ayrıca eleştirdik.

Kahrolsun Liberal Kaynaşma!

Yaşasın Devrimci Dayanışma!

Yenibosna'dan Komünistler

HDP halk toplantısı gerçekleştirdi

Esenyurt HDP ilçe örgütü 30 Temmuz'da, 3 Eylül tarihinde gerçekleştireceği olağanüstü kongre öncesi HDP Milletvekili Pervin Buldan'ın da katılımıyla bir halk toplantısı gerçekleştirdi. Biz de bu toplantıya katılarak hem Pervin Buldan'ın darbe sonrası süreci nasıl değerlendirdiğini dinlemek ve hem de kendisine süreçle ilgili soru sormak istedik.

Halk Toplantısı saat 19.30'da başladı. Divanda görevli bulunanlardan bir kişi Kürtçe ve Türkçe kısa bir konuşma yaptı ve herkesi bir dakikalık saygı duruşuna davet etti. Saygı duruşunun ardından halk toplantısının iki gündemi olduğunu, birinci gündemin Pervin Buldan'ın konuşacağı siyasal sürecin değerlendirilmesi, ikinci gündemin ise olağanüstü kongre için görüş ve öneriler olduğunu ifade etti.

İlk gündemde Pervin Buldan siyasal süreçle ilgili değerlendirme yapmadan önce Esenyurt HDP ilçe örgütünün 3 Eylül tarihinde gerçekleştireceği olağanüstü kongrenin başarılı geçmesi için te-mennilerde bulundu. Esenyurt'un HDP'nin İstanbul'da önemli bir yer tuttuğunu ifade ettikten sonra siyasal süreçle ilgili şunları söyledi: “15 Temmuz akşamı Türkiye çok yeni bir süreçte girdi. Darbeci-ler yüzlerce insanı öldürdü; siyasal süreç müdahale etti. Fakat halkın iradesiyle bu darbe girişimi bir biçimde püskürtüldü. Muhtemelen darbeciler B-C planlarını devreye sokacaklar. Türkiye bir darbe cennetidir ama darbeciler hiçbir zaman başarılı olamadılar. Belki kısa süre iktidarı aldılar ama halkın direnişleriyle karşılaştılar. Bu darbe değerlerinden farklı. Darbeyi yapanlar arasında hükümetin ve devletin içinde yer alan adamları da vardı. OHAL darbelerin önünü alamaz. OHAL denilince Kürdistan'da failli meçhuller, asi kuyuları, köy yakmalar akla gelmektedir. Bu yüzden darbelerle de karşıyz OHAL'e de karşıyz. Aslında AKP 7 Haziran seçimleri öncesi de bir çok defa darbe yaptı. AKP ve Erdoğan'ın en son darbesi askerlerin elini Kürtler'e karşı güldürmenin askerlere dokunul-mazlık zırlı sağlayıp HDP'li vekillerin dokunulmazlıklarını kaldırması oldu. Bu sürecin ardından askerler içinde bir grup darbe yapmaya girişti. Fakat biz asla Erdoğan'a biat etmeyeceğiz, diz çökmeyeceğiz. 15 Temmuz sonrası HDP'nin çok net olarak darbeye karşı çıkması AKP'ye destek değildir. HDP baş ve demokrasiyi savunodu. Erdoğan diğer partileri Saray'a çağırdu fakat HDP'yi çağırmadı”. Pervin Buldan konuşmasının devamında; Abdullah Öcalan'dan 5 Ocak 2015 tarihinden bu yana haber alınmadığını, Öcalan'ın tecridini kırmak ve özgürlüğünü sağlamak için mücadeleyi yükseltmek gerektiğini, Türkiye'nin, hatta Ortadoğu'nun demokratikleşmesinin anahtarının Öca-lan'da olduğunu bildiklerini ifade etti.

Pervin Buldan'ın konuşması bittikten sonra divanı; salondakiler Pervin Buldan'a sorusu olan var mı, diye sordu. Hiç kimse söz almayınca bizden bir yoldaş söz alarak KÖZ adına divanı ve salon-da bulunanları selamladı ve sonra şunları söyledi: “15 Temmuz darbe girişiminin ardından darbe karşıtı deklarasyona AKP, CHP ve MHP'nin yanı sıra HDP'de imza attı, fakat daha bu deklarasyonun mürekkebi kurumadan AKP ve Erdoğan HDP'yi dışlamaya başladı ve bu tutum devam ediyor. HDP ise bu tür darbelerin olmaması için Kürt sorununda baş ve müzakere adamlarının atılmasını istiyor. Bu yönde bir umut besliyor. Sayın Pervin Buldan, böyle bir şey mümkün mü? AKP ve Erdoğan Cemaate karşı iyice Ergenekonculara, ulusalcılara, MHP gibi Kürt düşmanı kesimlere sarılmışken bu koşullarda yeniden baş ve müzakere mümkün mü? AKP ve Erdoğan Kürtlerle ne zaman masaya oturdu? 2012'de gerillanın ‘vur kaç’ taktiğiyle saldırılarını artırdığı, Rojava'da Kürtlerin bir devrim gerçekleştirdiği ve PKK'lı tutsakların Öcalan'ın tecridini kırmak için başlattıkları kitlesel açık grev-le-rinin kritik bir aşamaya gelmesiyle Öcalan'ın 500 günlük tecridi kırıldı ve böylece Erdoğan Öca-lan'la masaya oturmadı mı?” dedi. Yoldaşın konuşmasının ardından Pervin Buldan'a salondan yazılı olarak “HDP bu süreçte neden yanıt veremedi?” diye bir soru geldi. Pervin Buldan bizim sorumuz-a ve yazılı gelen soruya cevap vermek için şöyle dedi: “Arkadaşın sorduğu soru önemli. HDP darbeye karşı dururken Erdoğan HDP'yi dışlamak istiyor, doğrudur. Erdoğan bu darbe girişiminden sonra Ergenekoncularla, ulusalcılarla ittifakını güçlendirmek istiyor. Fakat her şeyi rağmen bizim yapmamız gereken AKP'yi Kürtlerle başıa zorlamaktır. 'HDP bu süreçte neden yanıt veremedi' soru-suna gelince, bu konuda özeleştiri veriyoruz. Biz darbe girişiminde varolan gündeme fazla takıldık. Aslında kendi taleplerimizle ve Öcalan'ın tecridini kırmak için sokaka imeliydik” dedi.

Soruların cevaplanmasının ardından halk toplantısının ikinci gündemi olan 3 Eylül'de yapılacak olağanüstü kongre için görüş ve öneriler kısmına geçildi. Bu gündemde; yeni yönetimde kimlerin yer alacağı konusunda salonda bulunanlar bir takım isimler verdiler ve bu isimleri yönetime ya da eş başkanlığa önerdiler. Bir kişi konuşma yapan yoldaş da HDP ilçe yönetimine önerdi. Söz alan bir kadın; “Bu salonda bulunan arkadaşlar yönetime birbirlerini öneriyorlar, kimse çıkıp doğrudan kendisinin sorumluluk almak istediğini söylemiyor. Esenyurt'ta bulunan şehit ve tutuklu aileleriyle yeterince ilgilenilmiyor, epey zamandır eylem etkinlikler yapılmıyor” diyerek eleştiriler bir konuşma gerçekleştirdi. Toplantıda yeterli görüş ve öneriler alındıktan sonra halk toplantısı sona erdi.

Esenyurt'tan Komünistler

Gülsuyu'nda Diyarbakır Belediyesi Eş Başkanları için eylem gerçekleşti

27 Ekim Perşembe akşamı Gülsuyu'nda Diyarbakır Belediyesi eş başkanlarının gözaltına alın-ması dolayısı ile bir yürüyüş düzenlenerek basın açıklaması gerçekleştirildi. Daha önceden habe-rimiz olmayan eyleme basın açıklaması kısmında mahalledeki slogan seslerini duyurarak katıldık. Heykel Meydanı'nda yapılan basın açıklamasında “İrademize sahip çıkıyoruz, kesintisiz direniş-teyiz” minvalinde bir açıklama yapan KUD'lılar “Gültan Kışanak onurumuzdur” sloganları atular. Yaklaşık 40 kişinin katıldığı ve akrep kuşatması altında yapılan basın açıklaması HDP Gülsuyu Mahallesi temsilciliğine yürüterek bitirildi.

Gülsuyu'ndan Komünistler

HDP ve DBP'ye saldırılar için basın açıklaması

HDP ve DBP'ye yönelik saldırılar ve gözaltıları protesto etmek amaçlı Galatasaray Lisesi önünde düzenlenen basın açıklamasına katıldık. Yaklaşık yüz kişinin katıldığı basın açıklamasında yapılan konuşmalarda, yapılan saldırıların mücadeleyi aksatmayacağı, mücadelenin daha da güçlenerek de-vam edeceği, bu saldırıların AKP ve Saray iktidarı tarafından yapıldığı, bunların daha önce denendiği ama bir işe yaramadığı dile getirildi. Başın ve huzurun gelebilmesi için demokrasinin güçlendirilme-si ve tekrar masaya oturulması gerektiği söylenerek bir an önce Öcalan'la görüşmeye başlanması ve müzakere masasının tekrar kurulması gerektiği ifade edildi.

Basın açıklamasının ardından toplanan kitle dağıldı.

Erdoğan Gitmeden En Ufak Demokratik Hak Dahi Alınamaz!

İstanbul'dan Komünistler

Bir Kızılbayrak okuruyla yaptığımız polemik

Mayısta Yaşam Kooperatifi ve Göç-Der'in 21 Ağustos tarihinde gerçekleştireceği "Emekçiler Buluşuyor Sorunlarını Konuşuyor" pikniğinin biletlerini Esenyurt'taki kurumlara götürürken bir Kızılbayrak okuruyla çeşitli örgütsel ve siyasal konulara dair iki saatten fazla süren bir tartışma/polemik yaptık. Kızılbayrak okuru ile tartıştığımız konuları şöyle ifade edebiliriz:

15 Temmuz darbe girişimini karşısında başta HDP olmak üzere sol hareketin aldığı tutum,

OHAL'in de yürürlüğe girmesiyle birlikte Esenyurt'ta da solun oluşurmaya çalıştığı eylem birliklerine BDSP'nin aldığı tutum,

Burjuvazinin yaşadığı böylesine derin bir rejim krizi karşısında kendisini parti olarak gören hatta Türkiye'nin biricik komünist işçi partisiyiz diye övünen TKİP'nin bugün varlığını göstermeyecekse ne zaman göstereceği,

Köz'ün TKİP'yi hangi açıdan doğru bulmadığı

Köz'ün HDP'yi eleştirmesine karşı neden seçimlerde HDP'yi desteklediği,

Bizim Komünistlerin Birliği Platformu hakkında anlatıklarımız

Şimdi bu tartışma başlıklarını teker teker ele alarak bu gündemler hakkında biz ve Kızılbayrak okuru arkadaşın neler söylediğini aktarmaya çalışacağız:

15 TEMMUZ DARBE GİRİŞİMİ KARŞISINDA BAŞTA HDP OLMAK ÜZERE SOL HAREKETİN ALDIĞI TUTUM

Biz 15 Temmuz darbe girişimi karşısında HDP'nin tutumunu eleştirdiğimizi, HDP'nin AKP, CHP ve MHP ile birlikte Erdoğan'ın hazırladığı darbe karşıtı delegasyona imza atmasını, Demirtaş'ın "Siyaset darbeye karşı ilkel bir duruş sergilemiştir" demesini doğru bulmadığımızı söyledik. AKP, CHP ve MHP'den demokrasi ve özgürlükler adına ilkel bir duruş beklenemeyeceğini, AKP ve Erdoğan'ın bu darbe girişiminin sonra biraz toparlanınca askeri ve siyasi operasyonları daha da yoğunlaştıracağını, diğer yandan solun önemli bir kısmının "Ne Darbe Ne AKP" sloganı ile ortacı bir tutum aldığını ve bu tutumun niyetten bağımsız Erdoğan'a hizmet edeceğini vurguladık. Çünkü darbecilerin ilk iki günde ezildikleri, oysa Erdoğan ve AKP'nin tökezleyip sendeleye de iktidarda olduklarını, dolayısıyla asıl hedefe oturtulması gerekenin Erdoğan olduğunu, fakat bütün meselenin bu topraklarda Gezi Ayaklanması'nda olduğu gibi düzen güçlerinin derin bir kriz ve çatışma yaşadığı bugünlerde emekçilere ve ezilenlere önderlik edebilecek devrimci bir partinin eksikliği olduğunu belirttik.

Kızılbayrak okuru arkadaş söylediğimize karşı bir şey söyleyememekle birlikte "HDP'nin ve solun politik programının ne olduğunu biliyoruz, bunlardan fazla bir şey bekleniyoruz; ancak bu tür gelişmelere müdahale etmek için ciddi bir sınıf hareketi yaratmak gerekir; bu konuda ne düşündüğümüzü Kızılbayrak'ta yazıyoruz" dedi.

OHAL'İN YÜRÜRLÜĞE GİRMESİYLE BİRLİKTE ESENİYURT'A SOLUN OLUŞTURMA-YA ÇALIŞTIĞI EYLEM BİRLİKLERİNE KARŞI BDSP'NİN ALDIĞI TUTUM

Darbe girişimi sonrası AKP'nin üç aylık OHAL ilan etmesinin ardından sol siyasetler yellere saldırılarına karşı ortak refleks gösterme kaygısı ile çağrıda bulunmuştu. Esenyurt'ta da Haziran Hareketi bir çağrı yapmış, birçok kurum bu toplantıya gelmişti. BDSP ise bu çağrıya olumlu cevap vermemiştir. Kızılbayrak okuru arkadaş kendilerinin Haziran Hareketi'nin çağrısına neden icabet etmediklerine dair şunları söyledi: "Toplantıya çağırma biçiminin uygun-suzluğu bir yana, bu toplantıya katılan kurumların siyasi çizgilerini biliyoruz. CHP mitingine katılanlara bir araya gelip hangi konuda anlaş-ıp ortak iş yapacağıız? Bu alanda herhangi bir saldırı durumunda dayanışma içinde olmak için illa da ortak bir platforma olmak gerekiyor. Geçtiğimiz günlerde Halkevleri'nin saldı- n olmuştu, gittik. Biz bu süreçte nasıl bir yol izlemesi gerektiğini gazetemizde yazıyoruz" dedi.

Biz; BDSP'nin "reformist" olarak gördüğü akımlarla yan yana gelerek ortaklaşmalarının mümkün olmadığını düşüncesini ve böylesi bir süreçte ayrı durmasını doğru bulmadığımızı, aynı BDSP'nin Gezi sürecinde "reformist" olarak gördüğü siyasetlerle kulanı dayanışmalarda yan yana gelmekle mahsur görmediğini söyledik. Kızılbayrak okuru; "Ana Gezi süreciyle şimdiki süreç aynı değil; o zaman farklı bir süreç vardı, şimdi farklı" dedi. Kızılbayrak okuru

arkadaş BDSP'nin pozisyonunu (tabii TKİP'nin de) savunurken "Reformist anlayışlarla ortak ne yapılabilir ki" diyerek; " Gezi süreci ile şimdi ki süreç farklı" diyerek ya da " sınıf hareketi yaratılmadan bir şey yapılamaz, biz gazetemizde yazıyoruz" diyerek bunları gönül rahatlığı içinde ifade edince tartışmayı bir üst boyuta taşımak gerektiğine karar verdik ve Kızılbayrak okuru arkadaş şu soruyu sorduk:

"Tamam size göre bu süreçte reformist bir siyasi çizgiye sahip olanlarla yan yana gelip ortak iş yapmak mümkün değil, partinizin TKİP'nin süreci dair tespitlerini gazetinizde yayınlıyorsunuz; peki burjuvazinin yaşadığı böylesine derin bir rejim krizi karşısında kendisini parti olarak gören hatta Türkiye'nin biricik komünist işçi partisiyiz diye övünen TKİP bugün varlığını göstermeyecekse ne zaman gösterecek; bu konuda bir takım tespitler yapmak yeterli midir? Bir partinin ayırt edici özelliği salt tespitler yapmak mıdır? Ne yazık ki üç yıl önce Gezi Ayaklanması sürecinde de TKİP dâhil kendisini parti olarak gören akımlar bu iddianın gereğini yerine getirememişlerdir. Bize göre bir siyasi hareketin parti olup olmadığı güncel siyasal gelişmelere ne kadar müdahale edip edemediğiyle; kendi disiplinine bağlı militanlar dışındaki siyasi etkisiyle, çapı ve kapasitesiyle, emekçiler ve ezilenleri ne kadar hareket ettirip ettiremediğiyle anlaşılır. Gezi süreci gibi, şimdiki süreç gibi olağanüstü durumlarda partiye ihtiyaç duyulur ve böylesi süreçler tumusol işlevi görür."

Kızılbayrak okuru arkadaş bu söylediklerimize karşılık sadece şunu söyledi: "Eğer Marksist isek, sınıf mücadelesine inanıyorsak, devrimci bir sınıf hareketi yaratmadan bir devrime damga vuramayız, biz sınıfın içinde örgütleniyoruz" dedi.

Arkadaşın bu söylediği başka bir konunun tartışma kapısını aralıyordu. Biz de bu konuda şunları söyledik: "İşte asıl sorun budur. Öncesinden komünistlerin birliğini sağlayıp solu sa- deceleştirmeden, tek bir siyasi yapının kendisini parti ilan edip doğrusal büyümeci bir anlayışla devrimci bir sınıf hareketi yaratması mümkün değildir. TKİP'de 98'de kendisini parti ilan etmeden önce 90'lı yıllarda sendikal hareket içinde örgütlenerek buradan aldığı güçle partiyi kur- mayı hedefledi. Fakat bu hedef tutmayınca 94'te başlayan partiyi ilan etme sinyallerinin ardından 98'de TKİP olarak kendisini ilan etti. Yani ko- münistlerin birliğini sağlamadan kuruldu. Siz doğrusal büyümeci bir anlayışla yani salt TKİP olarak devrimci bir sınıf hareketi yaratacağınıza iddia ediyorsunuz. Bir kere solun bu çok parçalı ve dağınık durumuna son vererek komünistlerin birliğini sağlamadan tek bir siyasi hareketin sınıf hareketini örgütlemesi mümkün değildir. Çünkü birdök siyasi yapı, parti, sınıfın içinde faaliyet sürdürüyor. Siz sol hareketi sadece yazıp çizerek değil, pratik mücadele içerisinde müdahale etmeniziz ve onları siyasetten etkisiz hale getir- melisiniz. Örneğin sizi birçok kurumun yazdığı pikniğe davet ediyoruz, gelin pikniğe katılın. Kızılbayrak standı açın, pikniğe gündeme dair görüşlerinizi ifade edin. Diğer yandan Lenin yaratmak istediği Bolşevik partiyi tarif ederken; bu partinin bir taraftan bütün emekçiler ve ezilenler içinde ısrarlı sistemli bir faaliyet sürdürmesi gerektiğini, aynı zamanda ani patlak veren ayaklanmalarda bu ayaklanmaya önderlik edecek bir hazırlığa ve iktidar hedefine sahip olması gerektiğini söylemişti. 1905 devriminde iktidar için har- ır olmayan Bolşevik parti 1917'de patlak veren Şubat Devrimi'ni Ekim Devrimi'yle taçlandıran bir özne olmuştur," dedi.

KÖZ HDP'Yİ ELEŞTİRMESİNE KARŞI NE- DEN SEÇİMLERDE HDP'Yİ DESTEKLİYOR?

Kızılbayrak okuru arkadaş Köz'ün bir taraftan HDP'yi eleştirirken diğer yandan seçimlerde desteklemesinin tutarsızlık hatta oportünizm olduğunu, çünkü bir partinin programı esas oldu- ğunu söyledi. Eğer HDP'nin programını doğru bulmuyorsak nasıl destekleyebildiğimizi soru- du. Biz de bu soruyu şöyle yanıtladık: "HDP'nin programını doğru bulmak ayrı bir şey onun se- çimlerde desteklemek ayrı bir şey. Çünkü devrimci olmayan reformist olan bir programı bir seçimde destekleyebilirsiniz; çünkü seçimlere devrim için girilmez. Desteklediğiniz partinin mevzi elde etmesi vesilesiyle seçim sürecinde kitlelerle bağ kurabilirsiniz. Ayrıca doktrinler bir tarza bir siyasi hareketi mahkûm etmeniz bir işe yaramaz. O partinin tasfiyecî rolü ortaya çıktı- ğı zaman bunu teşhir edersiniz. Biz HDP'nin programının niteliğinden bağımsız olarak grup kurarak parlamentoda yer almasını önemli bul-

duk. Fakat bize bunu söylerken bir bakıma HDP'nin de programını kapsayan PKK'yi siz yıllarca devrimci gördünüz ve desteklediniz. Bu nasıl oluyor peki?" dedik. Kızılbayrak okuru arkadaş bu konuda toptancı yaklaşmamak ge- rektiğini söyledi. Biz de "Siz Köz'ü programını doğru bulmadığı bir partiyi destekleyerek tutar- sızlıkla ve oportünizmle eleştiriyorsunuz ancak esas tutarsızlık bu" dedik.

KÖZ TKİP'Yİ HANGİ AÇIDAN DOĞRU BUL- MUYOR?

Kızılbayrak okuru arkadaş "Örgütsel olarak TKİP'yi neden doğru bulmadığınızı anladık, si- yasi olarak, programatik olarak TKİP'yi neden doğru bulmuyorsunuz?" diye sordu. Biz de şö- le yanıtladık:

"Platformumuz Üçüncü Enternasyonal'in ilk dört kongresinin amaç ilke ve kararları ile Mustafa Suphi TKP'sinin programını benimser- ken TKİP bu konuda merkezi bir konumda yer alıyor. Sizin bu konuda amaç ilke ve referans- larınız nedir? Üçüncü Enternasyonal'in ilk dört kongre sonrası kongrelerine karşı kesin bir tavır alıyor musunuz? 1991-92'de çıkardığınız teorik Ekimler derginizin 1. ve 2. sayısında 'Tek Ül- kede Sosyalizm' gibi, Üçüncü Enternasyonal'in Lenin sonrası politikalarına yönelik ve Stalin'le ilgili kimi eleştirile yazılar çıktı. Ardından Ekim- ler Troçkizm'le suçlanınca bir adım ileri gi- mediniz. Merkezi bir konumda kaldınız. Bize göre TKİP'nin çizgisinin en belirgin yanı Rosa Lüksemburgcu, kendiliğindenci anlayışa sahip olması. Örneğin ABD 2003 yılında Irak'a mü- dahale sinyalleri verdiğinde Avrupa'da gerçek- leşen savaş karşıtı devasa eylemlere, mitinglere olduğundan fazla önem vermişsiniz. Bu konuda Kızılbayrak'ta çıkan yazılarda; bu eylemlerin bir ilk, başlangıç olduğunu, bu eylemlerin şu an başını liberaler, reformistler çekse de kısa süre içinde sınıf hareketinin bu eylemlerin başını çe- kerek hakim güç olacağını söyleyen adeta su- can yatağını bulur anlayış hakimdi. Köz'de sa- vaş karşıtı bu eylemlere dair yaklaşımınızı eleş- tiren "Çuvaldızı Kime Batırmalı" başlığıyla bir yazı çıkmıştı. Aynı yazıda sizin o tarihlerde AKP hükûmetine yönelik attığınız "Hükûmet İstifa" sloganınıza yönelikte bir eleştiri vardı."

Aslında TKİP'nin Rosa Lüksemburgcu ken- diliğindenci anlayışına örnek vermek için 2003 yılına gitmeye de gerek yoktu. "Arap Baharı" denen halk ayaklanmalarının yaşadığı ülkeler içinde özellikle Mısır'daki gelişmeleri ele alışı da tipik kendiliğindenci anlayışının bir ürünüydü. Ayaklanmalarda yaşadığı bu ülkelerde asıl ek- sikliği vurgu yapmak yerine var olan kitle hare- ketinin sürmesi durumunda sanki kendiliğinden bu önderlik sorunu da hallolacak gibi yaklaşı- yordu. Böyle bir izlenim vermesi bile Köz'ün arkasında duran komünistlerin TKİP'nin politik programını neden asla benimsemeyeceğinin ka- nıtıdır.

Kızılbayrak okuru ile tartışmamızın son kıs- mı, arkadaşın Köz'ü çok iyi bilmediğini söyle- mesinin ardından platformumuzun savunduğu amaç ilke ve referanslarını ayrıntıya girmeden anlatmamızla geçti. Platformumuzun siyasi ola- rak merkeziyetçi, örgütsel olarak ademî merke- ziyetçi bir yapıya sahip olduğunu, bir kuruluş kongresi gerçekleştirene kadar komünistlerin birliğini sağlamaya çalışacaklarını, bu açıdan TKİP de dahil kendisini Marksist-Leninist açıdan parti olarak gören siyasi hareketleri de aşan Bol- şevik-Leninist tipte bir parti yaratmayı hedefle- diğini anlattık. Çünkü böylesi bir partinin ancak ve ancak sanimî devrimci militanların çeşitli deneyim ve birikimini bir potada buluşturması sayesinde amatör örgütlerden kurtulup burjuva- ziyle savaştan ve onu aşan devrimci bir önder- lik haline gelmesiyle yaratılabileceğini söyledik. Biz Kızılbayrak okuru arkadaşla bu tartışmayı yaparken bulunduğumuz kurumda Kızılbayrak okuru arkadaşın iki ya da üç arkadaşıda daha bu- lunuyordu. Fakat kısa zaman sonra bu arkadaş- lar kurumdan ayrıldılar. Bizden de bir kişi var- dı. Yapılan iki saatli aşkın bir süredeki karşılıklı konuşmayı olduğu gibi tam olarak aktarmamız kuşkusuz mümkün olmazdı. Ancak tartıştığımız bazı başlıkları bunlardır. Bu tartışmayı aktar- mış bilerek ve isteyerek Kızılbayrak okuru ar- kadaşın söylediği şeylere daha az yer vermek gibi bir düşüncemiz olmadı. Bize göre düzeyli ve verimli bir tartışma yaşandı.

Yaşasın Komünistlerin Birliği

Gülsuyu'ndan Komünistler

Tuzla'da 15 Temmuz darbe girişimini tartıştık

15 Temmuz darbe girişimi ardından Köz'ün arkasında duran komünistlerin yaşanan siyasi süreçte nasıl baktıklarını anlatmak üzere bir söyleşi gerçekleştirdik. Yaptığımız söyleşiye 17 kişi katıldı ve herkesin konuşmalarına katılmasıyla verimli bir etkinlik gerçekleştirildi.

Darbe sonrasında çıkan özel sayıda yer alan başlıkları sırayla anlatma imkânımız oldu.

Öncesinde yaptığımız sohbetlerle de desteklediğimiz söyleşi katılımcıların so- ruları ve görüşleriyle de verimli geçti.

Konuşmacı olarak katılan yoldaş özel sayıda yer alan başlıkları anlattı. HDP'nin ve diğer sol siyasetlerin darbe karşılığı yaparken diğer taraftan AKP'nin değime- nine su taşıyan pozisyonunu anlattı. Soru cevap kısmında ise bugünün ihtiyacının hedefi ve iddiası net olduğu, kararlı ha- reket eden bir parti olduğu söylendi. Bu doğrultuda kitlelerin peşinden sürüklen-meden net bir tutum almak ve bu doğ- rultuda siyaset yapmak gerektiği dile ge- tirildi.

Yaşasın Komünistlerin Birliği

Tuzla'dan Komünistler

Esenyurt'tan Komünistler

Maltepe'den Nusaybin Cizre ve Yüksekova'ya kardeşlik köprüsü

Anadoluda Yaşam Tüketim Kooperati- fi Gülsuyu Şubesi'nde yıkıma maruz kalan Kürt illerine yardım etmek ve yalnız olma- dıklarını hissettirmek amacıyla bir kampan- ya başlattık. İlk başta bir bildiri yazdık ve bu bildiriyi mahallede dağıttık. Çevremizdeki insanları da yaptığımız bu çalışmaya davet ettik. Yaptığımız çalışmaya HDP ve EMEP'li kadınlar da destek oldular. İlk başta tarhana yapılarak çalışma başlatıldı. Bu çalışmanın sürekliliğini ve büyüyerek ilerlemesini sağ- lamak için çalışacağız ve ileriki haftalarda da farklı gıda ürünlerini hazırlayıp, paketleyip Kürt illerine göndereceğiz.

Mahallede dağıttığımız el ilanı:

Dayanışma her zaman ezilenlerin, emekçilerin yaşam kaynağıdır. Emek- çiler, ezilen uluslar, yaşamları boyunca komşusunu, akrabasını, dostunu ma- ddatından önde tutar. Çünkü başına gele- bilecek ilk felakette en çok ihtiyacı duyulan dostların, komşuların olduğunu bilir. Onların varlığıdır acılarını bafıfleten. Bu nedenle emekçiler, ezilen uluslar için en büyük felaket yalnızlıktır. İnsanlık dayanışmayı, yardımlaşmayı yüzyıllar- dır kuşaktan kuşağa bir miras gibi ak- tarıyor, başı darda olana yardım görev kabul eder.

Bugün yıkım Nusaybin'de, Cizre'de ve daha birçok Kürt ilinde kol geziyor. İnsanları evlerinden çıkartılıyor, sürgün- ne zorlanıyor, evini terk etmek isteme- yelerini evleri başlarına yıkılıyor. İşsiz anne ve babalar, aç-susuz çocuklar, evsiz aileler. Şimdi dayanışmaya onla- rın ihtiyacı var. Bu maksatla Anadolu- da Yaşam Tüketim Kooperatifinde bir araya geliyoruz. Birlikte yapabileceği- miz gıda maddelerini üreterek ihtiyacı olan bu illere göndereceğiz. Bunun ye- rterli olmayacağına biliyoruz, ama bu tır çabalar çoğaldığında, nasıl etkili oldu- ğunu da defalarca gördük.

Gün daha çok bir araya gelme günü! Gün el açtırmadan el verme günü!

Gülsuyu'ndan Komünistler

Tuzla'da 15 Temmuz darbe girişimini tartıştık

15 Temmuz darbe girişimi ardından Köz'ün arkasında duran komünistlerin yaşanan siyasi süreçte nasıl baktıklarını anlatmak üzere bir söyleşi gerçekleştirdik. Yaptığımız söyleşiye 17 kişi katıldı ve herkesin konuşmalarına katılmasıyla verimli bir etkinlik gerçekleştirildi.

Darbe sonrasında çıkan özel sayıda yer alan başlıkları sırayla anlatma imkânımız oldu.

Öncesinde yaptığımız sohbetlerle de desteklediğimiz söyleşi katılımcıların so- ruları ve görüşleriyle de verimli geçti.

Konuşmacı olarak katılan yoldaş özel sayıda yer alan başlıkları anlattı. HDP'nin ve diğer sol siyasetlerin darbe karşılığı yaparken diğer taraftan AKP'nin değime- nine su taşıyan pozisyonunu anlattı. Soru cevap kısmında ise bugünün ihtiyacının hedefi ve iddiası net olduğu, kararlı ha- reket eden bir parti olduğu söylendi. Bu doğrultuda kitlelerin peşinden sürüklen-meden net bir tutum almak ve bu doğ- rultuda siyaset yapmak gerektiği dile ge- tirildi.

Yaşasın Komünistlerin Birliği

Tuzla'dan Komünistler

Esenyurt'tan Komünistler

2 Eylül Kuruluş Festivali'nde "Son Siyasal Gelişmeler ve Solun Önündeki Görevler" paneli

14. kez düzenlenen 1 Mayıs Mahallesi 2 Eylül Kuruluş festivali kapsamında "Son Siyasal Gelişmeler ve Solun Önündeki Görevler" başlıklı panel 3 Eylül Cumartesi günü Deniz Gezmizi Parkı'nda gerçekleşti. Birleşik Haziran Hareketi adına Hakan Gülseven, Köz adına Çetin Eren, HDP'den Muazzez Erdoğan Çelik, EMEP'ten Cemal Çoban ve SODAP adına Ersin Çelikel panele konuşmacı olarak katıldılar. Festival kapsamında cuma günü gerçekleştirilmesi planlanan "OHAL'inizi Kadınlar- ın Mücadelesi Yenecek" başlıklı HDP ve ESP'li konuşmacıların olduğu panel Cuma günü gerçek- leştirilemezken "Son Siyasal Gelişmeler ve Solun Önündeki Görevler" paneli yağmura ve teknik aksaklıklara rağmen düzenlendi. Bu sene festivale olan genel ilgi geçtiğimiz senelere nazaran daha güçlü olsa da panelin geçen senelerden daha büyük bir ilgiyle takip edildiği söylenebilir. Yağmur sebebiyle verilen araya rağmen yaklaşık 250 din- leyici beş konuşmacının olduğu bu uzunca süren paneli dinledi.

Panelde konuşmacılar özetle şu görüşleri dile getirdiler:

HAKAN GÜLSEVEN (BİRLEŞİK HAZİRAN HAREKETİ)

"Erdoğan, milli mütabakattan bahsediyor. Bu manzara hikayedir. Kandırıldık diyorlar, aslında ortaklar. Her suç birlikte işlediler. Ortadaki iktidar bölüşmemekten çıktı kavgı. Darbeyi halk durdurdu diyorlar, yalan. Darbeyi diğer subaylar engelledi. Darbe Fethullahçıların örgütlediği ka- ranlık bir darbeydi. Erdoğan, Allah'ın lütfüdür dedi. Çünkü kendi karşı darbesini örgütleyebil- mek için bir fırsattı. Yaşanan süreç bir karşı darbe. Hakim ve savcılar adalet sağlayabilecek durumda değiller.

- Karşı darbeyle karşı hep beraber barikat kur- malıyız.

- Şeriatçılara karşı laikliği savunmalıyız.

- Emekçilere yönelik saldırılara karşı ortak bir barikat kurmalıyız.

- Ortadoğu'da akılsız fikirsiz hareket ediyorlar. Ama aslında emperyalistlerle iç içeler. Başın için anti-emperyalist mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Bu dört temel mücadeleyi vermek için CHP ve HDP'ye oy veren herkes bir eylem birliğine girişmek zorunda."

ÇETİN EREN (KÖZ)

"Genel çizgileriyle siyasal süreçten bahsedeye- ğim. Türkiye'de çok uzun süredir güçlenen dik- tatörlüğünü kuran bir Erdoğan portresi çiziliyor. Bu portreyi çizilenler biz bir şey yapamayız demek için bunu yapıyorlar. Karşımızda zayıflayan bir Erdoğan var. 15 Temmuz adım adım diktatörlü- ğünü inşa eden Erdoğan tezini köketti. Güçle- nen bir despot, ordunun bu kadar kısmını tas- fiye etmezdi, Gece 24.00'den sonra CNN Türk'e bağlanmazdı, Kürt karıştırtı bir koalisyona kurmay- gayret etmezdi. Kürdistan'a zafer için gidip büyük bozgunla dönmeydi. Rojava'yı tamamen temizle- mekten bahsediyorlardı şimdi Cerablus'a razılar.

Erdoğan'ın hasımları ondan da zayıf durumdur- lar. Gerileyen Erdoğan'ın en büyük avantajı ger- leyen düşmanları. Ulaşılan, köşesine çekilen değil daha da saldırganlaşan bir Erdoğan çıkacak karşı- ma. O yüzden meclisi işlemez kılıyor ve mace- racı operasyonlara giriyor. Kısacası karşımızda 12 Eylül rejiminin krizi var. Aynı zamanda uluslara- sı rejimin krizi var. Tüm bunlar bize solun önün- deki tarihi fırsatları gösteriyor. Karşımızda civisi çıkmış bir devlet var. Türkiye solu tümüyle gücü- nü koruyor. Tüm bu olaylar parlamentere çözümü dair umutları kaldırmış durumda. Türkiye'nin tüm sorunları çözülmezi bekliyor. Bu sorunların hepsi 12 Eylül rejiminin akbetine bağlı. Onun karşı- na birleşik kitleleş eylemlerle çıkmak gerekir. Biz bunu yapamadık. Sokağa çıkmama kararlı aldık. Mitingler adeta kimse gelmesin diye düzenlendi. Bu süreci pas geçmiş olduk.

Türkiye'de derinleşen bir iç savaş olduğu, bunu ortadan kaldırmak ve kutuplaşmayı yumu-

şatmak gerektiği savunuldu. Sorunların ortasında Erdoğan var. O gitmeden bu sorunların hiçbirini çö- zülmez. 7 Haziran'dan beri Erdoğan'a karşı kitle- sel bir mücadele örnek lazımdı. Darbeden sonra, "ne darbe ne diktat" dendi. Erdoğan hedef alın- madı. Yarnkî mitingde talep yine soyut bir talep, barış talebi.

Bütün görüşlerimiz farklı olsa da, tüm toplumu Erdoğan'a karşı mücadele temelinde birleştirmeli- yiz. Bunu gerçekleştirememizizin sebeplerinden biri de kitleleş eylemleri ortaklaşmamak adına pro- paganda ve ajitasyon yasaklayan anlayış."

MUKADDES ERDOĞDU ÇELİK (HDP)

"Değerlendirmeye 15 Temmuz'dan başlamayı doğru bulmuyorum, öncesinde Newroz bildirge- si ve halklarda uyanan barış beklentisi, forumlar, eylemler deneyimini ve bütün bunların yanında yıl- lar sonra Türkiye'nin butada da derinleşen geçen Kürtler var. Egemen düzeninin temel paradig- maları yerli yerinde dururken barış olmaz. 90'lı yıllarda planlanan Ortadoğu projesi hala devam ediyor, tüm Ortadoğu halklarına ve kültürlerine doğrudan savaş açma olarak kendini gösteriyor. Bu süreçte en çok öne çıkan Filistin ve Kürt hal- kı oldu. Kobane için Türkiye'de çıkan iki günlük isyan Türkiye'deki egemenlerin planlarını bozdu. Kürtler hala bu topraklarda en örgütlü ve güçlü halk, bu halk devleti görüme masasına oturttu. 7 Haziran'dan sonra, cemaatle AKP'nin yolu ayrıl- maya açıkça başladı ve yeni ittifakları kurulmaya başlandı, bunun için Balyozcular Ergenekoncular hapisten çıkarıldılar. 15 Temmuz egemenler için son iç çekme zamanıdır. Türkiye'de devrimci jeri- satlardan faydalanmak lazım diyorsak, devrim ve karşı devrim dinamiğinin merkezinde Kürt sorunu olduğunu söylememiz gerekiyor, bu ülkede her şey Kürt sorunuyla bağlıdır."

CEMAL ÇOBAN (EMEP)

"Darbe girişiminden sonra bir darbe daha oldu. Partileri Yenikapı'da bire indirildiler. Bu ittifak bu mecliletketeki bütün demokrasî güçlerine karşı. Onlarca öğretim üyesi, sağlıklı görevden ihraç edildi. Dış politikada stratejik derinlik aldık altında

Suriye'ye savaş güçlerini gönderdi. Emperyalist güçlerin izniyle bir kurşun atmadan Cerablus söz- de fethedildi. Ortadoğu'daki oyuna bizi de sok- tular.

İçeride ve dışıanda bir savaş politikasının uy- galandığı süreçte, Türkiye yönetim krizinde. Tek umut demokrasi güçlerinin birlikte mücadelesi. Bunun dışında kalmak faşizm karşısında pasif du- rumda kalmaktır. Bu koşullarda barış mitingleri- nin yapılması çok önemlidir.

ERSİN ÇELİKEL (SODAP)

"Bu ülkede 15 Temmuz'a kadar AKP ve saray- ın ciddi anlamda yıprandığı bir süreç yaşandı. Darbe Erdoğan için bir lütfütu. Fiili bir başkanlığı uygulayabilecek bir fırsat yakaladı. Kürdistan'da- ki savaş için yaslandığı bir ordu vardı ama bu kük bir darbe gerçekleştirdi, artık arkasında böyle bir ordu yok. Darbecilerin hepsi FETÖ'cü değildi.

Artık ordu ne savasta etti karakterinde ola- cak, ne de devlet güçlü kalılabilecek. Bizim bu du- rumda sokakta öne çıkmamız gerekli. Erdoğan bu yüzden kitleleri öne çıkarıyor.

Bununla beraber aynı zamanda bir bölge denklemi var. Rojava TC'yi türkütiyor. Devlet ge- lenegi açısından Rojava büyük bir sıkıntı yaratı- yor. Cerablus'ta yapılan operasyon Türkiye'nin inajını düzeltmek ve YPG'nin önünü kesip Roja- va'yı boğmak amacıyla yapıyor.

Panelde dinleyiciler su sorulan yönelttiler:

1. Köz bütün konuşmasını Erdoğan üzerinden yaptı. Cumhuriyetin yüzüncü yıldayız. Bugüne kadar barış gelmedi Erdoğan girdince barış niye gelsin?

2. Haziran'a: Laiklik derken yeni kastediyor.

Türkiye'de hiç laiklik oldu mu?

3. ESP, solun gücünü nereden görüyor?

4. Köz'e: Devrimci durum olgunlaşıyor, devrimci parti şart diyor. Mevcut partiler devrime ön- derlik edemez mi?

5. Bütün konuşmacılar krizden bahsediyor. Peki bu krizin nasıl bir çözüme ulaşacağını ön- görüyorlar?

ERSİN ÇELİKEL (SODAP)

"Rejim krizinin nereye gideceğini örgütlü halk belirler. Suan sokağı elimizden almaya çalışıyor- lar, biz ise özellikle Kürt ve Alevi mahallelerinde güvenliğini kendimiz almalıyız ve sokaklara almalıyız. 15 Temmuz gecesi sokağa çıkan kitle yarın ayaklanımlar, serhildanlar olduğu zaman karşımıza çıkacak kitledir. Bizim bu kitleye hazır olmamız lazım."

CEMAL ÇOBAN (EMEP)

"Kürt sorunu yeni çıkan bir sorun değil, Türk devleti suan hem içeride hem dışıarda tüm sorun- larının gündemesine Kürtleri koyarak politika ge- liştiriyor, ancak bu sadece AKP'nin sorunu değil Osmanlı'dan beri devletin sorunudur. OHAL ilan edildi, çıkan KHK'lar ile belediyelere kayyum atanması mümkün kılındı, bu pek çok içşinin işten atılması ve seçilmişlerin atanmışları tahakkümün- ne bırakılması demek. 15 Temmuz sonrası geliş- melerde tüm işçi eylemleri bastırılmaya çalışıyor. Demokrasi güçleri olarak içeride ve dışıarda savaş konseptine karşı mevzilerimizi güçlendirmeli ve birleşik mücadeleyi örmeliyiz. Kürt sorunu için atılacak her adım, Türkiye'nin demokratikleşmesi için atılan bir adımdır."

MUKADDES ERDOĞDU ÇELİK (HDP)

"OHAL, baskı dönemlerinin içinde de özgür- lük anları da oluyor, bugünkü etkinlik gibi yarımkî miting de öyle. Bu kriz Ortadoğu genelinde Kürt sorununun çözülmemesinden kaynaklanıyor. Süresiz açık grevinde Kürtlere destek vermemiz lazım. Hayatında tüm alanlarında öz savunma- larımızı kurmak, öz yönetimimizi kurmak zo- rundayız. Her yerde kurduğumuz meclislerimizle halkla birlikte hareket etmeliyiz. Siyaset yapmayı özel gün olmaktan çıkartalım."

ÇETİN EREN (KÖZ)

"Bugün bu panelin yağmur altında ve tüm tek- nik aksaklıklara rağmen bu kadar kalabalık ger- çekleşmesi bile solun güçlü olduğunu gösteriyor. Darbe kelimesinin anlamı siyasi rejimin zor yo- luyla değiştirilmesi ve anayasasın kaldırılmasıdır, darbe derken bunu bilerek kullanımlı ve kavram- ları sulandırılmamalıyız. 1 Kasım'a, Davutoğlu'nun gitmesine hep darbe dendi, ancak olmayan şey- lere darbe dersek gerçek darbelerle karşı muca- deleyi zayıflatmış oluruz. Örneğin her şey darbe diyen siyasetler gerçek darbe olduğunda hiçbir şey yapamadı. 12 Eylül rejimi ya darbeyle ya de- rinle değişir, Erdoğan işi kitabına uydurarak rejim- i değiştiriyor. Türkiye'de 12 Eylül'e benzer bir darbe örgütlemek alt kademedeki subayları yan- sından fazlasının Fetöcü ilan edildiği bir ortamda mümkün değil. Biz darbeden önce de hiyerarşik olmayan bir darbenin olmasının mümkün oldu- ğunu yazmıştık. Darbe koşullarının zayıfladığı bu dönemde, koşullar devrimcileri yönetimi almaya çağırıyor, artık bu rejim ancak devrimle devile- cek, ancak devrimci bir parti olmadı için iktida- rı alma sorunu var. Türkiye'de Kürdistan sorunu demek birleşik bağımsız Kürdistan sorunudur, kurulmadaan da bu sorun çözülmez. Devrimci yo- larının koşulu şudur budur gibi kastedilen yanlış olduğunu düşünyorum, devrimciliğin kistası ik- tidarı alma talebidir. Yarımkî mitinge hiçbir şeyini tasvip etmesek de katılacağız, bizim birleşik mu- cadeleden kastımız solun en geniş kesimlerinin katılabileceği ve herkesin kendi söyleye katılabi- leceği bir eylem. Biz ajitasyon ve propagandanın serbest olması gerektiğini düşünüyorum."

Festivalin bitiminin ardından örgütleyen kurumlar olarak bir değerlendirme toplantısı gerçekleştirdik. Yapılan değerlendirme toplan- tısına örgütleyen kurumlardan EMEP haric di- ğer tüm siyasetler katıldılar. PSAKD, HDP, ESP, Haziran Hareketi, DHF, DHP, SODAP, Partizan, AKA-DER ve Köz olarak bizim katıldığımız to- plantıda yapılan değerlendirmeler genel olarak olumsuzdu. Özellikle festivalin hiçbir olumlu yönünün dahi olmadığı vurgulandı. DHF, Par- tizan, ESP ve Haziran Hareketi festivalin ka- tılımının düşük olması, teknik işlerin aksaması ve çalışmalarının yetersiz olmasından kaynak- lı oldukça kötü geçtiğini anları çizdiler. KöZ olarak biz de, teknik anlamda yaşanan sıkıntı- lar ve çalışmaların yetersizliği çerçevesinde bir dizi olumsuzlukların olduğunu kılın bunları çok rahat aşılabileceğini, festivalin ise sadece bunlarla değerdendirilmesi gerektiğini ifa- de ettik. Özellikle de son iki yıldır var olan saldırılara kaynaklı kimi kurumların festivali örgütlemeye görüşleri olduğunu söyledik. Sal- dırlara

Yenibosna'da propaganda faaliyetimiz KöZ okumaları ile sürüyor

Yenibosna'da KöZ gazetesinin yazdıklarını, siyasi görüşlerini merak eden ve merak edecek kişilerle beraber gazetecilik okuması yapıyoruz. Sırayla okuduğumuzu yazılan hep beraber tartışıyoruz ve sorulan soruların cevaplıyoruz. Bu yazıyı yazarken var olan fırsatların değerlendirilmiyor olduğunu da tekrar fark ediyoruz. Tüm imkan ve olanaklara rağmen AKP/Saray'a karşı net, ikirciksiz devrimci siyasi bir çizgi yok. Erdoğan kendisini tarihin çöplüğüne götürecek devrimci koşullu olgunlaştır-sa da hala varlığını sürdürmektedir. Erdoğan hâlâ varsa bu onu devirecek güçlerin devirme iradesinin olmadığını göstermektedir.

Önceki okuma yazısından devamla okumaları belli bir periyotta yapmaya başladık, ama bazen kimi çalışmaların dolaylı koyduğumuz sabit gün-de okumayı gerçekleştiremeye şans bulmadık, bazen de çalışmasını yeterisiz yaptığımız için katılımlar olmadığını da gördük. Bu okumalarda, çalışma yapmak adına toplu mesaj atımlarını yaşadığı hezimet biz de deneyimledik. Çalışma yürütülmezse insanları etkinliğe çekme, çalışma yürütülmesi ilgi ve rağbet olur. Kitleler mitingde gelmiyor, çünkü korkuyorlar diyenlerin yaptıkları çalışma toplu mesaj atmaktır. Bu tarz sosyal paylaşım ağları ile siyasi bir çalışma yaplamayacağı açıkça ortaya çıkmaktadır. Tasfiyeciler kendilerini kandra dursun bu yaklaşım çalışmanın dozajını ve etkinliği katlımlı etkilıyor. Çalışma yürütmeyip, suçlu kitlelere atmak ise devrimci görevlerden kaçınan anlamına gelir.

Okumalarımızda sabit kişiler olduğu gibi bazı aynı kişiler katılmayıp başka kişiler de gelebiliyor. Bazen sayı elde olmayan nedenlerle düşerken çalışmanın zayıf olması da sayıyı etkileyebiliyor.

“BİN UMUT ADAYLARINDAN HDP'YE İMKANLAR VE ENGELLER” BROŞÜRÜ OKUMASI

HDP 2016 başında kongre sürecine giderken KöZ yayınlarından çıkan "Bin Umut Adaylarından HDP'ye İmkânlar ve Engeller" adlı broşürün ön sözünü okuduk ve sunlara dikkat çektiik. HDP'nin güçlendiğini, HDP'yi yok sayımların ise siyasi mücadeleden dışına düştüğünü ve HDP'nin güçlenmesinin rejim krizini derinleştirdiğini ifade ettik. HDP'nin, güçlenmesine rağmen paradoksal olarak kitlese seferberliğini öntünde en büyük engel olduğunu söyledik. "Batı'daki sessizliği" Türkiye'de kendisi dışında o abalblısı başka bir sol güc varmış gibi sola havale eden HDP'nin aynı zamanda Gevê'de, Batman'da, Ağrı'daki sessizliği göremediğini söyledik. Parlamentarist yapısı nedeniyle HDP'nin daha ileri bir rol alamayacağını, sokak partisi olmasını yanlış kavradığını, en nihayetinde HDP projesinin batı ve başarısız bir sonuç olacağını gösterdik. Rejim krizinin yanı sıra solun da krizinin olduğunu, bunun da devrimci bir partiyle çözülebileceğini ifade ederek okumayı bitirdik. Okumaya 6 kişi katıldı.

“KÖZ'ÜN SÖZÜ 1 MAYIS'I ERDOĞAN KARŞITI MÜCADELENİN KALKIŞ NOKTASI YAPILIM" OKUMASI

"Tasfiyecilerin Aksi Yöndeiki Gayretlerine İnat 1 Mayıs'ı Erdoğan Karşıtı Mücadelelerin Kalkış Noktası Yapalım" başlıklı KöZ'ün Sözü'nü okuduk. Sendikal dörtlütünün yaptığı 1 Mayıs açıkla-

masının önceden eleştirdiğimiz, solu da kuyrukçulukla mahkum ettiğimiz pozisyonu doğrulaması olduğunu, Taksim diye israr edenlerin dörtlü Bakırköy'e gidince Bakırköy'e kaydığını söyledik ve Türkiye soluna kuyrukçuluğun hakim olduğunun altını çizdik. Sanki kolluk kuvvetleri bizi önceden koruyormuş gibi bu sefer korumayacaklar açıklaması ile kitlelere 1 Mayıs'a gelmeyin dendiğini, solun da buna sessiz kaldığını söyledik.

Erdoğan asıl olarak mitinglere katılan kitleyi politik olarak sınamaktadır. Başka bir deyişle kendisi saldırdıktan sonra kendisine yönelik politik, kitlese ve eylemli bir yanıtın gelip gelmediğine bakmaktadır. Bu yanıtın gelip gelmeyeceğinden emin olmadıgı için ise kontrollü provokasyonlarla başlamıştır. KöZ'ün "Taksim'e takılıp kalmak yerine 1 Mayıs'ı Erdoğan'a karşı kitlese bir miting olarak kutlamak için hazırlik yapalım" çağrısının arkasında yatan saptamaları anlamış olduk. Zira tasfiyeciler güvenlik nedeniyle 2007-2009 yahut 2013-2015 arasındaki Taksim eylemlerinden vazgeçip bunların yerine "bir defaya malıms olmak üzere" miting yapacaklarını söylerken mitingli asıl olarak geri bir adım, bir taviz olarak görüp, bu tutumlarını güvenlik bahanesiyle açıklıyorlar. KöZ'ün arkasında duran komünistlerin ise şu ya da bu alanda yapacak bir mitingden daha güvenli olacağına dair bir görüşü bulunmadığı ifade ediliyor, provokasyonların öntülü kesecek en etkili cevapın Erdoğan'a karşı kitlese mitingler olacağını söyledik. Taksim israrını da böyle bir mitingin yapılmasına engel olduğu için mahkûm ettiğimizi ve HDP'nin bağımsız bir tutum almak yerine CHP'ye koltuk değneği olduğunu belirttik. 1 Mayıs sonrası yaptığımız okumaya yazınun çalışmasını yapmış olduk. Bu okumaya 11 kişi katıldı.

DOKUNULMAZLIKLAR İLE İLGİLİ "DTP'Yİ KAPATIRIRMI? VEKİLİNE SAHİP ÇIK" OKUMASI

Dokunulmazlıkların kaldırılması konusu üzerinden bize referans olun diye 2008 yılında yayımlanmış "DTP'yi Kapatırımı? Vekiline Sahip Çık" adlı yazıyı okuduk. Kapatma davasının mecliste mevzilere yönelik olduğunu ve Kürt sorununda hizaaya çekme operasyonu olduğunu belirttik. DTP'ye yönelik saldırı diğer işçi-emekçi örgütlerine yapılan saldırılardan bağımsız düşünülemediğini ve buna karşı çıkmak gerektiğini ifade ettik. Çatı partisi projesi DTP'nin kapatılması için bir ferahlama olduğunu düşünemediğimizi, bununla birlikte HDP'li vekillerin "hapis bizim ikinci evimizdir, biz alışız" gibi söylemlerle var olan mevzileri korumayacağını (ne olarak yeniden seçilirdi düşüncesi), buna karşı mücadele yürütülmeyeceği manasına geldiğini söyledik. Çatı partisi üzerinden parti konusunda, örgüt konusunda soldaki laçka eğilimleri anlattık. Bu yazıyı gününümüze ışık tutsun diye tartışabileceğimiz karşılaştırmalı bir metin olarak seçtik. Okumaya 4 kişi katıldı.

GEZİ AYAKLANMASI VE 15-16 HAZİRAN EYLEMLERİ OKUMASI

"15-16 Haziran Eylemleri Reformistlerin Denetim Dışında Ama Devrimcilerin Aktif Katılımıyla Olmuştur" ve "Ana Başlıklarıyla Gezi Ayaklanması Karşısında KöZ'ün Saptama ve Değerlendirmeleri"

adlı iki yazıyı okuduk. Haziran ayında hem Gezi hakkında ne söyledikimizi hem de 15-16 Haziran eylemleriyle var olan iki ayaklanmaya baktığımızda farklarını konuştuk. Ayaklanmaların önemini, KöZ'ün sovyetik ayaklanma devrim stratejisini savunduğunu, bu olayların ancak Bolşevik-Leninist tipte bir partiyle zafere ulaşacağını söyledik. Bu okumaya da 4 kişi katıldı.

“SİVAS KATLIAMI'NIN SORUMLUSU BURJU-VA DEVLETTİR" OKUMASI

2 Temmuz Sivas Katliamı'nın yıldönümü üzerine "Sivas Katliamı'nın Sorumlusu Burjuva Devlettir" adlı yazıyı okuduk. Sivas Katliamı'nda T.C. kolluk kuvvetlerinin olayı izlediğini, iktidarda sosyal demokrat SHP'nin olduğu, bu katliamdan sonra DYP-SHP koalisyonunun güven oyunu aldığı, 2 Temmuz sonrasında ortaya konan öfkenin "laik-seriatçı", "Alevi-Sünni" eksenine kaydırılmasında SHP'nin rolü olduğu söylendi. O günün CHP'si olan SHP'nin yanamların değil yakanların tarafında olduğu ifade edilirken, KöZ'ün 2 Temmuz'da dair sloganı aktarıldı: "Kemalistler tuttu faşistler vurdu." Bu katliamın sebebinin Alevi kitlelerini Kürt hareketinden uzak tutmak olduğunu söyledik. O gün fiili olarak yakanların bugün AKP'li olduğunu da söylemeseek eksik konuşmuş olacağımızı ifade ettik. Okumaya 5 kişi katıldı.

“ERDOĞAN'IN GERİLEYİŞİ ŞİDDETLENEREK SÜRÜYOR" OKUMASI

Gazetinin temmuz sayısının sözü olarak tasarlanan "Erdoğan'ın gerileyiş şiddetlenerek sürüyor" yazısını okuduk. Yazıyı okurken daha darbe girişimi olmasını, Erdoğan'ın güçlenerek, öntündeki engelleri teker teker kaldırarak, adım adım diktatörlüğe yürüttüğü tespitinde bulunanlar aynı zamanda "siyaset alanının daraldığını", siyasi mücadelede imkânların tükenildiğini, emekçi kitlelerin giderek çaresizleştiğini tekrarlamaktadırlar. Biz de bunun tersi olarak Erdoğan'ın zayıfladığını ve bu durumun devrimci imkânlar sunduğunu ifade ettik. Erdoğan'ın diktatörlüğe yürütemediğini, Kürdistan'daki iç savaşın sürdüğünü ve Erdoğan'ın galip gelemediğini, Davutoğlu'nun azlini de buna veri olarak görmek gerektiğini ve bunun Erdoğan'ın açmazları olarak bilmeniz gerektiğini söyledik. Rejim krizi ve darbe derken KöZ'ün soyut bir tanım yapmadığını belirtip rejim krizi derken neyi kast ettiğimizi açıkltık. En özet haliyle konuşmak gerekirse; Erdoğan'ın gerilenesi, onun devleti ve partisini kendi ciftliği gibi yönetemediği anlamına gelmektedir. Buna karşılık gerileyişine paralel olarak daha da saldırganlaşması, devlet içinde kadrolaşması ve kendi partisindeki temizlik hareketlarına hız kazandırması meselelerin bir diğer yönü olduğunu anlattık. Burjuva muhalefetin açmazları olduğunu bundan kutulamayacaklarını, AKP ve realsinden parlamenter yöntemlerle kurtulmanın mümkün olmadığını altını çizdik. Darbeden neyi anlamak gerektiğini ni söylerken de her olaya darbe demenin, tespiti civılaştırıldığını işaret ederken, gerçek bir darbe olunca buna karşı mücadele edilemeyecek anlamının çıkacağını söyledik.

Derinleşen bir rejim krizi ve düzen güçlerinin bunu bir darbe yoluyla çözüme konusundaki isteksizliği ve cesaretsizliği düzen güçlerinin şu ya da

bu kesimine bel bağlayan reformistlerin kararlar bağlamasına yol açmaktadır. Bununla birlikte rejimin krizinin derinleşmesine yol açan dinamikler aynı zamanda Kuzey Kürdistan'da hükümetin başlattığı iç savaşın bırakalım Türkiye capında yayılmasını Kürdistan'ın diğer kesimlerine bile yayılmasına yönelmemek teslimiyetçi tutumun başlıbaşına bir ifadesidir. Bu tutumu gerilla eylemleriyle örtme girişimleri ise ancak gözü gerillacılık göz bağıyla bağlı olanlara hitap eden bir gayrettir. Görüldüğü üzere kitlese öfkenin ve devrimci enerji dinamiklerinin kontrol dışına çıkmasından ölesiyse korkan reformistlerin bir kitle seferberliği yoluyla Erdoğan'ı devirip rejimdeki tıkanıkları aşması da mümkün değildir. Tersinden Erdoğan'ın bir emekçi seferberliği ve halk ayaklanması ile gönderilmesi hedeflenmeyen reformist akımlar bugün kitle hareketinin öntünde en önemli engellerden biridir. Tüm yayınamlar devrimci bir ayaklanma ihtimalini kuvvelendirmektedir. Verili güç dengeleri içinde düzen güçlerinin macerası, başarısız darbe girişimleri de bu ihtimali kuvvetlendiren gelişmeler olacaktır. Ve bu krizi çözmek için devrimci partiye ihtiyaç olduğu ifade edildi. Okumaya 5 kişi katıldı.

Son olarak da darbe sonrası eklenen KöZ'ün sözü "Darbe Karşıtlığı Adına AKP'ye Koltuk Değneği Olmat Zayıflayan Erdoğan'a Karşı Mücadeleyi Büyüttü" adlı yazıyı okuduk. Darbe girişiminin tezatlara dolu olduğunu, ama bu darbenin senaryo olmadığını, her ne kadar darbeciler yenilse de asıl darbecilerin henüz harekete geçmediği ifade edildi. Aşamalı şekilde kurulan diktatörlüğe tezi çıkmışken, Erdoğan'ın reformizminin trajedisi Türkiye reformizminin de trajedisini olmuştur. Reformlarla düzinen değişileceğini düşünenler, Erdoğan'ın "reformlarla" rejim değiştireceğini düşünüyordu. Ve 15-16 Temmuz'un KöZ olarak uzun süredir döne dalacağı söylediğimiz derinleşen rejim krizinin ürünü olduğunu söyledik. Erdoğan darbe yapmaya muhtaç olsa da işleri kitabına göre yaptığı için darbe yapabilecek konumu yoktur, dedik.

Rejim darbeye mecbur hale gelse de darbe olasılığın zayıfladığını ve bunun devrim koşullarını olgunlaştıracağını söyledik. Devlet aygıtı zayıflamış, rejim krizinin derinleşmesi parlamenter çözümleri güçsüzleştirip darbeci çözümleri tek seçenek olarak ortaya koyarken, toplu olarak gerileyen ve birbirini çemleyen düzen güçleri darbe yapma kapasitelerini giderek yitiriyorlar. Bu durumun kendisi başlı başına rejim krizini derinleştiren bir etmen olarak ortaya çıkarken aynı zamanda var olan krizin tek çözümü olarak bir devrimi gündeme getiriyor. Ve devrimle engel olan şeyin de nesnel koşullar değil tasfiyeciler ve reformistlerin olduğunu söylerken, ne darbeciler ne AKP sloganının Erdoğan'a hizmet ettiğini ve bunun ortacı bir tutum olduğunu altını çizdik. Komünist partiyi kurtmak için sorumluluk alımlar, Erdoğan'a karşı eylemli bir mücadele çizgisini benimseyenler arasında çıkacağının anlatıldığı kısmı da okuyarak okumayı bitirdik. Okumaya 6 kişi katıldı.

Yenibosna'dan Komünistler

15-16 Haziran ve Gezi ışığında güncel siyaset

ifade edilebilecek çelişki, yani reformizmin tarih-sel çelişkisi ortaya çıkmış oldu.

Devrimcilerin çıkardığı dersler bakımından Uğur arkadaşla katılamayacağım. O dönem bilhassa Dev-Genç'in direniş içinde aktif rolü bulunduğunu belirtmeliyim. Ancak devrimci hareket buradan başka dersler çıkanyor ve bir kısım Dev-Gençli devletin çok güçlü olduğu kent merkezlerinde devrimci hareketin başarıya ulaşamayacağı fikriyle kurlara yöneliyor. Diğer bir kısım Dev-Gençli ise reformistlerle birlikte TKP'ye yüzünü dönüyor. Ben bugün de benzer bir eğilim görüyorum. 70'lerdeki devrimciler bu ayaklanmalara önderlik edecek bir devrimci partinin bulunmadığı fikrine yönelmek yerine halk savası stratejisine yöneldiler. Bugün de Gezi'den sonra Kobane'ye gidişlerin yoğunlaşması ve bir gerilla romantizminin yükselmesine şahit olduk. Yenilen bir ayaklanmadan yine kitle hareketinin devleti alaşağı edemeyeceği dersi çıkıldı ve bugün de 70'lerdeki kadar güçlü olnamakla birlikte gerilla stratejisine yönelmeler yaşandı. Biz çıkılmasını gereken dersin farklı olduğunu düşünüyörüz. Bizce gerek 15-16 Haziran'da gerekse de Gezi'de bir önder partinin bulunmadığı tespiti yapılmalı, bununla da kalmımayıp bu partinin nasıl yaratılacağı sorunu ele alınmalıdır. Bizge ögün parti siyasal mücadeleyle kurulur. Bundan kastımız da örneğin solun legalist kesimlerinin patlayan ayaklanmalar karşısında nasıl tutum aldığı ısrarla teşhir edilmelidir. Parti geleceği ayaklanmaların patlayacağı ihtimali için gerekli olan birşey olmanın ötesinde bugün ihtiyaç duyduğumuz bir aygıttır. Bugün Kürdistan'da ayan beyan bir silahlı muhalefet mevcuttur. Bir iç savaş söz konusudur ve bu iç savaşın nasıl olup da Türkiye'nin batısına sıçramadığının hesabını soracak ve bu iç savaşta Türkiye'nin batısına taşıyıp zafere ulaşarak bir parti ihtiyacı bugün yalcıdır.

Parti belli ilkelere üzerinden kurulur. Bu ilkelere bizce Dünya işçi hareketinin ulaştığı en ileri nokta olan Komünist Enternasyonal'in ilk 4 kongresinin kararlarıdır. Komünist olanla olmayanı birbirinden net olarak ayırmamız yolu somut örgüt kararlarını referans almalı. Bizim KöZ olarak yükselttiğimiz çağrı bu partinin kurulması mücadelesini birlikte omuzlamaya çağırısıdır.

Üçüncü sözü Söz ve Eylem'den Münir Köymen aldı. "Türkiye'de sınıf hareketinde iki önemli olay yaşanmıştır. Bir 15-16 Haziran, diğeri de Gezi'dir. Bu iki hareket de kendidinden hareketledir. Bu tutum üzerinde duralım. İlk olarak kendidilğinden hareketler belli bir birikim sonucunda ortaya çıkarlar. 15-16 Haziran bakımından bu birikimin salı oluştugunu arkadaş (Alnteri) anlattı. Tüm bu birikimin sonucunda 1970'te bir patlama gerçekleşti. İkinci olarak bunlar bir patlamayla ortaya çıkarlar. Üçüncü özellik ise bunlar devrim mücadelesinin ayrılmaz parçasıdır. Bunlar dün vardır, bugün varlar, yarın var olacaklardır. Diğer bir özellik ise bunlar yaygın kanunın aksine örgütsüz ve bilingsiz hareketler değildir. Bunlar yalnızca devrimci örgüt ve bilincin eksikliğini duyarlar.

15-16 Haziran'ın birinci günü işçiler önceden hazırlandıktan üzere sokağa çıktılar ve yasayı protesto ettiler. Buraya kadar hiçbir sorun yoktur. İkinci gün toplu bambaşkadır. Eylem ayaklanmaya dönüşmüş, İstanbul'un her semtinden işçiler fabrikalarını terk ederek ve sokaktan diğer insanları da toplayarak devletin İstanbul'daki merkezi olan vilayete yöneldiler. Ancak bu noktada burjuvazi iç savaş pozisyonu aldı ve işçilerin karşısına dikildi. İşe kurlma noktası buydu. Zira işçiler henüz böyle bir mücadele için gereken bilinc ve örgütlülüğü sahip değillerdi. Öe yandan Türkiye burjuvazisi illahiyi terktemeye başladı. Burjuvazi sendika yasasını geri çekti ve direniş adım adım geri çekilmeye başladı. Arkadaşlar sendikaların tavrından bahsettiler. Ancak olay sendikayı aşan bir boyuttadır ve bu boyutta bir ayaklanmayı sevk ve idare edecek örgüt ortada yoktur. Tıkanıklığın sebebi o zaman buydu, 2013'te de buydu, gelecekte bu iş beceremeseek sebebi yine bu olacaktır.

İşçi sınıfı 15-16 Haziran'da gücünü ve güçsüzlüğünü orada gördü. Omuz omuza çarpışınca neleri başarabileceğini gördü. Ancak nelere gücünün yetmediğini de gördü. 1970 sona erdi, ama yeniledi. Buradan işçi sınıfı hareketi galibiyete, namul üstünlükle çıktı. Ancak burjuvazi işçi hareketinin geri çekilmesinin ardından iç savaş konseptini devrimci hareketin öntü kadrolarına yöneltti. THKP-C, TIKKO gibi hareketlerin öntü kadrolarını işçi hareketinden kopardı. Ama bu hareketi yenmeyi başaramadı. İşçi hareketi bu moral üstünlükle sınıf partisini aramaya yöneldi.

Gezi'ye geçtiğimizde ise yine bir patlama söz

konusudur. Ancak daha örgütsüz, daha bilingsiz fakat daha yaygın bir ayaklanmadan söz ederiz. 1970 İstanbul ve çevresinde etkilijken Gezi tüm Türkiye'ye yayılmıştı. Ortak noktaları ise bir patlamayla ortaya çıkmaları ve ileri taşınamamalarıydı. Gezi • hükümet istifa • diye başladı, • Tayıyip istifa • noktasına geriledi. Halbuki ileri çıkabilirdi. Bu da örgütlü ve siyasi etkinin eksikliği sebebiyledir. Ancak görülmeli ki 2013 Türkiye'de devrimin göz kırpmasıdır.

Gezi'de işçi sınıfı yoktu, ancak işçi vardı. Ancak Gezi'de proletaryanın kalbi olan imalat sanayi işçisini göremedik. Tek bir fabrika boşaltılmadı. Ekseriyetle artı değeri sürecine yeniden dahil edilen yeni işçi sınıfı olarak tarif edilebilecek kesimler oradaydı.

Son sözü İşçi Dayanışma Koordinasyonu adına Kerem Behrengi aldı. Behrengi ilk tur konuşmasında kısaca şunları söyledi :

• Bir çok noktaya değinildi, ben birkaç nüansa değineceğim. Kemalist tek parti diktatörlüğü işi sınıfına gev, örgütlenme, toplu sözleşme hakkını ası tanınamıştır. 1946'dan 1950'ye kadar bu temelde CHP'ye çok ciddi muhalefet eden DP de iktidarda geldiğinde işçi sınıfını oyalamıştır. Bu sefer de CHP işçi sınıfının hakları temeline dönüşte emmiştir.

1960 Anayasası'nda belli özgürlükler güvence altına alınmış ve geniş kesimlerin desteği bu suretle alınmış istenmiştir. 1950-1960 arasında sendikaların üye sayılarında ciddi artış olmuştur. Bunun sebeplerinden biri de DP ve CHP'nin sendikaları kuyruguna takmak amacıyla işçilerin politikleşmesine yol açmasıdır. 1960 sonrasında da anayasal haklar bu önceki sendikal hareketlerce değerlendirilmedi istenmiştir. 1961 yılında ünlü Sarıhanca Mitingi yapılmıştır. Kavel direnişinin yolu bu süreçte doğmuştur. Temmuz 1963'te işçilerin zorlamasıyla belli haklar fiili olarak ancak kazanılablmıştır.

Siyasal olarak bakıldığında ise bu dönemde sosyalist rüzgârın ülkede estiği söylenebilir. Özellikle Yön Dergisi çevresinde bir burjuva sosyalizmi filizlenmiştir. Bu sosyalizm burjuvazinin çok küçük kısmı hariç millî bujuvazinin, bürokrasinin, köylülüğün de çıkarlarını savunan birşey bir düzen olarak nitelendirilmiştir. Bu bir yönüyle Atatürk tarafından da hedeflendiği iddia edilen düzinen formülasyonudur.

DİSK'in kurulmasına da değinilmelidir. TIP DİSK'ten önce kurulmuştur. 1965 yılında TIP'in %3 oy almısı TIP'i destekleyen sendika yöneticilerini bir seçim yapmak zorunda bırakmıştır. Zira Türk-İş Demirel tarafından kendisine çoktan başlanmıştı. TIP ve DİSK arasındaki ilişki ikisini de geliştirmiştir.

Az önce DİSK'in grev kırıclığından bahsedildi. Yakın dönemde kabettiğimiz Sır Öztürk, Kemal Türkler'in bu grev kırıci tutumu hareketle karşı TSK'yi görevle çağırmaıya kadar vardığıdını ifade etmiştir. Sonrasında da Sır Öztürk gibi tabandaki önder işçiler 15-16 Haziran'dan sonra bir daha savırmeye çalışılmamış, hepsi isten atmıştır. Bunların içinde tarihi TKP'den gelen unsurlar da vardır. Bu işçiler hiç gündem edilmemiş, Hep Kemal Türkler ve onun grev kırıci ekibi övülmüştür. Bu ekip 15-16 Haziran'ın militan işçi direnişlerine katılmıştır. Bunlar işçilerin asıl önderlerini sendikalara bir daha asla sokmamıştır. TIP, kendi yöneticilerinin de kabul ettiği gibi bu süreci dışından böyle kitle hareketleri tarafından boşa düştürüldü. Bugün Sır Süreyya Önder gibileri, Gezi'nin bize tersinden Leninizm uygulamamız gerektiğini öğretilmiş ifade etmektedir. Yukarıdan aşağı bilinc göttirme kavramı literatürden silinmelidir demektedir. 16 yazımızda öğrendiklerimizı unutmaliyiz demektedir. Marksizmede zaten böyle bir anlayış yoktur. Kendisinin karşı çıktığı Leninizm'in kendisidir.

Parti meselesine de kısaca değinelim. Parti Komintern'in ilk 4 kongresini kabul ederek kuruluyor diyorlar. Bu Troçkistlerin ezberidir. Bazısı Maoizm diyor, bazısı Enverizm diyor. Bunlar bir yönüyle felsefe taşıdır. Bunlarla komünistlerin birliği sağlanmaz. İleri işçilerin bilimsel komünizmin temelindeki birliği böyle sağlanmaz. Komünistlerin Birliği Marksizm Leninizm temelinde kurulur. Şekilsel yöntemlerle kurulmaz. •

Bu konuşmaların ardından panele 15 dakikalık ara verildi. Ardından soru-cevap bölümüne geçildi. Konuşmacıların kendilerine sorulan soruları yanıtlamasının ardından panel sona erdi.

İstanbul'dan Komünistler

“15-16 Haziran Direnişi ve Bugün Güncelliği” paneli

BEKSAV, "Gezi'den 15-16 Haziran'a Direniş Günleri" adı altında etkinlikler düzenledi. Örgütlenen etkinliklere destek olabilecek için duyuru çalışmalarına katıldık. Destek için bir gün katılabildiğimiz çalışmada gördüğümüz bütün herkesi örgütlenen iki günlük etkinliğe davet ettik.

İlk gün örgütlenen panel "15-16 Haziran Direnişi ve Bugün Güncelliği" başlığında oldu. DİSK-Linter-İş, Deri-Teks Sendikası ve HDK Emek Meclisi'nden bir katılımcıya yapıldı. Etkinliğe 70 kişi katıldı. Panel bitiminde BEKSAV müzik grubunun müzik dinletisiyle oldu.

HDK Emek Meclisi'nden konuşmacı 15-16 Haziran'dan bugüne neler değiştiğini anlattı.

Türk-İş'e bağlı Deriteks Sendikası'ndan konuşmacı ise konuşmasında 70'li yıllarda işçilerin teretimiz düşüncelere sahip olduğunu söyledi.

DİSK – Linter-İş Sendikası konuşmasında 15-16 Haziran'ın tekrardan yaratılması gerektiğini vurguladı.

Sorular kısmında geçtiğimiz yıllarda metal sektöründe başlatılan grevler aktarıldı. 6 kişi katıldığımız etkinlikte KöZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de söz aldık: "Bugünlerde etrafımızdaki siyasetler, kişiler AKP'nin artan saldırılarının kitleleri korkuttuğunu ve siyasi alanın daraldığını söylüyor. Biz bunun tersinin doğru olduğunu söylüyoruz. Uzun zamandır rejim krizi mevcut ve krizin yarattığı saldırılar da devam ediyor. Aynı zamanda da bu kriz bizim açımızdan bir dizi imkanı ve olanakları barındırıyor. Ancak 15-16 Haziran Ayaklanması'nın ardından 80 darbesi geldi. 95'te biraz hareketlilik oldu. Gezi Ayaklanması'nın olduğu süreç ve sonrası 7 Haziran öncesi dönem ölü toprağına kaldırdı. Bugün krizin en derinleştiği bu dönemlerde ise Cizre, Sur, Nusaybin'de ayaklanmalar var. Ceratpepe, metal işçilerinin direnişi, buğünlerde öğrenci hareketinin kabarması, neredünya her gün farklı alanlarda işçilerin küçük küçük hareketlilikleri mevcut. Bugün bu kriz çok önemli bir evrilmeye doğru gidiyor. Bağında devrimci bir durumu barındırıyor. Burada asıl sorumuz bu küçük kabarmalar yeniden ayaklanmaya dönüşebilir. Bu ayaklanmalarda nihai darbeyi vuracak mıyız, devrimi yapacak mıyız? Bugün kitlelerin dediği devrimcilerin açmazı var. Rejim krizinin yanında devrimcilerin krizi var. Böyle bir devrimci ancak komünist bir parti yaratacak. Ancak öyle bir devrimi yaratacak komünist bir parti yok" dediik.

Soru cevap kısmı devam ederken başka bir yoldaş daha söz aldı. "Bugün 15-16 Haziran Ayaklanması çok önemli ancak bu önemli ayaklanmanın devrimciler açısından başarısızlık yanı bir devrimle taçlanmadığını görmek lazım. 15-16 Haziran'ın ardından TIP içerisinde çok önemli bir kopuş gerçekleşti. 71 kopuşu dedimiz bu kopuş tam da bunun nedeni ve önemli bir dönemeç noktasıdır. Panelistlerin bahsettiği gibi Küba'da Arnavutluk'ta onca devrim yaşanırken, Sovyetler'de Şubat devrimi gibi başarısız bir devrimin arkasından Ekim devrimi gibi muktadir bir devrim de söz konusu. Öntümüzdeki sene 100. yıla gireceğimiz Ekim Devrimi bunun en büyük örneği. Bugün yaşadığımız topraklarda emekçileri ve ezilenleri bir araya getirebilecek her türlü etkinliği ve eylemi yaparken 'bizim kitlemiz; böyle etkinliklerizi yaparız yoksa katılmayız' gibi safasatları bir kenara bırakmak ve mücadeleyi büyütmek gerekiyor. Ekim Devrimi'ni var eden Bolşevik tipte bir partinin yaratılması gerekemektir." dediik. 15-16 Haziran'ı, Kavel'i, Paşabahçe'yi kendidiliğinden gelişen büyük işçi hareketleri olarak görmek, devrimci görevleri ertelemekten başka bir şey değildir. Asıl bakıma gereken var işçilerin kendidiliğinden gelenleri yerine devrimcilerin bu eylemler içerisindeki rolleri olmalıdır. İşçi sınıfı içerisinde, bireysel kaygılardan anımsı profesyonel devrimciler örgütlü ihtiyaçını bu eylemlerle görmeli ve Şubat'tan Ekim'e uzanan süreçte Bolşevik partinin nasıl bir rol oynadığı, proletarya diktatörlüğünü hedefleyen komünist partinin nasıl çalışma yürütmesi gerektiğini görmek gerekir. Yaşadığımız topraklarda var olan bütün eylemleri bir ilerleyiş olarak görmek fakat proletarya diktatörlüğüne idaren süreçte denklemden büyük eksiklikğin giderilmesi için mücadele etmek gerekir.

Tuzla'dan Komünistler

İşçilerin birliğinden önce neden komünistlerin birliği gereklidir?

Komünistlerin Birliği'ni sağlamak için politik bir yayın organı olan Köz'ün ilk çıktığı 1999 yılından itibaren logოსunda yazan "Bütün Ülkelerin Komünistleri Birleşin" şian; yaratılması için belki de bir kuşanın uğrunda bedel ödeyeceği Bolşevik-Leninist tipte bir partiyi yaratma mücadelesinin altını çizier ve deyim yerindeyse Köz'ün alımet-i farikasıdır.

Köz'ün arkasında duran komünistler; neden komünistlerin birliğini savunduklarını daha doğrusu önceliklerinin neden işçilerin birliği değil de komünistlerin birliği olduğunu gerek KöZ sayfalarında, gerek çıkardıkları broşür ve kitaplarla, gerekse de panel, söyleşi türü etkinliklerde değişik vesilelerle bu şianı altını doldurarak anlatırlar. Bu açıdan Köz'ün arkasında duran komünistlerin çalışma yürüttükleri bir alanda EMEP'li bir işçile bu konu üzerinde yapılan sohbet niteliğindeki bu yazı, bu şian anlatmak için bir orijinallik taşımayor; ancak bu vesileyle bir haber değeri taşıyan bu yazıda platformumuzun çizgisini bir kez daha ifade etmiş oluyoruz.

EMEP'li işçile bu konu üzerine iki defa konuştuk. İlk işçi arkadaş Esenyurt'ta bulunan DİSK'e bağlı Gıda-İş Sendikası'nın Közü protokol olarak bıraktığımızda Köz'ün logosunda yazan "Bütün Ülkelerin Komünistleri Birleşin" yazısını okudukktan sonra idi. Bu konuda yaptığımız diğer sohbet/ tartışma ise, Beylikdüzü'ndeki kurumlara Közü götürürken EMEP'li arkadaşla karşılaşmamız ve onun sorusu üzerine oldu.

Gıda-İş Sendikası'nda EMEP'li işçinin logomuzun altındaki yazıyı okuduğunda biraz hayret ve

şaşkınlık içinde "Gazetenizde neden 'Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin' yazmak yerine 'Bütün Ülkelerin Komünistleri Birleşin' yazıyorsunuz, aslında bu şianın doğru olanı 'Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşin' değil mi?" diye bir soru yöneltti. Bu soru üzerine biz şöyle bir açıklama yaptık: "Bütün Ülkelerin İşçileri Birleşiniz" şian ilki olarak Marks ve Engels'in de üyesi olduğu Birinci Enternasyonal'in dünya işçilerine çağrısı olarak söylenmiştir; daha sonra bu şiar Lenin ve Bolşevikler tarafından "Bütün Ülkelerin İşçileri ve Ezilen Halkları Birleşin" olarak ifade edilmiştir. Çünkü 19'y'ın ilk çeyreğinden itibaren Çin, İran, Türkiye ve Hindistan gibi ülkelerde emperyalizme karşı halkların uyanan mücadelesini dikkate alan Lenin çağrısını sadece işçilere değil ezilen halklara emekçilere yönelik birleştirmiştir. Fakat gerek 1864'de kurulan Birinci Enternasyonal'in Dünya işçilerine yönelik "birleşiniz" çağrısı gerekse de Lenin ve Bolşeviklerin işçilerle birlikte ezilen halklara yönelik çağrılar; bireysel ya da işçi sınıfı ve ezilenlerin kitle almayacakları amatör örgütler olarak yapılan çağrılar değil, bir biçimde komünistlerin birliğinin sağlanması olduğu koşullarda, Birinci Enternasyonal'in kuruluşunun dünyaya ilân edilmesinde ve 1917 Ekim Devrimiy'e birlikte düzen ya capında bir etkiye sahip olan Bolşevikler ve Üçüncü Enternasyonal'deki diğer komünistler bu çağrıyı yapmışlardır.

EMEP'li işçi araya girerek "Fakat işçiler birleşmeden komünistler birleşse bile bir şey olabilir mi?" diye sordu. Biz de bu soruyu şöyle yanıtladık: "Biz Köz'ün arkasında duran komünistler olarak soyut ve genel manada işçilerin birliğine karşı

değiliz, Ancak biz dünya komünist hareketinin ve sınıf hareketinin tarihinden biliyoruz ki bir ülkede sadece işçilerin birleşmeleri ve harekete geçmeleri ile eğer devrimci bir önderlik yoksa somut ve kalıcı kazanımlar elde edilmemiştir. Örneğin yakın geçmişte "Arap Bahanı" denen halk isyanlarında kimi Ortadoğu ve Afrika ülkelerinde eğer işçi sınıfı ve emekçiler iktidarı ele geçirememişse bu ülkelerde böylesi kitle hareketleri gerçekleştiğinde işçi sınıfı ve ezilenleri sevk ve idare edecek ve burjuvaziyi alaşağı ederek bir proleter devrimi gerçekleştirecek bir perspektife ve hazırlığa sahip devrimci bir partinin olmamasındandır. Bu topraklarda daha dün Gezi Ayaklanması gibi hükümet karşıtı bir ayaklanma yaşanmadı mı? Eğer bu ayaklanmadan emekçiler ve ezilenler adına kalıcı bir mevzi elde edilememişse bunun nedeni bir çok sol siyaseten kendi eksikliğini ve zaafını gizlemek için iddia ettikleri gibi Gezi Ayaklanması'nın "küçük burjuva" nitelikte olması, iste gezi'de "işçi sınıfının örgütlü bir güç olarak kendi talepleriyle bulunmaması" vs vs. değildir. Ki, bu söylenemler nesnel bir tespit olarak doğru da olabilir fakat bu tespitler bu ayaklanmada devrim ve sosyalizm iddiasında bulunan sol yapıların etkisiz kaldıkları ortadan kaldırmaz. Hatta bu hareket velev ki "küçük burjuva" nitelikte ve salt hükümet karşıtı, hatta ABD'nin Cemaat eyleyi AKP ve Erdoğan'ı devirmeye yönelik cabalarının sonucu olsa bile sol hareketin bu ayaklanmayı işçi sınıfına ve ezilenlere mal etmesinin öntündeki engel bunlar değildir. Bu engel, solun tam da içinde bulunduğu çok parçalı, bölünmüş durumu ve ezilenler ve emekçiler içinde etkisizliğiydi. Bu ayaklanmada geniş

işçi ve emekçi yığınları ve Kürtler kendidiliğinden hareketle geçmiş olayları sol hareketin zaafı ve bairesizizliği daha da net ortaya çıkacaktı.

EMEP'li işçile ikinci defa Beylikdüzü'nde karşılaştığımızda aynı konu üzerinde yaptığımız konuşma da ise, öncesinden devrimci bir önderlik yoksa salt işçilerin birliğinin ve hareket geçmelerinin nasıl sonucaş kaldığını ve işçi sınıfına ağır bir yenilgiye mal olduğunu örneklerle anlattık. 1918 devrimiyile Prusya İmparatorluğu'nun yıkılmasından ardından Weymar Cumhuriyeti'nin kurulması sonucu 1918-23 yılları arasında Alman işçi sınıfı ve emekçilerinin inşili kışkılı bu süreçte defalarca ayaklandığını, silaha sarıldığını fakat Alman Komünist Partisi'nin devrimin ilk yıllarında oldukça etkisiz kaldığını ve olayların peşi sıra sürüklendiğini, kitlelerin başta Alman sosyal demokratlarından ve diğer partilerden umudunu kesmeleriyile AKP'ye yönelmelerine rağmen bu kez d'Akıran'ın hatalı politikalarını nasıl yenilgilere yol açtığını anlatmaya çalıştık.

Beylikdüzü'nde konuşmamızın sonuna doğru EMEP'li işçi şunu söyledi: "Emek Partisi de sizin söylediğiniz şeyleri yapmaya çalışıyor işte, yazı kampanları düzenliyor". Biz de "Emek Partisi bir kitle partisi, Emek Partisi'nin komünistlerin birliğini sağlamak gibi bir hedefi yoktur. Köz ise bir parti değil platformdur, öncelığı ise komünistlerin birliğini sağlamaya yönelik parti öncesi siyasi faaliyet yürütmektir" dedik.

Yaşasın Komünistlerin Birliği

Esenyurt'tan Komünistler

Uyuşturucu ve çeteleşmeye karşı yürüyüş

Okmeydanı'nda son zamanlarda uyuşturucu satışı ve kullanımı açısından ciddi bir hareketlilik yaşanıyor. Neredeyse her köşe başında benzer manzarayla karşılaşmak mümkün. Mahalle uyuşturucu tedarik etme açısından bir merkez haline gelmiş durumda. İstanbul'un diğer semtlerinden buraya uyuşturucu bulmaya gelenler azımsanmayacak sayıdalar. Halkın tepkisi gün-den güne artmakta birlikte bu meselenin devlet eliyle ve polis desteğiyle yapıldığını düşünenler hayli fazla.

Bizler de Okmeydanı'nda faaliyet yürüten devrimciler olarak uyuşturucu çeteleri ile mücadele nin nasıl yürütüleceğini konuşmak için bir araya geldik.

DHF, Halkevi, HDP, HTKP, Halk Cephesi, Köz, ÖDP, SODAP'ın katıldığı bir toplantı gerçekleştirildi. Bu toplantıda çetelere karşı etkin bir mücadele yürütmenin olanakları, öneriler ve görüşler tartışıldı. Genel görüş kalabalık bir yürüyüş yapmak oldu. Bunun üzerine örgütlenen kurumlara sayısının artırılması ve kullanılacağı mu propaganda gereçlerini tartışmak için ikinci bir toplantı yapıldı. İkinci toplantıya Halk Cephesi katılmadı. Katılmama gerekçesi olarak yerellerde başka siyasetlerle ortak iş yapmama konusunda merkezi kararlarının olduğunu illettir.

Bunun yanında Okmeydanı Cemevi, Münzur Çevre Derneği ve Hubyar Sultan Alevi Kültür Derneği örgütleyci olarak bu çalışmaya dahil oldular.

Çalışmamızı başlatırken gün gün plan yaparak ilerlemeni daha verimli olacağını düşünerek bu şekilde başlattık. İki haftalık bir çalışma planı hazırlandı.

Bu plana göre ilk önce sokaklarda ajitasyon konuşmaları yaparak geniş katılımı bildiri dağıtım gerçekleştirildi. Hem sokak sokak mahalle yi dolaşarak bildiri dağıtımını yaptık. Hem de konuşma ve sloganlarla halkı yürüyüşe çağır-

dık. Kalabalık geçen bu çalışma esnasında iki kez çetelerin sattaıkları uyuşturucular bulundu ve halkın gözü önünde ateşe verilercek inha edildi.

Bildiri dağıtımını sokaklar dışında pazar yerlerinde, cuma namazı çıkışında cami önlerinde, kahvehanelerde ve okul önlerinde gerçekleştirdik.

El ilanları sokaklarda dağıtılırken ve afiş yapılıırken defalarca polislin taciziyile karşılaştık. Polis kimi zaman dağıtımına engel olmaya çalıştı kimi zaman gazlı müdahalede bulundu ama biz yinede girmedik sokak bırakmayarak çalışmamızı gerçekleştirdik. El ilanlarını sokakta dağıtım aygıtının tamenanlanmasının altında yine geniş katılımı olarak evlere dağıtmaya başladık. İnsanların olumlu tepkisi ve kapısını çaldığımız herdeyse herkesin bu çalışmadan haber olduğunu ifade etmesi aslında bize bu çalışmamız zaten başarılı geçtiğini gösteriyordu.

El ilanları dışında mahallenin işlek caddeleri-ne 10 adet pankart astık ve 500 adet afiş yaptık.

“Karayolları arazisi rantın değil, halkın olsun!” eylemi

Maltepe Forumu içinde oluşturulan Küçük-yalı Karayolları Dayanışması'nı Gezi'den beri takip ediyoruz. Maltepe'de son yeşil alan olan ve Tahincioğlu'na satışı gerçekleştirilen Karayolları 1. Bölge Müdürlüğü arazisi önünde- bu alan satılmadan önce deprem toplanma alanı olduğu için- 1999 depreminin yıldönümünde, 16 Ağustos akşamı, alanın ana giriş kapısında Karayolları Dayanışması tarafından eylem gerçekleştirildi.

Eylemden önceki günlerde forum bileşenleri olarak ortak bir bildiri hazırlandı ve Maltepe'de ajitasyon eşliğinde bildirileri dağıttık. Aynı gün arazinin kamuda kalarak tekrar deprem toplanma alanı yapılması gerektiğini belirten ve eyleme çağırın da içinde olduğu pankartlar da Maltepe'nin belli noktalarına asıldı. Eyleme destek veren Mimarlar Odası Genel Başkanı Eyüp Muhiç, İnşaat Mühendisleri Odası Genel Başkanı Cenal Göçke, eski Milletvekili Haluk Eydüoğan, Jeofizik

Bununla birlikte sosyal medyada yayılması için bir ekip sorumluluk aldı ve sosyal medyadan da duyurdu. Aynı ekip radyo ve haber ajanslarına da ulaştı.

Yürüyüş için gerekli hazırlıklar yapılrken bunun yanında herhangi bir saldırı durumunda kitlenin güvenliğini sağlanması için ayrı bir güvenlik toplantısı yapıldı. Bu toplantıda yürüyüş öncesi, yürüyüş esnasında ve sonrasında ne yapılması gerektiğini detaylarıyla birlikte tartıştık. Hem çetelerden hem de polisten gelebilecek saldırılara karşı nasıl bir tutum sergileceğimizi konuştuk. Buna göre kitlenin önünde sokak başlarını tutacak ve herhangi bir risk olup olmadığını kontrol etmek için önden giden bir ekip olacak, bir kamera önden sokakların çekimini yapacak ve herhangi bir saldırı karşısında daha sonra elimizde bir kayıt olacak olucak, kitlenin sağında, solunda ve arkasında tüm kortei saracak şekilde bir güvenlik olacak, kitle dağıldıktan sonra güvenlik ekibi dağılacak, şeklinde kararlaştrıldı.

Yürüyüşün olduğu gün Mahmut Şevket Paşa Mahallesi Muhtarlığı önünde halk toplanmaya başladı. Bunun üzerine polis yürüyüşe müdahale edeceğini haber gönderdi. Bunun üzerine cam evi başkanı ve Okmeydanı Demokrasi Çekimini'ndan bir arkadaş polisle görüşme yaptı. Polis yürüyüşe OHAL'den dolayı izin veremeyeceklerini, basın metninin okunması ve daha sonra dağılınmasını söyledi. Yapılan görüşme sonunda mahallede kısa bir yürüyüşe izin verceklerini söylediler. Ancak bu bizim belirlediğimiz güzergaha göre hem kısa hem de daha ara sokaklardan geçen bir güzergahtı. Kendi aramızda bir değerlendirme yaparken önümüzde iki seçenek olduğunu bunlardan ilkinin kendi güzergahımızda yürüyüp çatışmayı göze almak, ikincisi ise bu çalışmayı bir yürüyüşle bitirip daha sonra bunun propagandasını yapmak olduğunu tartıştık.

Genel görüş kitleyi yürütmek üzerine oldu ve sloganlar eşliğinde muhtarlık önünden yaklaşık 500 kişi ile yürüyüşe başladık. Yürüyüş esnasında “Çeteler Halka Hesap Verecek; Çetelere Geçit Vermeyeceğiz; Katil Devlet Hesap Verecek; Yaşasın Devrimci Dayanışma” sloganları atıldı. Dikilitaş Parkı'nda son bulan yürüyüşte HDP bir önceki dönem milletvekili Ali Kenanoğlu kısa bir konuşma yaptı. Basın metninin okunması sonrası eylemimizi sonlandırdık.

Yaptığımız bu çalışmamın belki en önemli ayacı gerekç anlamda mahalledeki bir kurum hariç diğer tüm bileşenlerin ortak bir şekilde hareket etmesi ve mahallede bir dinamik yaratması oldu. Eylem sonrası değerlendirmede de bu havanın dağıtılmasına ve benzer çalışmalar yapma konusunda tartıştık. Önümüzdeki dönemde aynı çerçevede seminer ve paneller yapmayı düşünüyoruz.

Okmeydanı'ndan Komünistler

Tedi işçileriyle dayanışma

DAYANIŞMA ETKİNLİĞİ

Tuzla Deri Yan Sanayi'de bulunan Tedi Depo'da sendikalcı çalışma sonrası isten atılan 32 işçinin direnişleri başladı. Direnişin OHAL döneminde patlak vermesi polisin daha yoğun saldırılarının önünü açtı.

Yaklaşık bir aydır direnişte olan işçilerin depo önündeki çadırlarını kaldırmaya yönelik ilk polis müdahalesinin etresinde çevik kuvvetler eşliğinde direniş çadırları yıkılmıştı. İşçiler buna karşılık deponun karşısındaki alana tekrardan çadırlarını kurarak mücadeleye devam ettiler. En ufak bir sorunda bile çevik kuvvet ve TOMA ile müdahale olmasına rağmen işçilerin mücadeledeki duruşları olumsuz etkilenmedi.

Tuzla HDK yürüttümesi toplanları uzun zamandır yapıyor. Biz de çalışma yürüttüğümüz kitle örgütünün katıldığı toplantılarda sürekli olarak gündemle ilgili öneriler sunuyoruz. Son önerimiz ise başarısız darbe girişimi sonrası bir halk toplantısı yapmak oldu. Bu öneri tartışılmadan toplantı bitti. Çoğunlukla önerilerimiz reddediliyor.

18 Ağustos'ta yapılan son toplantıda Tuzla'da ne yapılacağına dair gündemde iki öneri sunduk. Birinci öneri Tedi işçileri için dayanışma etkinliği oldu. Etkinliği HDK'nin içinde olan bir kurumda yapmayı önerdik. Müzik grubunu ise Beksav'dan talep edelim, Tedi işçilerini de çağıralım direnişlerini anlatmalarını isteyelim, dedik. İkinci öneri ise yine darbe ile ilgili halk toplantısı oldu. HDP vekillerini de çağıracağımız bir halk toplantısı yapma önerisiydi. HDK'nin darbe ile ilgili ne düşündüğünü anlatmaya ve kitlelerin dostlarını görmeye ihtiyacı olduğunu belirttik.

Bu önerinin ilki olan Tedi dayanışma etkinliğini epey uzun tartıştık. Öneri Tedi direnişinin akabeti sorununda gübüllendi. Belki bitebilir, ne olacağı belirsiz gibi söylemlerle sürekli etkinliğini yapılmaması ya da ne olacağının beklemlenisi söylendi. Biz ısrarla Tedi işçilerini ne karar verirse versin bu etkinliğin olması gerektiğini anlattık. Direniş devam ederse direnişlerini anlatır işçiler, biterse nasıl bittiğini anlatırlar, dedik. 4 bileşenin katıldığı toplantıda 1 bileşenin ikna olmasına rağmen etkinlik kabul edildi.

27 Ağustos'ta DAD'ta yapılan etkinliği 50 kişi katıldı. Etkinlikte direnişteki işçiler ve Limer-İş başkanı konuşma yaptı. İşçiler bu güne gelişlerindeki süreçten bahsetti ve nasıl bir örgütlenme yaptıklarını anlattı. Rizeli bir kadın işçi ise sol-sosyalist çevrenin her zaman kendisine uzak gözüktüğünü fakat direniş ile birlikte bu çevre ile tanıştığını, ailesinin baskılarına rağmen direnişteki rolüne devam edeceğini belirtti. Sendika başkanı ise bu direnişin kendi içlerine kapalı bir etkinlik olmaması gerektiğini, yaşanan saldırılara çevre mahallelerdeki insanların destekleriyle karşılaştıklarını ancak bu desteğin daha da artırılması gerektiğini dile getirdi.

Etkinlikte “Muşt’a” isimli kısa film izlendi ve ardından forum gerçekleştirildi. Forum da HDK ilçe ve il teşkilatlarından katılımcılar ve DAD yönetimi dışında söz alan olmadı. HDK adına söz alan konuşmacılar bu tip direnişleri büyütme ve yalnızca fabrika önünde sınırlı değil daha geniş kesimlere ulaştırma gerektiğini, halkın sahiple-nilebileceği bir eylemlik olması gerektiğini dile getirdiler. DAD yönetimi ise direnişi desteklediklerini dile getirdi.

Gülsuyu'nda yıkılan kentler ile dayanışma

Anadoluda Yaşam Tüketim Kooperatifi; Sur, Cizre, Nusaybin gibi devlet tarafından yıkılan kentler ile dayanışmasını sürdürüyor. Geçtiğimiz ay da kooperatife; Gülsuyu'da yaşayan dostlarımız da katarak tarhana yapıp göndererek bu kentlerde evsiz kalan insanlara bir nebze de olsa moral olmaya çalıştık. 2 Ekim Pazar günü de daha kalabalık bir şekilde mahalledeki EMEP'li ve HDP'li kadınlar ve Mayısta Yaşam Eğitim Kooperatifinden de gelen dostlarımız ile kişilik domates ve fasulye konserverleri yaptık. Gün içinde kooperatif ortacı veya dostlarımız olacak üzere dayanışma çalışmamıza yaklaşık 40 kişi katkı ve 250 civarı konserveyi üzerine “Tüketimi örgütleye dayanışmayı yükselt” yazılı etiketlerimizi yapıştıranakı Rojava ile Dayanışma Derneği aracılığı ile orada ihtiyacı olan ailelere dağıtmaya için Nusaybin Kadın Kooperatifine yolladık. 15 Ekim Cumartesi günü de 150 civan fasulye konservesi hazırlandı. İlerdeki günlerde de bu çalışmayı sürdürüp dayanışma ağını yükseltmeye çalışacağız ve ilk olarak aynı şekilde reçel yapıp göndereceğiz.

Gülsuyu'ndan Komünistler

TEDİ İŞÇİLERİNİN YANINDAYIZ

Tedi'de uzun zamandır süren sendika çalışması sonrası işçiler Limer-İş Sendikası'na üye oldular. Birkaç hafta önce 32 işçi isten atıldı. Direnişin ilk haftalarında Tedi Depo'da çadır da kurdular. Ancak direnişin 7-8. günlerinde kolluk güçleri geldiler. 12 Ağustos tarihinde ise akrep ve TOMA ile işçileri depodan çıkarmak için geldiler. O gün polisler işçileri korkutmak için gaz, sopa her türlü saldırıya geçkeleştirdi. Hatta havaya ateş açarak işçilere korku salmaya çalıştı.

Köz'ün arkasında duranlar olarak biz direnişin 7. ve 8. günlerinde gittik. Katıldığımız ziyarette kolluk güçlerinin yanı sıra daha sert geleceğini ve bu saldırıya karşı hazırlıklı olmak gerektiğini belirttik. Biz bugün bu saldırıyı Aydınlı Mahallesi'nde duyurabileceğimizi hatta bu durumu anlatan bir bildiri hazırladığımız kosalda dağıtabileceğimizi söyledik. Aydınlı Mahallesi'ne daha duyarlı bir mahalle, dedik. Ancak önerimizi herhangi bir şekilde dönuş olmadı.

Direnişin 17. gününde bir eylem yapılacağı haberrini aldık. Eyleme 3 kişi katıldı. Eylemin örgütlenmesi HDK'nin ziyaretine denk getirildi. Eyleme DISK yöneticileri, Genel-İş Sendikası işçileri, EMEP, UİDDER, Deri-Teks yönetimi, HDP ve Köz katıldı.

Deri Yan Sanayi girişinde “Sendikalcı olduk işten atıldık işimizi geri istiyoruz” pankartı ile yürüyüş başladı. Yürüyüş boyunca davul zurna çaldı, sloganlar atıldı. İşçilerin “hassasiyetlerine” özen gösterilen sloganlar eşliğinde yapılan yürüyüş Tedi'nin önünde son buldu. Atılan sloganlar “Birleşe birleşe kazanacağız; Yaşasın sınıf dayanışması; Direne direne kazanacağız; Direnişin singesi Tedi işçisi” oldu. DISK Genel Başkanı ve Limer-İş Genel Başkanı konuşma yaptılar. Ayrıca Tedi direnişi işçileri sözcüsü İkbâl Karaoğlu da bir konuşma yaptı.

Yapılan konuşmalarda genel olarak direnişi mücadeleyi kazanana kadar sürdüreceklerini belirttiler. İşçilerin verdiği destek ve dayanışmanın büyük olduğunu ve sonuna kadar devam edeceklerini, 32 işçi de işlerine geri dönene kadar direnişlerini sürdüreceklerini açıkladılar. 12 Ağustos'ta yapılan saldırıya da değinerek saldırılara karşı bir arada durma çağrısı yaptılar.

Ayrıca Tuzla HDK'nin planladığı dayanışma etkinliğinin de duyurusu yapıldı.

Tuzla'dan Komünistler

BEKSAV'ın konser çalışmalarına katıldık

BEKSAV 15-16 Haziran etkinliklerinin son ayacı olarak Aydınlı'da konser gerçekleştirdi. Konserin çalışmasını BEKSAV ile birlikte yapabildiğimiz oranda yaptık. Konserde üç grup sahne aldı ve 300 kişi katılım gösterdi. Konser alanında biz de stant açtık ve gazete satışı yaptık. 15-16 Haziran hakkında eski yazılarımızdan derlediğimiz bir bildiri ile birlikte 26 Haziran'da yapacağımız söyleşiyi davet ettik. Köz stantından başka Kaldrız ve SGDF de stant açtı.

Konser alanında Köz standına ilgi oldukça yoğundu. Konser alanında olabildiğince kitlele etkinlikleri, merkezi mitingleri neden bu kadar önemli bulduğumuzu; AKP'nin durumu ve Cizre, Sur, Nusaybin'de yaşananlar üzerine konuştuk. 60 gazete sattığımız anda hemen herkesle sohbet edebileme fırsatımız oldu.

Tuzla'dan Komünistler

Köz'ün Sözü

“Gün geçmiyor ki sömürü ve zulüm düzeni daha da koyulasmasın...” diye başlayan bildiriler uzunca bir süre önce tedavüliden kalktı. Ancak içinden geçtiğimiz dönemde yaşananları anlatacak daha uygun bir ifade görünmüyor. Geride bıraktığımız günlerde peş peşe gelen saldırılarla birlikte Erdoğan çıtayı biraz daha yükseltti.

Önce Gülten Kışanak ve Fırat Anlı tutuklandı. Sonrasında yeni OHAL karamameleriyle DIHA'dan Özgürdük Dünyası'na bir dizi sosyalist yayın/haber ajansının kapısına kilit vuruldu. Ardından yüzlerce akademisyen görevden uzaklaştırılırken, üniversiteleri iyice teslim almak için rektör seçimleri kaldırıldı. Ertesi günkü adım daha da cüretkardı: Hem Fetullahçılık hem de PKK'lukluk suçlanan Cumhuriyet gazetesi'nin 18 yazan hakkında gözaltı kararı çıkarıldı.

Tüm bu gelişmeler Türkiye'nin Suriye'de Fırat Kalkanı operasyonunun gerçekleştiği, Irak sınıma yığınak yapıldığı, milliciyet hamasetini yükseldiği bir iklimde gerçekleşiyordu. Sadece bu da değil; epey bir süredir gündeme gelmeyen “yeni anayasa” ve başkanlık referandumu konusu bu sefer Devlet Bahçeli tarafından gündeme getirilmiştir.

Böylelikle sok içinde zaten düşük olan moralier iyice bozuldu. Var olan siyasi tablo sol içerisinde üç aşağı beş yukarı şü şekilde değerlendirmeye başladı: Adeta sinsî planını oya gibi işleyen Erdoğan iktidarını sağlamlaştırmayı, adım adım, darbe üstüne darbe yaparak diktatörlüğe yürüyordu. Türkiye'ye faşizm/saltanat/despotizm gelmişti ya da gelmek üzereydi. Sandıktan, referandumdan, her seçimde zaferle çıkan Erdoğan yaratılan bir usak gibi tasvir etmektedir. Genel kanıya göre Erdoğan MHP'nin eliyle 330 barajını aşacak, sonrasında da referandumla kazanma maharetini bir daha gösterip başkanlığa ulaşacak. Hâlbuki Bahçeli başkanlığı Erdoğan'a altın tepsî içinde değil zehirli bir dal gibi uzatmaktadır. Can havlı ile hareket ettiği için işi algalan burjuva muhalefetinden çok daha açık olan Erdoğan bu durumun farkında olduğu için bu önerinin üzerine bakılmama atlamıyor, Bahçeli'ye temkinli bir şekilde yaklaşıyor.

Burjuva muhalefeti ve gıdasını ondan alan sol Bahçeli'yi Erdoğan ne zaman sıkışa imdadına yetişen bir usak gibi tasvir etmektedir. Genel kanıya göre Erdoğan MHP'nin eliyle 330 barajını aşacak, sonrasında da referandumla kazanma maharetini bir daha gösterip başkanlığa ulaşacak. Hâlbuki Bahçeli başkanlığı Erdoğan'a altın tepsî içinde değil zehirli bir dal gibi uzatmaktadır. Can havlı ile hareket ettiği için işi algalan burjuva muhalefetinden çok daha açık olan Erdoğan bu durumun farkında olduğu için bu önerinin üzerine bakılmama atlamıyor, Bahçeli'ye temkinli bir şekilde yaklaşıyor.

YENİLGİ PSİKOLOJİSİ YENMEYE ENGELDİR KARAMSARILIK TEMLİSDİR

Siyasi tabloyu bu şekilde tarif edenlerin kendi önelirine koydukları görevler de aynı yenilgi psikolojisinin ürünü idi. Begzin ve tedirgin bir ruh hali ile “faşizme karşı en geniş mücadele hattını örmek” için CHP sorumluluk almaya, diktatörlüğe karşı mücadele için öncüllük etmeye çalışıldı. Omuz vermeye değil öncüllük etmeye çünkü CHP'yi omuz vermeye çıkarmak için öncüllük bir mücadeleden başlatılmış olması gerekiyordu.

Oysa özellikle 7 Haziran'dan sonra somut bir eylem planı solun gündeminde konuşulmuyordu. “sağduyu” ya bırakmıştı. 1 Kasım'dan sonra yeniden iyiyi belirlenleşen bu eğilim 15 Temmuz'dan sonra daha da pekişmiş “CHP olmadan hiçbir şey yapılamaz” görüşü neredeyse bir düstur haline gelmişti. Bu psikoloji ile başta HDP olmak üzere solun önemli bir kesimi CHP'ye ve CHP'den medet uman diğer hareketleri ürkütmemek için kendini sansürlenmeye, kendi başına yapabileceklerini de yapmamaya başladı. Mitingler yerini basın açıklamalarına bıraktı, tüm bu etkinliklerde ajitasyon ve propaganda özgürlüğü kısıtlanmaya başladı. Rıza Tümen, Sezgin Tanrıkulu gibi CHP'nin solunda duran kesirlerin çöküşüne bel bağlandı. Ancak ne Kemal Kılıçdaroğlu ne de sol CHP'lier masaya yunurğunu vurmadi, yunuruyor.

CHP ÇEKİNEREK DE OLSA SOKAKI İŞARET ETMEYE BAŞLIYOR

Paradoksal gibi görünse de CHP'ye yönelik çağrıların karşılıksız kalmasına paralel olarak yine başta HDP olmak üzere solun geniş kesimleri bu sefer de keskin bir direniş, mücadele ve sokak söylemi tutumuna başladı. Daha önce “provokasyon olur” diye kitle eylemlerine ve sokaga fren koyan Selahattin Demirtaş “asıl güç parlamentoda değil sokaklarda” demeye başladı. Kışanak ve Anlı'nın gözaltına alınmasından sonra kesintisiz eylem ve direniş çağrıları sık sık tekrarlanmaya başladı. Ancak tüm bu çağrılar sokakta karşılığını bulmayınca sol içindeki karamsarlık ve çaresizlik 12 Eylül'ün hemen ardındaki dönemde yaşananlara yaygınlaşıyor.

Kuşkusuz sol içerisinde yaygınlaşan bu karamsarlık temelsizdir. Tekil olgular arasında bağ kuramamaktan, olayların aksındaki mantığı ve yönü kavrayamamaktan kaynaklanan bir zaafur. “Şeylerin dış görünümü ile özleri birebir örtüşeydi bütün bilim gereksiz olurdu.” Günümüzde Marx'ın Kapital'de bayağı iktisatçıları eleştirirken kullandığı bu sözleri sık sık tekrarlamakta fayda var. Zira tek tek ele alındığında Erdoğan'ın güçlendiğini gösteren tüm baskı ve zulüm politikalarının altında Erdoğan'ın büyüyen açmazlarını önündü olduğunu kavrayamayanlar, “görünmez köy kılavuz istemez” diyerek Erdoğan'ın güçlendiği sonucuna varanlar, kasacısı görünürlüğe teslim olanlar bugün ezici çoğunluğu oluştunuyor.

Daha da beteri gidecek bir köy, bir çukuk noktası bulamadıkları için karamsarlıklarını tüm işi ve ezilen hareketine yayıyorlar. Görünürlüğe teslim olup siyasi sorunlara yol açan çelişkileri kavrayamamak elbette bireysel ve bilşel bir sorun olmaktan çok siyasi bir sorundur. Devrimci bir kılavuzu yani partisi olmayan bir hareketin mensupları elbette tekil olguları gördüğü, daha doğrusu kendisine gösterildiği gibi kavrayacaktır. Bu nedenle solun, Türkiye'ye dair siyasi gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

AKP'NİN BÜYÜYEN AÇMAZLARI

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın arkasında ABD yoktur. Türkiye'deki gelişmelerin temelinde yatan çelişkileri ıskalayıp bu gelişmeleri Erdoğan'ın kendi taraftarlarına ve düşmanlarına göstermek istediği gibi görmesi şaşırtıcı değildir.

Hâlbuki Erdoğan'ın göstermek istediği durum gerçeğin baş aşağı çevrilmiş halidir. Erdoğan'ın ark

100. yılında Sykes-Picot Anlaşması

Geçtiğimiz Mayıs ayının sözde gizli -Sykes-Picot Anlaşması-nın 100. yıldönümüne rastlaması nedeniyle solda olduğu kadar hükümeti destekleyen çevrelerde de bu anlaşma üzerine bir hayli tefekür edildi. Sol cemahtaki değerlendirmelerde bu anlaşma, daha çok bu anlaşmanın • Kürdistan'ın parçalamı • planı olduğuna dair yer alıyordu; bunda belki de İsmail Beşikçi'nin -Bağımsız Kürdistan kuruluşu Sykes-Picot Anlaşması tarihe karışacak.- mealindeki açıklamaları rol oynadı. Hükümet cemahtındaki değerlendirmeler ise daha çok bu anlaşmanın Türkiye'yi sınırlı olduğu gibi bölme planlarıyla ilgili olduğu üzerinde yoğunlaştı ve Sykes-Picot'nun • paralel yapı • ile bağlantısını kurmaya ramak kaldı. Her iki cemahtaki lerin ortak paydası ise bu planın tasarlandığı gibi tahakkuk ettiği noktasındaydı. Bir tek Kemalistler bu oyunun Kuveyt'i Millîye sayesinde Lozan'da bozulduğuna vurgu yaptılar.

Bu hengâmede Sykes-Picot Anlaşması'nın asıl mahiyeti ve gerçekten tasarlandığı gibi tahakkuk edip etmediği gözden kaçboldu.

Oysa Leninizm iddiasını taşıyanlar açısından bu anlaşmanın 100. yılında asıl üzerinde durulması gereken başka yıldönümleriyle bağlantısını kurulması gerektiği idi.

LENİNİST EMPERYALİZM TAHLİLİNİN 100. YILDÖNÜMÜ

Bunlardan birincisi 2016 yılı aynı zamanda Lenin'in • Emperyalizm • kitabının yayınlanmasını da yüzüncü yılıdır. İkincisi de hiç kuşkusuz yüzüncü yıla yaklaşmışız Ekim Devrimi'dir.

Sykes-Picot Anlaşması Lenin'in emperyalizim tahlilinde altı çizilen hususlardan birine sacığı sacığına kanıt sunmaktadı. Yirminci yüzyılın başlarında İkinci Enternasyonal çatısı altında bilhassa Kautsky'nin çevresini çizdiği bir anlayış revaçtaydı. Buna göre sermayenin tekelleşmesinden eriştiği evrede belli başlı kapitalist devletlerin kendi aralarında anlaşmalar yoluyla bir tür karol oluşturup çatışmaya/savaşmaya gerek kalmadık sorunların çözebileceği varsayılıyorrd. Pek tabii bunun ardından, satır aralarında veya açıkça sermayeye karşı mücadelelerin ya nafile olduğu yahut bunun da başçıl yöntemlerle yürütülebileceği fikri belirmektedir. Her hâlikârda paylaşım savaşlarının artık olmayacağı fikri yaklaşılan bir paylaşım savaşı karşısında proletaryanın silâhsız ve hâzırksız kalmasından ve belli başlı kapitalist devletlerin kendi aralarındaki paylaşım kavgasını daha ferah biçimde sürdürülebilesinden başka sonuç doğurmazdı.

Lenin başka hususları yanı sıra bilhassa bu noktanın üzerinde durdu. Eger yeryüzünün, belli başlı kapitalist devletler arasında paylaşılması belli bir seviyeye ulaştırırsa duyurmanın bunlar arasında yeni güç dengelerine göre yeniden paylaşılması gündeme gelirdi ve bu yeniden paylaşımın dünya çapında bir savaşla yol açması kaçınılmazdı. Bu durum o zamana kadar kullandıklarından farklı olarak emperyalizmin bazı hükümlerinin bir politik tercihi olmaktan çıktığına delâlet ederdi. Artık mali sermaye ile sanayi sermayesinin iç içe geçtiği, tekellerin hakim olduğu ve hükümlerinin de bu çerçevede gerileştiği kapitalizmin en yüksek aşaması olarak bir emperyalizim evresinin tarif edilmesi gerekiyordu. Bu evre belli başlı emper-

SAYFA 15'İN DEVAMI

yanaklığın en üst aşaması asla gerektir. Maalesef solun geniş kesimlerinde Erdoğan'ın böylesine bir başarıya doğru ilerlediğini sananlar çoğunlukta'dır. Erdoğan'ı kurtarcak yegâne adam kendisinin bizzat yapacağı bir darbe olabilir.

Doğrusu izlemek zorunda kaldığı politikalar, ölçüstüz bir biçimde artan işsiz baskı ve tasfiyeler kendisine bir tek bu seçeneği dayatmaktadır. Ancak her adımda Erdoğan'ın yeni bir darbe yaptığını ilan eden CHP ve onun takip eden sosyal lar bu zarureti görememektir. Erdoğan'ın buna gücü ve cesareti olmadığını da farkına varanamamaktadır. Erdoğan taraftarları hiç onun haması söyleverlene aldanmaktadırlar. Kaldı ki Erdoğan'ın kendisi ısrarla bu seçeneği reddetmektedir. Reddetmesini arkasındaki nedenler anlaşılmasz değildir.

Her şeyden önce bugüne kadar darbe karşıtlığı ve sandık propagandası kendisinin temel siyasi sermayesini oluşturmuştur. Daha da önemlisi Erdoğan'ın elindeki araçlar kısıtlıdır. Devlet zindindeki denetimi sınırlıdır, partisi ise militan bir parti değil, bir kitle partidir. Üstelik içine kimin ne kadar sızmış olduğu da hiç belli değildir. Bu koşullar altında Erdoğan'ın darbe kumarını oynama bugüne dek niye reddettiğini anlamak zor olmasa gerek.

KÜRDİSTAN'DAKİ OPERASYONLAR

Bununla birlikte Erdoğan'ın açmazlarını bütyiten sadece çözülemeyen başkaları düğümü değildir. Kürt meselesi de Erdoğan için içinden çıkılmaz bir hale gelmektedir. Zira Erdoğan arkasını silahlı güçlere yaslayarak sadece sandığa değil aynı zamanda Kürtlere karşı da savaşı açmıştır. Gültan Kışanrak ve Farı Anıl'nın tutuklanması sonrasında da Amed Belediyesine kayıym atanması bu sürecin son adımıdır.

yalist devletler arasında dünyayı yeniden paylaşmak için savaşların kaçınılmaz olarak gündeme geleceği ve aynı zamanda da dünya çapında proleter devrimlerinin patlak vermesinde emperyalist zincirin en zayıf halkalarından kırılmasına elverişli bir ortamın doğmasını sağlayacaktı. Bu nesnel olasılığın başlıca engeli ise, emperyalist sömürünün kırıntılar üzerinden sermayeye bağlanan işçi aristokrasisinden güç alarak proletaryayı felce uğratan oportünist işçi önderliklerinin karşı devrimci rolü olacaktı.

İşte Sykes-Picot Anlaşması her şeyden önce Lenin'in bu saptamalarından birinin apaçık belgesidir. Besbelli ki bu anlaşma Mósyo Picot ile Mister Sykes'in 1916 Mayıs'ında bir araya gelip çiztikdikleri bir plan değildi. Aksine zaten paylaşım savaşına girenken İngiltere ve Fransa arasında hedefteki Osmanlı İmparatorluğu'nun nasıl paylaşılacağı konusunda bir mutabakat vardı. Hatta bu belgenin Rus Çar'ın kasasından çıkmış olmasından anlaşılabilceği gibi diğer müttfiklerinin bu parsadan ne pay alacağı da öngörülmüştü. Sykes-Picot Anlaşması savaşın ortasında gidişatın İtalya (Antant) Devletleri lehine olduğunu belli olduğu bir noktada, İtalya'nın kamp değiştirerek İtalya Devletleri safında savaşa katılmasından sonra ve ABD bu kampa katılmandan ve Çarlık Rusya'yı tarihe karıştırdan önce (İtalya ve Rusya'nı da onayıyla) yapılmıştır. Bu anlaşmayı çizilen tahmini sınırlar Mondsros Mütarekesi yapıldığı zamanki durum bir yana hiçbir zaman gerçeklik kazanmış değildir. Daha sonra Sevr ve Lozan anlaşmalarıyla çizilen sınırlar da bu anlaşmadaki varlıklarından çok Çarlık rejiminin yıkılmasın ve Ekim Devrimi'nin zaferinin etkisiyle şekillenmiştir.

Sevr haritası çizildiğinde Çarlık ortadan kalkmış fakat bir tarafında aktif olarak İngiltere ve Fransa'nın olduğu iç savaş henüz Bolşeviklerin zaferiyle sonuçlanmuş değildi. Lozan haritası ise Ekim Devrimi'nin zaferinin damgasını taşır.

SYKES-PICOT ANLAŞMASINI ÇÖPE ATAN EKİM DEVRİMİ'DİR

Lenin emperyalizim çağıının dünya çapında yeniden paylaşım savaşlarına olduğu kadar proleter devrimlere de gebe olduğunu "ya savaş devrimine yol açacak ya devrim savaşın son verecek" diyerek vurgulamıştı. Yeniden paylaşım savaşı patlak verdiği gibi bu dediklerinin ikisi de oldu.

Birinci paylaşım savaşının provalarından biri olarak kabul edilen Rus-Japon savaşı 1917 devriminin provası olarak kabul edildi 1905 devriminin patlak vermesinde zemin hazırlamıştı, 1914-18 savaşı da hem 1917 devrimine zemin hazırladı hem de Ekim Devrimi emperyalist savaşı emperyalistlerin istedikleri gibi sonlamasına engel olacak şekilde son verdi.

Meşhur Sykes-Picot anlaşmasının belgelerinin Çarlığın çöplüğünden Bolşevikler sayesinde çıkarılıp gün ışığına tutulduğu doğru olsa bile bu anlaşmanın kadriyle ilgili olarak Bolşeviklerin asıl yaptığı bu ifsaata asla indirgenemez.

Kimi safdiller bu gizli belgelerin ortaya dökülmesiyle emperyalizmin teşerif olduğunu ve böylece planlarını suya düştüğünü inanarak hala bu tür bir siyaset anlayışını benimsenmeye devam edebilirler; ama Bolşeviklerin Sykes-Picot planla-

rına ilişkin asıl yaptıkları iktidan ellerine alıp hükümeti sorumluluğunu üstlenmelerinden sonradır. Hatta bunlar daha ziyade Bolşevik karşıtlarının ve Bolşeviklerin eleştirimek isteyenlerin üzerinde durduğu kimi girişimlere dairdir. Oysa Sykes-Picot anlaşmasının çöpe atılışı bu suretle olmuştur.

Çar'ın devrilmesinin üzerinden hemen hemen bir yıl, iktidardan Sovyetlerin eline geçmesinden bir kaç ay sonra, Rusya Sovyet Federatif Sosyalist Cumhuriyeti Hükümeti Çarlık Rusya'sının dahil olduğu İtalya (Antant) blokunun "düşmanlarıyla", yani savasta yeni düşükleri artık belli olan İtifaak Devletleri'yle (Almanya, Avusturya-Macaristan ve Osmanlı İmparatorluğu, Bulgaristan) tek taraflı ateşkes ve barış anlaşması yaptı. Böylelikle savaşın da son bulması sağlandı. Galip Antant devletlerinin yeni ihlaklara savaşı sürdürmelerinin önü böyle kesilmiş oldu.

Savaş son veren Brest-Litovsk anlaşmasıyla eski Çarlık Rusyasının bir kısım toprakları kazanı kaybettikleri halde Almanya, Avusturya-Macaristan ve Osmanlı İmparatorluğu'na bırakılmasına hem Bolşeviklerin içinden hem de muanzırlardan ya da onları eleştirilenler tarafından sert tartışmalar ve suçlamalara yol açtı. Hala Bolşeviklere şu ya da bu yönden su ya da bu nedenle karşı olanların sık sık dide getirdikleri eleştiriler arasında bu savaş sonrası ilişkin tutum gelir.

Örneğin, Ukrayna'nın bir kısmının Almanlara "peşkes çekildiğini" öne sürerek Sovyet hükümetine karşı ayaklanan anarşist Makhno hareketinin gerekçelerinden biri budur. Keza Baltık ülkelerinin bu süreçte elden çıkarılması ve aynı çerçevede Kafkasya ve Kuzey Anadolu'da bazı toprakların Osmanlı Devleti'nin mirasçılarına bırakılması da aynı doğrultuda eleştirilere muhatap olmaktadır.

Oysa emperyalist paylaşım savaşına bu bakış açısının komünist bir bakış açısından ziyade sosyal-yurtsever veya sosyal-emperyalist diye adlandırılan oportünist tutumla akrabalığı olsa gerektir. "Devrimi yamak", "Alman devrimine fırsat vermek" vb. gerekçelerle savaş halinin sürmesinden yana olan tutumlar da son tahlilde bununla buluşmaktadır. Oysa Leninist emperyalizim tahlihi ve emperyalist paylaşım savaşının bilinciyle soruna yaklaşıldığında "asıl düşman kendi ülkemizde" bilinciyle yaklaşıldığında tablo başka bir biçimde görülmelidir.

Buna göre paylaşım savaşını İtifaak Devletleri kazanmaktadır ve bunların belli başlılarından biri savaş içinde devrimle yıkılacak devre dışı kalmıştır. Antant blokuna İtalya blokundan daha büyük bir darbeyi Ekim Devrimi vurmuştur. Galip emperyalist blokun sürduranı en derin ya böyle açılmıştır. Bunun ardından yeni düşen emperyalistlerin Doğu Cephesi'nde savaşı durdurarak bunların rahatlatıldığı doğru olsa bile İngiliz, Fransız emperyalistlerinin müttfikleri Çar'ın artıklarıyla tekkediklerin karşı devrimci savasta Sovyet hükümetinin önünün açıldığı daha doğrudur. Nitekim RSFSY yeni Sovyet cumhuriyetleriyle birleşerek SSCB'ye bir iç savaşın sonunda ulaşmıştır. Eger aynı süreçte Alman ve Avusturya-Macaristan İmparatorlukları yıkılınıyorsa bunun nedeni Bolşeviklerin galip emperyalist devletleri köstekleyen tutumu değil, bu ülkelerdeki komünistlerin peş peşe ayaklanmaları (ki bunlar Şubat devrimi-

den daha küçük çaplı ayaklanmalar asla değildir.) kendini göstermesine rağmen kendi ülkelerindeki asıl düşmanlarının hakkından gelmek için yeterli bilince ve hazırlığa sahip olmamalarıdır.

Bu bakış açısıyla tekrar Sykes-Picot Anlaşması'nın akıbetine dönersek; bu anlaşmanın tasarladığı haritanın hayat bulamamasının birinci nedeni anlaşmanın başlıca taraflarından biri olan Rusya'nın devre dışı kalması ve yeni Sovyet Cumhuriyeti'nin Osmanlı İmparatorluğu'nun parçalanmasına ortak olmayacağına açıklamasıdır. Hatta Çarlık'ın daha önceki emperyalist savaslarda ilhak ettiği kimi toprakların Osmanlı Devleti'nin mirasçısına bırakılması doğrultusunda (ki Hazar'ın güneyinde Rusya tarafından işgal edilmiş daha büyük bir toprak parçası da İran'a bırakılmıştı.) admlar atması nedeniyle Antant Devletleri'nin elin zayıfladığı ve Ortadoğu çerçevesindeki planlarını hayata geçirmekte zorlandıkları da açıktır.

Nitekim Mondros Mütarekesiyle ve ardından Sevr Anlaşmasıyla İngiliz ve Fransız emperyalistleri Sykes ve Picot'nun çizdiği harıtaaya aşağı yukarı yakın bir duruma fiilen ulaşırlar halde burada tutunabilmiş değillerdir. Kuşkusuz bunun nedeni Kemalist efsanelerin anlattığı gibi Kuveyt Millîye hareketinin başlatıldığı mücadele değildir. Aksine Kuveyt Millîyecilerin Ekim Devrimi'nin Anadolu'da yayılmasını önlemek için attıkları adımlar bunlar tarafından desteklennmiştir ve Lozan'da Sykes-Picot Anlaşması'na göre İngiltere ve Fransa'nın hedeflediklerinin bir kısmından vazgeçmeleri de bu direniş yüzünden değildir. Ekim Devrimi'nin önünde daha güçlü bir barikatın (tıpkı yıkıntı halindeki İran'ın tahkim edilemesiyle olduğu gibi) dikilmesi uğruna İngiliz ve Fransız emperyalistleri Osmanlı İmparatorluğu'ndan koparmak istedikleri parsanın bir kısmından (tabii ağır bir mali faturayı T.C.'nin sırtına bırakarak) vazgeçmişlerdir.

Doğrusu Kasrı Şirîn'de ikiye bölünmüş olan Kürdistan in nihai olarak dört parçaya ayrılmsı olması böyle gerçekleşmiştir. Kuşkusuz Sykes-Picot planı gerçekleşmiş olsaydı da Kürdistan bir kısmı İran topraklarından bir kısmı İngiliz hakimiyeti altında, bir kısmı Fransız hakimiyeti altında bir kısmı da Osmanlının mirasçılarının elinde dört parçaya bölünmüş olacaktı. Ana bu tablolardaki benzerliğe bakıp "Sykes-Picot Anlaşması Kürdistan'ı dörde bölmek için yapılmıştır." demek bu anlaşma hakkında hiçbir şey söylememek anlamına gelir.

Eğer Kürdistan 1916'dan 1923'e kadar Ekim Devrimi'nin etkisini gösterdiği ve peş peşe bir dizi ezilen ulusun bağımsızlığına kavuştuğu bir iklimde, Erzincan Surası, Koçgiri, Şeyh Mahmut Berzenci ve Sınko hareketlerine rağmen dört parçasını bir araya getirip bağımsız bir devlete kavuşamadıysa (tıpkı Osmanlı ve Pers İmparatorluklarının enkazı üzerinde birer Sovyet Cumhuriyeti kurulanması olmasa gibi) bunun asıl sorumluluğunu, Rusya'daki komünistlerin üzerine atmadan önce söz konusu toprak parçalarından Rusya'daki Bolşevikleri örnek alan ve onların deneyimlerini kuşanarak bu sorumluluğa talip olan komünistlerin olmayışında ya da onların kusurlarında aramak gerekir.

Sungur Savran'ın açık sözlü bir şekilde dile getirdiği yönelim tüm troçkist akımların gittiği istikameti özetlemektedir:

"Ana artık, 20. yüzyılda ortaya çıkmış bütün bürokratik işçi devletleri çökmişken Stalin ve bir ideolojik-politik sistem olarak Stalinizm önemini yitirmiştir. Onun önemi her zaman arkasındaki devletlerin (en başta Sovyetler Birliği, ama aynı zamanda Çin ve diğerleri) büyük gücünden geliyordur. Yoksa fiske vursanız dağlacak koflukta bir ideolojik-politik sistemden söz ediyorsuz. Devrimci Marksizmle yarışması mümkün mü?"

Öyleyse artık Trotskiy'i Marx, Engels ve Lenin'le birlikte Stalin'siz olarak ele almalıyız. Stalin ve Stalinizm gündemimizde ancak geçmişin besabı yapıtların gerimezi. Devrime yeni gelmekte olan gençliğe Trotskiy'i Ekim devriminin iki büyük önderinden biri ve 20. yüzyıl devriminin bürokratik çürümesinin baş düşmanı olarak tanımlayalım. Stalinistler ve onların bilingsiz izleyicileri tartışmayı yine Trotskiy-Stalin zıtlamasına, çökerektedir. Trotskiy'in tarbihte neyi temsil ettiğini anlayamayan Trotskistler de buna canak tutacaklardır. Kapılmayalım.

Stalin, Marksizmin devasa önemi karşısında tarbihte bir küçük ayrıntıdan başka bir şey değildir.

Her iki cemahtaki bu unutkanlığı nasıl açıkla malız? Elbette bu durumun derinleşen tasfiyecilikten başka bir açıklaması yok.

Türkiye'deki örgütlerin şekillendikleri dönem esas itibarı ile 12 Mart – 12 Eylül arasında köklenen rastlar. Bu dönem aynı zamanda solun ezici çoğunluğunun kendi zihinsel evreninde Stalin'e merkezi bir yer verdiği dönemdir. Bu dönemdeki tartışmaları etkisi ile Stalin adı Türkiye solundaki akımların ve onların militanları açısından her devrimci örgüt, devrimci şiddet, militanlık, adanmışlık gibi bir dizi olumlu hasleterle anıldı. Dolayısıyla Stalin'den söz etmek aynı zamanda tüm bu değerlerden söz etmek anlamına geldi. Krüsev'in revizyonist çizgisinden yürüyenler de onun ünlü

Stalin Dosyasını Açarken: STALİN'İN ÖYKÜSÜ BOLŞEVİKLERİN ÖYKÜSÜDÜR

XX. Kongredeki gizli oturumda yaptığı açıklamalar doğrultusunda bir -Stalin eleştirisi- ile yetindiler.

12 Eylül sonrasında önce Bahar Eylemleri, ardından Sovyetler Birliği'nin çöküşü ile tetiklenen tasfiyeci dalgalar sonucunda sol akımların proletaryaya diktatörlüğü, devrimci parti ve militanlık kavramları ile arası açılmaya başladı. Devrimci parti gitti yerine işçi kitle partisi geldi. Proletaryaya diktatörlüğü yerine demokratikdesmeden söz etmek revaçta oldu. Emperyalizmi sözcüğü lügatlerden silinirken globalizm geçer akçe olmaya başladı.

Hal böyle olunca Stalin'in kendisi tam da temsil ettiği değerler nedeniyle sol açısından bir kambura dönüşmeye başladı. Ancak doksanlı yıllar boyunca gerek varışlardaki dinamizm, gerekse de PKK'nın gerilla savaşının etkisi nedeniyle tasfiyecilik tümüyle etkisini gösteremedi. Dolayısıyla bu yıllarda dahi Stalin kendisine sol yayınlarda yer bulmaya devam etti. Stalin'e ve Stalin eleştirilerine dair kitaplar yazıldı, Sovyetler Birliği'nden sosyalizmin sorunları Stalin'den de söz ederek ele alındı.

Stalin'in tümünden unutulmaya terk edilmesi için

tasfiyeciliğin yeni bir aşamaya ulaşması gerekiyordu. Bu da esas olarak Öcalan'ın rehin alınmasından HDP'ye varan süreçti. HDP projesi solun tüm kesimlerinin altındaki toprağı kaçip legal ve parlamentarist bir partinin içinde ya da yörtüğesinde toparlaren elbette Stalin de bayramdan bayrama anılan tarihi bir figüre dönüştücekti. Bu yeni parti de devrim, devrimci diktatörlük, devrimci parti sözcüklerinin lafzına bile yer yoktu, haliyle bu partinin anoforauna kapılanlar adam Stalin'i belleklerden silmeye başladılar.

İster içine girsinler ister gimsinler HDP süreci, bir kısmı zaten öncesinde ÖDP'ye girmiş çıkmış troçkist akımları da aynı şekilde etkiliyordu. Programatik ayrımların önemsizleştiği, bayrakların karıştığı, tasfiyeciliğin yaygınlaştığı bir dönemde Stalin ve "Stalinizm" konusunda ısrarcı olmak bir dizi netameli ve yıkıcı sonuçları olabilecek tartışmayı beraberinde getiriyordu. Her şeyden önce "Stalinizm" kavramının kendisi "Stalinizmle mücadele" görevine kopmaz bir şekilde bağlı olduğu için "Stalinizm"den söz edenlerin sol akımların kalan kesimi ile tasfiyeci parti ve cephe girişimlerini içinde bulunması imkânsızdı. Daha da önemlisi "Stalinizmle mücadeleyi" öncelikli görev olarak görmek troçkist akımların sol içi mücadeleyi öncelikli görev olarak görmesine yol açıyordu.

Halbuki seksenlerin sonundan itibaren yükselen tasfiyecilik dalgası troçkist akımları da sınıf örgütlemeye, işçi partileri kurma ya da bu partilere katılma hülyaları kurlamalları yol açmıştı. Dolayısı ile yasal işçi partileri yahut demekleri kurarak bir sınıf hareketi yaratmak hülyası kuran troçkist akımların "Stalinizme" karşı mücadeleyi öncelikli görev olarak görmeleri elbette mümkün değildi.

Haliyle Stalin Türkiye solunun gündeminde tıpkı Nazım Hikmet'in buram buram revizyonizmi kokan şiirinde ifade ettiği gibi ama çok daha yavaş bir şekilde kaçverdi.

*yok oldu bir sabah!
yok oldu çizimci meydanlardan,
gölgesi ağcaqlarımız üstünden,
çorbamızdan bıyığı,
odalarımızdan gözleri,
ve kalktı göğsümüzden baskısı binlerce taşın tuncun alçmın ve kâadın*

Stalin'in solun gündeminde bir şekilde ve bu türden çağışınları yaratarak çıkması elbette hiç de hayırlı sonuçlara yol açmadı ama Stalin'in bu şekilde gündemden çıkışı da derinleşen tasfiyecilik ile ilgiliydi zaten. Tam da bu yüzden geçmişte Stalin'i bir usta yahut Marksizm için bir turnusol kâğıdı olarak görünsüler, ister tüm geçmişleri

Stalinizme karşı mücadele ile geçmiş olsun, ister kapaklı HDP'ye atmış olsunlar, isterseiler de kendi başlarına bir işçi partisi ya da derneği kurmuş olsunlar solun ezici çoğunluğu Stalin ve Stalin dönemine ilişkin tartışmaları susuş kumkuması yoluyla geçiştirmeyi tercih ettiler.

Bugün de, Stalin dosyasından söz ettiğimizde aynı kesimlerin "Sırası mıydı?", "Ne gerek vardı?" benzeri sorular sorması kimse açısından şaşırtıcı olmamalı. Zira bu kesimler açısından Stalin dosyasını açmak bugün hâkim olan liberal uzlaşma iklimini bozacak tartışmalara girmek anlamına gelecekti. Aynı zamanda Stalin'den söz etmek geçmişte taşınan devrimci iddialarla aynı akımların bugünkü gerçekliği arasındaki uçurumu sergileyecekti. O nedenle sözde bağlarken Stalin konusunu ele almaya yönelik bu dirence şaşmamadığımızı belirtmek isteriz.

STALİN DOSYASINI HANGİ İHTİYACIN ÜRÜNÜ?

Bugün Stalin'den söz etmek tasfiyecilerin hesaplarını bozuyor. Ama buradan yava çıkarak KÖZ'ün Stalin dosyasını açmasının amacının tasfiyecileri rahatsız etmek olduğunu söylemek doğru olmaz. Herşeyden önce eğer maksat tasfiyecileri rahatsız etmek olsa idi bunun için illa ki Stalin dosyasını açmaya gerek olmazdı. Zira tasfiyecilik bir yönüyle belleksizliğe dayandığı için geçmişe, geçmişteki siyasi tartışmalara dair her şey onları rahatsız etmekteydi. Bugün Küba ile dayanışma etkinliği düzenleyenlere "Sosyal emperyalizmin gürkâsı Küba" tepisini hatırlatılacak da, her sene DİSK önderliğinde Taksim'i fethetmek olan sola "1 Mayıs 1977'yi kana bulayan sosyal faşistlerden" söz etmek de, Türkiye'deki güdük demokratikleşmeden söz edenlere "faşist diktatörlük" tezine ne olduğunu sormak da, bugün Erdoğan'ın diktatörlüğünü adım adım inşa ettiğini savunanlara geçmişte "ırmandan faşizm" tepisini yayanlara neden reformist dengidini sormak da rahatsız edicidir.

İkincisi tasfiyecilerin Stalin'den rahatsız olması, Stalin'in mirasını hasıraltı edip Stalin'i tarihi bir figür haline getirmeye çalışması Stalin'in zamanında savunmuş olduğu görüşleri doğru da devrimci de kılmaz. KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin kendilerine neyi referans edindikleri bellidir. Komünist Enternasyonal'ın ilk dört kongresi ile Stalin'in temsil ettiği görüşler arasında bir süreklilik yoktur. Bilakis Stalin'in bugün tasfiyecilerin sırtında bir kambur haline gelmiş olması Stalin'in özellikle parti konusunda bayraktarlığını yaptığı görüşlerle yakından ilişkilidir.

KÖZ Stalin dosyasını açarken Stalin dönemi ni bir asrı saadet dönemi olarak tanıtmak şöyle dursun, bu dönemde onun takip eden dönemdeki konusunda açıklamalar yapılmaktadır. Başka bir deyişle yenilgi esas olarak "devlet iktidarının yitirmesi" ile ilgilidir. Örneğin anti-revizyonist gelenekten gelen MLKP'nin programında yenilgi şu şekilde tanımlanmaktadır.

1956'da Sovyetler Birliği'nde iktidarı ele geçiren modern revizyonistler; sosyalizmi yıkmak, kapitalizmi yeniden kurma sürecini başlatmış. Krüsev'le başlayan Brejnev yönetimiyle süren karşıdevrim, Sovyetler Birliği'ni, tekelci devlet kapitalizminin egemen olduğu sosyal emperyalist bir ülke haline getirdi. Proletaryaya diktatörlüğünün yerine bürokratik burjuvazinin diktatörlüğü kuruldu.

Aynı çizgiye farklı bir güzergâhtan geçerek gelen Bolşevik Parti ise yenilgiyi şu şekilde tanımlamaktadır:

Ancak Stalin'in ölümünden 3 yıl sonra 1956'da yapılan kötü ünlü SBKP 20. Parti Kongresinde Krüsev ve kitiği karşıdevrimci dönüşümü gerçekleştirebildiler. Bu parti kongresi, oluşmuş olan yeni burjuvazinin iktidarı açıkça ele geçirmesi, proletaryaya diktatörlüğünün ve sosyalist insanın tasfiyesi, kesin kapitalist restorasyon ve sosyal emperyalizm yoluna girmesi anlamına geliyordu.

Kendini troçkist olarak görmeyen ama Troçki'yi bir rehber olarak tanımlayan Marksist Tutum'un yenilgi tanımını farklı değildir. Yenilgi esas olarak iktidarı işçi Sovyetlerinden Sovyet bürokrasisine geçmesi olarak tanımlanıyor.

Ekim 1917'de muzaffer bir proleter devrimin ürünü olarak doğan işçi sovyetleri iktidarı, çok kısa bir süre sonra -Alman devriminin yenilidiği ve dünya devriminin geri çekildiği bir ortamda- kendisini yalıtılmış ve yalnızlaşmış olarak buldu. Bu yalıtılmışlık koşullarında işçi iktidarı varlığını uzun süre koruyamadı ve bürokrasilerin eliyle tasfiye edildi. İşçi sovyetleri iktidardan tasfiye ederek yerine kendi iktidarını geçiren Sovyet bürokrasisti, alması yılı aşkın bir taribsel döneme damgasını vurdu. Bu dönem boyunca dünya sosyalist bareketinde bi-

İlmisel komünizm düşüncesi değil, Sovyet bürokrasisinin resmi ideolojisi olan Stalinizm ve onun "ulusal sosyalizm" öğretisi egemen oldu.

Yenilginin Sovyetler Birliği'nin çökmesi, yozlaşmayı yahut karşı devrimci güçlerin ele geçmesi nedeniyle maocu-hocacı akımlar esas olarak "sosyalizmden geri dönüş olur mu?" tartışmalarına yoğunlaşılardı, "Sovyetler Birliği'nden kapitalizmin restorasyonuna" dair sayısız eser verildi. Troçkist akımın tutumu da bundan farklı değildi. Onlar da yenilgiyi Sovyetler Birliği'nin akıbetine bakarak tarif ettikleri için "yozlaşmış işçi devleti-devlet kapitalizmi" tartışmalarına gömüldüler.

ASIL AÇIKLANMASI GEREKEN YENİLGİ BOLŞEVİK PARTİNİN VE KOMÜNİST ENTERNASYONAL'IN YENİLGİSİDİR

Bizim yaklaşımlımızla diğer tüm akımlar arasındaki birinci temel fark tam da bu noktada ortaya çıkıyor. Hangi gelenekten gelirse kesin diğer tüm akımlar yenilgi derken esas olarak muzafer Ekim Devrimi'nin yenilgisini yahut sosyalist inşa sürecinin yenilgisini anlamakta, esas olarak bu yenilgiyi açıklanmaya çalışmaktadırlar. Buna karşılık KÖZ asıl yenilgiyi kaynağını devrimlere önderlik etme iddiasında olan devrimci partilerin tasfiyesinde aranması gerektiğini savunmaktadırlar.

Kuşkusuz Sovyetler Birliği'nin çöküşü hangi geleceğe bağlı olursa olsun kendini komünist olarak gören herkes açısından politik bir yenilgidir. "Biz Sovyetler Birliği'nin çöküşünün kaçınılmaz olduğunu öngörmüştü ve döne döne tekrarlamıştık." demek kimseyi bu yenilginin ağırlığından kurtaramaz. Zira Sovyetler Birliği işçilerin, emekçilerin devrimci mücadelesi ile değil emperyalistlerin ve onların uzantıların tarafından çöktürülmüş, tarih sahnesinden silinmiştir. Üstelik karşı devrimci güçlerin Sovyetler Birliği'nde hakim oluş tarihi için hangi tarihi seçersek seçelim. Bu dönüm noktasının hiçbirinde emekçiler karşı devrimci güçlere karşı ayaklanmamıştı. Karşı devrimci güçler emekçileri devlet yerindeyse teslim almışlardı. Bu durum maneviyat bozucu sonuçları olan ağır bir yenilgidir. Ancak komünist hareketin asıl yenilgisi bu değildir. Hatta Sovyetler Birliği'nin karşı devrimci bir karakter kazanması üzerinde yoğunlaşmak tersine asıl yenilginin idrak edilmesini zorlaştırmaktadır.

Devrimler yenilebilirler. Esas olarak Paris'i "külötsuzları" ve kudrumşaları yıkıcı enerjisiyle dayanan Büyük Fransız Devrimi yenildi. Yerini önce Thermidor gericiliği, sonra Napolyon'a bıraktı. En sonunda da Kral geri geldi. 1848 Avrupa çapında tüm krallıkları tuzla buz etti ama üç seneye kalmadan tüm Avrupa'da monarşiler yeniden kuruldu. Paris Komünü proletarya diktatörlüğünün ilk örneği oldu ama sadece 72 gün yaşayabildi. 18 Ocak 1918'de, Ekim Devrimi'nin 73. gününde Lenin "Komün'den bir gün fazla yasadık" diye yazdı. Devrimlerin yenilgisi şartırcı bir durum olmadığn için Marx yerini Louis Bonaparte adlı imparator taslağına bırakın 1848 Devrimi'nin arduatlarını yazdı:

... proletarya ihtilalleri sürekli olarak özeleştiriyi yapıpalar ve kendi yollarını tekrar tekrar keserler. Göreve yeniden başlamak için, daha önce başarısız olan işe dönerler. Acımasız bir içtenlikle ilk çabalarının yetersiz, zayıf ve kötü yönleriyle alay ederler. Düşmanlarını, yez, toprakları çok kazandı ölenleri en keskinde daha beybeltili bir biçimde çıkması için atarlar. Herhangi bir geri çekilmten mümkün olmayacağı bir durum yaratılana dek kendi amaçlarını belirsiz büyüklük karşısında küçültürler ve sonunda koşulların kendisi şöyle bahşır:

*Halep oradaysa arşın burada
İşte gül burada, dans burada*

Marx'ın yukarıdaki satırlarını "yapacak bir şey yok. Devrimler zaten yenilirler. Düşe bizegün koşulların değişiminin kaçınılmaz kalacağı zamanı beklemek" diye yorumlayıp kendi izlenimci tutumlarını gerekçelendirenlerin sayısı az değildir. Halbuki böyle bir yorum Marx'ın devrimci parti konusundaki eksik görüşlerinin kasıtlı bir carptılmasıyla dayanır. Marx'ın vurgu yaptığı asıl nokta proletar devrimlerin başarısızlıklarının ardından yapılacak özeleştiridir. Ortada kendi hatalarını irdeleyen, özeleşten yapan bir devrim olduğuna göre Marx besbelli ki devrimin kendi kendine gerçekleşeceğini, koşulların devrimi zorunlu kalacağını savunmamaktadırlar. Marx'ın yukarıdaki satırlarında komünist bir devrimi hediye etmek şöyle düşünür devrimci iddia sahipleri ne iddialarını gerçekleştirmekte için meydan okumakta "Halep Oradaysa Arşın Burada" diye seslenmektedir.

Peki ama kimdir bu iddia sahipleri? Marx "Proletarya ihtilalleri kendii hatalarıyla alay ederler," dediği zaman alay eden, hatalarından dersler çıkarak olanları kimdir? Marx, "proletarya ihtilalleri" derken neyi kast etmekteydi? Komünist Parti Manifestosu bu sorunun yanıtını açık bir şekilde vermemektedir. Komünistlerin proleterlerle ilişkisinin aslı nedir?

Komünistlerin öteki proletarya par-

tilerinden tek ayrıldıkları nokta, bir yandan proleterlerin çeşitli ulusal mücadeleleri içinde, tüm proletaryanın ulusallıktan bağımsız ortak çıkarlarını öne getirerek geçerli kılmaları, öbür yandan da burjuvazi ile proletarya arasında yürriyen mücadelede her zaman hareketin bitimininün çıkarlarını temsil ediyor olmalarıdır.

Demek ki komünistler pratikte, bütün ülkelerin işçi partilerinin en kararkı, hep ileriyi götüren kesimleridir; kuramsal olarak komünistler, proletaryanın öteki kitleleri önünde, proleter hareketin koşullarını, gidişini ve genel sonuçlarını gören bir öncüllüğe sahiptir.

Demek ki yenilen devrimlerin derslerini çıkarak olan komünistlerdir. Marx'ın bu konudaki yanıtı açıklar ama tüm belirsizlikleri ortadan kaldırdığı söylenemez. Zira komünistler nasıl olup da proleter hareketin koşullarını, gidişini ve genel sonuçlarını görebilmektedir? Kuşkusuz Komünist Manifesto'da sunulan bakış açısı böyle bir birikimi sağlamak için başı başına bir kazanımdır. Ama Komünist Manifesto soyut olarak öğrenilip, masa başında geliştirilebilecek akademik bir metin değildir; bir parti programıdır. Dolayısı ile komünistlerin söz konusu tarihsel bakışa sahip olmalarının ön koşulu, komünist bir partinin mevcudiyetidir. Başka bir deyişle örgütsel süreklilik olmadan yenilgiye uğramış devrimlerin derslerini çıkarmak da mümkün olmaz. Ancak devrimci partinin gerekliliği konusunda hiçbir tereddütte yer bırakmayacak kadar net olan Marx'ın devrimci partinin sürekliliği konusundaki aynı derecede net değildir. Daha politik pratiğine bakalırdımsa Marx'ın bu konuda düpedüz yanlış bir tutumu olduğunu söylemek mümkündür. Devrimci parti varlığını ancak devrimci bir dönemde anlamlı bir varlığını aldığına doğru yola çıkan Marx 1848 Devrim dalgaşının sömnesinin ardından Komünistler Birliği'nin kapatılmasını, 1871'de Paris Komünü'nün yenilgisinden ardından 1. Enternasyonal'ın New York'a taşınıp tasfiye edilmesinin yolunu döşemiştir.

Marx'ın devrimci partinin sürekliliği konusundaki eksik ve yanlış görüşlerinin aşılması için Lenin'i beklemek gerekiyordu. Bugün komünistlerin kendilerine sadece Marksist değil Marksist Leninist demelerinin nedeni tam da Lenin'in komünist harekette yaptığı bu katkı idi. Lenin sadece kendini diğer işçi örgütlerinden ve sol akımlardan ayrıt eden bir partinin varlığını savunuyordu. Aynı zamanda bu partinin sadece devrimci dönemlerde değil devrimci olmayan dönemlerde de varlığını korumasını gerekiyordu. Hatta devrimci rüzgarların hiç esmediği dönemlerde azimli bir çalışma yürütenyen devrimci bir partinin devrimci bir durum sırasında hazırlıksız yakalanacağını söylüyordu Lenin.

"Son olarak, doğabilecek bir yanlış anlamayı önlemek için birkaç söz daha edelim. Durmadan sistemli ve planlı basırlıklan söz ettik; ama asla, istisbaddan ancak düzenli bir kuşatmayla ya da örgütlü bir saldırıyla yıkılabileceğini söylemek istemiyoruz. Böyle bir görüş, hem saçma, hem de nazarıyatıcı bir görüş olur. Tam tersine, istisbaddan, kendisini sürekli olarak tehdit eden kendiliğinden patlamaların ya da önceden görülemeyen siyasi karşılıklıkların etkisi sonucu çökmesi son derece mümkündür ve böyle ihtimal taribi olarak çok daha fazladır.

Ama maceracı kumarlardan sakınmak gerektiğinde olan hiçbir siyasi parti, faaliyetlerini, böyle patlamaları ve karşılıklaları beklemeye dayandıramaz. Biz kendi yolumuzda ilerlemeli ve düzenli çalışmamızla sebatla sürdürmeliyiz. Beklenmedik olaylara ne kadar az bel bağlarsak, herhangi bir "tarihi dönemek" karşısında hazırlıksız yakalanmamız da o kadar imkansızlaşır." (Nereden Başlamalı)

Zaten Ekim Devrimi'nin muzaferi olmasının sırn da yukarıdaki satırlarda gizli değil mi? Lenin yukarıdaki satırları yazdıktan dört yıl sonra 1905 Devrimi'ni başdörtürdü bir hızla gelişti ve Lenin'i tersinden doğruladı. Bolşevikler de dahil olmak üzere Rus Sosyal Demokratlar hazırlıksız yakalandılar ve devrime önderlik edemediler. Daha da bendi 1905'in yenilgisinin yarattığı morale buzlukluğu Rus Marksistleri'nin çoğunu silahlı bir ayaklanma fikrinden ve partili mücadeleden vazgeçirmişti. Devrimci partinin sürekliliğini savunan Lenin ise tersi bir pozisyonu benimseyerek tasfiyecilerle savaş açmıştı. Nitekim 1907-1912 yılları arası vladı bakılrusa Lenin'in tasfiyecilere karşı verdiği mücadeleyi mantıksal ve politik sonuçlarını bir derek Menşevik ve her türden orta yolcu eğilimden bağımsız Bolşevik bir partinin yaratılmasını tarihirdi. 1917 yılında Rusya, bir proleter devrim dalgaşı ile daha sarsılır iken tam da bu hazırlık nedeniyle Bolşevikler devrime önderlik etmeyi ve onu muzafer kılmayı bildiler. 1917-20 arasında doğu ve orta Avrupa'da bir dizi devrim gerçekleşirken sadece Rusya'daki devrimin başarılı olmasının nedeni de ayrıydı. Sadece Bolşevikler geçmiş yenilgilerin dersleriyle kuşanmış devrimci bir parti yaratıp onu sürekli kılmayı başarmışlardı.

Bu alt bölüme komünist hareketin yenilgisinden söz edenlerin yenilgiyi yanlış yerlerde aradığını belirterek söze girmiştik, "Devrimler Yenilebilirler". Devrimler yenilebilirler, zira devrimler nesnel ve özel faktörlerin iç içe girdiği karmaşık süreçlerdir. Devrimler yenilebilirler zira devrim sürecinin başlaması olduğu kadar ilerlemesi de o devrime öncüllük iddiasını taşıyanlara bağlı değildir. Savaşlar, ayaklanmalar tümüyle devrimcilerin planlarına uygun olarak şekillenemeyebilirler. Hatta çoğu zaman şekillenmezler. "Her savaş kendi yenilgisinin soyut olasılığını içinde taşır" sözü aslına bakılırsa tam da bu nedenle söylenmiştir. Devrimci mücadele "garantili başarı" arayışlarını işi değildir, devrime ve ayaklanmaya kalkışınlar aynı zamanda yenilgiye de hazırlıklı olmalıdırlar. Bu yüzden de Paris Komünü'nün, Ekim Devrimi'nin, Bulgar ya da Alman Devrimi'nin yenilgisi komünist hareketin yenilgisi anlamına gelmez.

Şimdi artık asıl yenilginin ne olduğu sorusunu da cevaplayabiliriz. Devrimlerin yenilgisi devrimci-lerden bağımsız nesnel koşullara bağlı olsa da devrimlerin zaferi devrimcilere bağlıdır. Sürekliliğini korumuş, geçmişteki başarısızlıkların derslerini çıkarmış devrimci bir parti olmadıkça hiçbir devrim başarılı olamaz. Peki ya devrime önderlik etme iddiasındaki partinin yerinde yeller esiyor-sa? Dünya devrimine önderlik etme iddiasıyla kurulmuş Komünist Enternasyonal tasfiye edilirken kimse ses çıkarmamışsa. İlk muzafer devrimine önderlik eden Bolşevik partisi adı dışında hiçbir şeyi komünist olmayan sovenist ve karşı devrimci bir partiyi döşemişmişse? İşte asıl yenilgi o zaman yaşanmış demektir. Bugün komünist hareketin yenilgisi derken açıklanması gereken de bu tasfiyeden başka bir şey değildir.

KÖZ'ün arkasında duran komünistlerin Stalin meselesini ele alıslarındaki birinci farklılık tam da bu noktada ortaya çıkmaktadır. Diğer akımlar Stalin meselesini Sovyetler Birliği'nin yozlaşması, sosyalizmden geri dönüş yahut sosyalizmin çözültüsü sorunu ile ilişkilendirerek ele alırken biz asıl yenilgiyi Komünist Enternasyonal'ın ve Bolşevik Partisi'nin tasfiyesi olarak görüyoruz ve Stalin dosyasını bu yenilgiyi açıklamak için açıyoruz.

BOLŞEVİK PARTİSİNİN TASFİYESİ MU-KADDER DEĞİLDİ

BOLŞEVİKLERİN YANLIŞLARININ VE YETİRSİZLİKLERİNİN ÜRÜNÜYDÜ

Bununla birlikte KÖZ'ün dışında hiçbir akımın bolşevik partisinin tasfiyesinden söz etmediğini söylemek doğru olmas. Hatta tersi doğrudur. Tüm bu akımlar için karşı devrim esas olarak partinin ele geçirilmesi ile başlar. Troçkist akımlar için SBKP'nin tasfiyesi ve karşı devrimci Stalinist bürokrasinin yükselişi 1924 yılından itibaren başlamıştır. Maocu ve hocacı akımlar SSCB'de kapitalizmin restorasyonu için 1964 yılınu esas alsalar da karşı-devrimci revizyonist klğin partiyi ele geçirdiği 1956 yılındaki XX. Kongre ile başlatırlar. Ancak KÖZ'ün yaklaşımı ile bu akımlarınki arasındakiki ikinci fark bir başka soruyla birlikte ortaya çıkar: "Nasıl oldu da karşı devrimci hainler partiyi ele geçirdi?", "Nasıl oldu da devrimlere önderlik eden Bolşevikler hainleri içlerine aldılar? Nasıl oldu da bu hainlere karşı ciddi bir mücadele veremediler?"

Hainlerin partideki zaferrinin ister Stalin'in parti içinde hakim olması ile isterse de Stalin'in ölümünü hemen ardından batıslarınan yukarıdaki soruya verilen yanıtlardaki kadercilik şartıcı ölçüde benzerdir. Hainlerin yükselişi hep nesnel etmenlerle açıklanmıştır. Troçkistlere göre dünya devriminin yapılamaması, ele kapalı olarak sosyalizmi inşa girişimleri kaçınılmaz olarak Sovyetlerin bir-kratlaşması, yozlaşmasını beraberinde getirmiş, bu da aynı zamanda partinin bürokratlaşması anlamına gelmiştir. Stalin de bu bürokrat unsurların bayraktarlığını yapmıştır. Maoist/Hocacı akımlar ise revizyonistlerin partide hakim olmasını esas olarak İkinci Dünya Savaşında milyonlarca komünist kadronun ölmesi ile açıklar. Kuşkusuz Stalin döneminde izlenen yanlış ekonomi politikalarının Sovyet toplumunda yarattığı yıkıcı ve yozlaştırıcı etkilerin de revizyonizm için elverişli bir zemin oluşturduğu da yine yapılan açıklamalar arasında-dır. Kısacası savaş, ücret maksamının açılması, dünya devriminin durakaması gibi nesnel gelişmeler partinin ve bilhassa Komünist Enternasyonal'in de tükamasına yol açmıştır.

Sovyet Komünist Partisinin yozlaşmasını Sovyet toplumundaki tahribatla açıklamaya çalışan tüm bu açıklamaların açmazı aynıdır. Mak ve hizmetlerin metalaşması, işçiler arası rekabetin artması, her türden işçi örgütünde bürokrasinin kök salması burjuva toplumlarında zaten hakim eğilimler değil midir? Bu eğilimlerin kendisi devrimci bir partiyi yozlaştırıp, çözültüğünü söylemek herhangi bir burjuva toplumda devrimci bir partiyi kurmanın imkansız olduğunu söylemek anlamına gelmez mi? Aslına bakılırsa ortada açmaz falan yoktur. Zira SBKP'nin yozlaşmasını nesnel gelişmelerin bir sonucu olarak açıklayanlar devrimci bir partiyi yaratma ve yaşatma iddiasından peyderpey vazgeçmektedirler.

Leninist parti anlayışını benimseyenler açısından bu tür açıklamalar kabul edilemezdir. Zira Leninist partinin kendisi kendilerini kitlelerden ve onların örgütlenmelerinden ayran bir örgütlenmedir. Devrimcileri bir partide bir araya getiren

şey bir sınıf ya da zümre çıkan değil komünist bir programda ifadesini bulan politik hedef, ilke ve yöntemlerdir. Bu hedef, ilke ve yöntemler ve onların bağlayıcılıkları sınıf mücadelesinin temposuna göre değişmez. Dahası Leninist parti nesnel koşulların bir hedyesi olarak değil devrimcilerin bilinci ve dirayeti mücadelesi sonucunda yaratılır ve yaşatılır. Tam da bu nedenle böyle bir örgütlenmenin tasfiye olması ve yahut karşı devrimci bir karakter kazanması da esas olarak nesnel değil özel etmenlerle açıklanmalıdır. Dolayısı ile solun geri kalanından farklı olarak KÖZ, Bolşevik Partisinin yozlaşmasını da nesnel etmenlerle açıklamak yerine Bolşeviklerin kendi yetersizlikleri ve yanlışları ile açıklamaktadır. Stalin dosyasını açarken alt çizilmesi gereken ikinci yorum noktası burasıdır.

STALİN ÖYKÜSÜ/BOLŞEVİKLERİN ÖYKÜSÜDÜR

"Bolşeviklerin hangi hataları ve eksiklikleri yüzünden karşı devrimci hainler partinin içine sızıp ona hâkim oldular? Komünist hareketin yenilgisini anlamak için sorulacak soru buyusa Stalin dosyasını neden ancak gerçekleri daha da anlaşılar oluyoru. Zira yukarıdaki soruyu cevaplamak için karşı devrimci hainlerin kimler olduğunu cevaplamak lazı. Bunun için ise öncelikle Stalin'in pozisyonunun net bir şekilde belirlenmesi şart.

Hainleri nerede aramak gerekli sorusunu yanıtlamak için öncelikle Stalin'in hainlerle olan ilişkisine bakmak gerekir. Stalin bir hain miydi? Yoksa hainler Bolşevik Partisi içerisinde Stalin'in ölümünden sonra mı girdiler? Stalin hainlerin parti içine girmesine canı mı tuttu, yoksa hainlerin partiyi girmesi Stalin'e rağmen mi oldu? Öncelikle yine solda bu soruya verilen yanıtları üç kümeye toplayalım, sonrasında da KÖZ'ün Stalin'i ele almasını bu açıklamalardan nasıl farklı olduğunu görelim.

Geçmişte Türkiye'de Stalin konusu ele alınıldığında baskın olan eğilime göre Stalin bir hain olarak şöyle dursun hayatı boyunca oportünizm her türüstüne karşı savaşmış, bin türlü karşı devrimci hile ve desisesiy boşsa çıkarmış bir kahraman. Bu pozisyonu benimseyen akımların mesrebine göre diyalektik ve tarihsel materyalist mi geliştiren bir usta yahut Marksizm- Leninizmin mütevazı fakat kararı bir öğrencisi idi. Stalin döneminde tüm politikalar esas olarak doğrudu, bu politikaları Marksizmin- Leninizmin ilkelerine dair eleştirilenler aslında hayatın yeslini görmeeyen, somut koşulun sonatı tahlihli yapmaktan aciz, şabloncu doktrinerlerdir. Hainlere partiye Stalin döneminde girmiş olsalar da Stalin'in varlığı hainlerin partide istedikleri gibi atı kostumlarını engellemiştir. Dolayısıyla bu unsurları partiyi Stalin sonrası dönemde hâkim olmuşlardır.

Bunun tam karşı kutbundaki yaklaşım ise Stalin'i tümüyle bir karşı devrimci olarak yanstır. Esas olarak troçkist ve ondan etkilenen akımlara göre Stalin'in savundığı görüşlerin ve politikaların Bolşevizm ile de devrimcilikle de ilgili yoktur. Bu görüşler Stalinizm olarak adlandırılması ve karşı devrimci karakteri tescil edilmelidir. Bu yaklaşımı benimseyenler de mesreplerine göre Stalin'i ya karşı devrimci muşibetlerin başı olan şeytani ve sinisi bir figür olarak temsil ederler. Stalin'in savundığı görüşlerin onun siyasi hayatının başından beri Marksizm karşıtı, reformist ve uzlaşmacı olduğunu örneklerle göstermeye çalışırlar. Bir diğer kol ise Stalin'i etkisiz ve çapsiz bir kişilik olarak gösterir. Stalin aslında hayatı boyunca oduñ kırncın huk diyecisi olmanın ötesine geçmemiş, kendine ait hiçbir fikir sahip olmamış, hangi eğilim güçlü ise onun peşinden gitmiştir. Stalin'in karşı devrimcilik de aslında partiyi açın eden bürokrasinin bayraktarıdır. Doğrusu Troçki'nin Stalin biyografisinde ve ona dair yazılarına da her iki kolu da besleyecek görüşleri bulmak mümkündür.

Bu iki kutbu ortasında ise Stalin'in hataları olduğunu inkâr etmeyen, hatta bu hatalı politikaların sonrasında revizyonizme kapı araladığını, maddi zemin yarattığını savunanlar vardır. Ancak günhârları ve sevaplarıyla Stalin büyük bir devrimci, Sovyetler Birliği'nde sosyalizmin inşa sürecinin mimarı sayılmaktadır. Mao Zedung'un "Stalin yüzüde yetmiş oranda doğrudu" sözü aslında bu bakış açısını yansıtır ve günümüzde bu yönde orta yolcular çoğunlukta-dır.

STALİN MARKSİZM-LENİNİZMİN BİR USTA-SI YAHUT ÖĞRENCİSİ DEĞİLDİ

Stalin'i Marksizm-Leninizmin bir ustası yahut öğrencisi olarak tanımlamak için herseyden önce Stalin'in SBKP içinde tartışması bir otorite olarak kabul edildiği dönmele Lenin dönemindeki SBKP ve Komünist Enternasyonal'in çizgisi arasında bir süreklilik ilişkisi olması açık ederdi. Böyle bir sürekliliğin olduğuna görmek için Komünist Enternasyonal'ın akıbetine bakmak yeterlidir. Devrimist Enternasyonal Lenin döneminde dünya devrimine önderlik edecek parti olarak kurulmuş Stalin döneminde önce kongrelerini yapamaz hale gelmiş sonrasında ele dağıtılmıştır. Bununla birlikte gerek SBKP'nin gerekse de Komintern'in Stalin döneminde izlediği politik çizginin Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresinde tanımlanmış ilke ve esaslarla uzaktan yakından ilişkisi yoktur. Örneğin sosyal-pasifizme karşı mücadele ve Cemiyet'e

Akvam'ın iç yüzünün teşhiri Komünist Enternasyonal'i katılmıların yirmi bir koşulundan biri idi. Buna karşılık sosyal-pasifizm Stalin dönemindeki SBKP'nin alâmetiyyatı haline gelmiş, yine aynı dönemde Sovyetler Birliği Birleşmiş Milletler'in kurucu üyesi olmuştur. Emperyalist savaşları iç savaşta çevirmek Komintern'in temel sloganı iken Stalin döneminde ikinci dünya savaşı bir paylaşım savaşı olarak tanımlanmadığı gibi bu savaş sırasında fasizme karşı diğer emperyalist devletlerle işbirliği yapmakta bir beis görülmemiştir. Yine Stalin 1936 sonrasında "komünizme devletin varlığını" konuyaacağını hatta sömlemlerle şöyle dursun da kurumsallaşacağını söyleyerek Marksist devlet teorisini altüst etmiştir. Tüm bu tezler sonrasında Kuşçev revizyonizmi tarafından sözümona -Stalin eleştirisi- kısvesi altında daha sistemati ve belirlirik bir şekilde kullanılmaya başlanmıştır. Başka bir deyişle Stalin Marksizmin sadık bir öğrencisi olarak şöyle dursun ürettiği tezlerle, izlediği politikalarla Marksizmden revizyonizme uzanan köprü olmuştur.

STALİN YANLIŞLARI OLSA DA BÜYÜK BİR DEV-RİMÇİYDİ KALBI MESELENİN ÖZÜNÜ BULANDIRIR

"Stalin yanlışları olsa da büyük bir devrimciydi." kabildinden değerlendirmeler ise bilindik bir doğrunun arkasına saklanarak meselelin özünü bulandırmaktadır. Doğrudur hiç hata yapmamak için aslında hiçbir şey yapmamak gerekir. Ama yanlış vardır, yanlış vardır. Devrimciler elbette taktik konulara dair yanlışlar yapabilirler, hatta somut taktik sonurlara dair hiçbir zaman görüş birliğinde de varamayabilirler. Örneğin, 7 Kasım'ın öngününde Bolşevikler arasında ayaklanmaya dair bir görüş birliği yoktu. Brest-Litovsk sırasın- da bir görüş birliği yoktu, sendikalar sorunu tartışılırken bir görüş birliği yoktu. Tuhaf olan komünist bir parti içinde bu tür durumlara yaşanması değil yaşanmamasıdır. Ancak devrimci bir partiyi kapatma kararın taktik bir sorun değildir, emperyalist devletlerle birlikte anti-faşist bir mücadele verilebileceğini savunmak da, komünizmin de devletin büyüyeceğini inan etmek de taktik konular-daki farklılık olarak tanımlanamaz. Bunlar programatik bakış açısına, ilkelere dair farklılıklardır. Bu tür konularda ayrı konumların onların aynı parti içinde bulunmamanları, aynı gelecek için ele değerdendirilmemeleri gerekir.

Ma'o'nun aşağıdaki ifadeleri ise ilkelere taktikler arasındaki farklıları gözetmeyen bir tutuma işaret eder. Zira ayrılıklar ve yanlışlar esasa ve taktiğe dair konularla ilişkin tasnif edilmemiş, sayca az ya da çok olmasına göre değerdendirilmiştir. *Şimdi, yoldaşlar arasındaki ilişki- re geri dönelim. Ben, herhangi bir yanlış anlamla olduğu zaman yoldaşların*

SAYFA 20'NİN DEVAMI

aldığı tutumların doğruluğu yahut yanlışlığı bir tarafta taraftarlarını veya hasıslarının yaptığı üzere Stalin'i, Lenin'in her dediğini tekrarlayan bir uydusu yahut her konuda Lenin'le fikir birliği içinde olan tek Bolşevik olarak resmetmek görüldüğü üzere isabetli değildir.

Lenin ile Stalin'in fikir birliği üzerinde oldukları ve Stalin'in bilfiil örgütlenmesinde yer aldığı mesele ise partinin "teknik kol", askeri hazırlıklardır. Stockholm Konferansı Moskova'daki Aralık ayaklanmasını yenildiği bir dönemde gerçekleşmiş, devrim geri çekilmiş dönemine girmiştir. RSDP'ın önde gelenlerinden Plehanov daha o zaman silaha sarılmannn hata olduğunu dile getirmişti. Menşevikler ise "İhtiyatları"nı arttırmaya başlamıştı. Stockholm Konferansı ilke olarak gerilla eylemlerini reddetme de silah ve teçhizat edin- geçirmekte için yapılan baskınları kapsam dışında bırakmıştı.

Lenin ise bir ayaklanma içinden geçen ülke- de silahlı mücadelelin gerekliliği üzerinde ısrar ediyordu. O dönem parti içinde Bolşeviklerin bir kısmı tarafından da paylaşılan görüş silahlı mücadelelin genel olarak yıkılmı mücadelesine zarar verdiğ, sosyal demokrat saflarda örgütsüz- lük yarattığı ve silahlı mücadelelin halkın başıboş unsurların, lumpen proletarya ve anarşistlerin işi olduğuydu. Ayaklanma sırasında bilhassa geri ci kuvvetlerin örgütleddiği "Kara Yüzler" ceterlerine ve resmi makamlarla karşı kendliliğinden başlan- olan silahlı eylemlerin eleştirilmesini Lenin haksız buluyor, harekete zara verenin bu eylemler değil bu eylemleri kontrol etmek konusunda yetersiz kalan ve eylemleri dışardan eleştirmekte yetinen partinin hatalı olduğunı vurguluyordu. Lenin o dönem geri çekiliş yaşayan devrimin tekrar yıkıl- seleeğine inanıyor, "yığın hareketinin bir ayaklanma noktasına gerçekten ulaştığı ve iç savaşın "büyük girişimleri" arasında oldukça geniş bir aralık olduğu bir sırada" silahlı mücadelelin kaçınılmaz olduğunu vurguluyordu. "Proletari'de ya- yılanınan yazısında proletaryanın partisinin elbette önderlik edecek parti olarak kurulmuş Stalin döneminde önce kongrelerini yapamaz hale gelmiş sonrasında ele dağıtılmıştır. Bununla birlikte gerek SBKP'nin gerekse de Komintern'in Stalin döneminde izlediği politik çizginin Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresinde tanımlanmış ilke ve esaslarla uzaktan yakından ilişkisi yoktur. Örneğin sosyal-pasifizme karşı mücadele ve Cemiyet'e

birbirleriyle görüşmelerini öneriyorum. Kamnca bazaları, insanların bir kere komünist partisine girdiler mi, biç ayrı- lıkları ya da yanlış anlamaları olmayan ehtiyarlı baline geldiğini, partinin tabiri edilemeyeceğini, yani partinin yokpare, tekdüze bir şey olduğunu ve dolayısıyla görüşme yapmaya gerek olmadığını düş- şünüyorlar. Sanli partiye giren herkesin yüzde yüz Marksist olması gerekirmiş gibi. Ashnda Marksistler de derece dere- dedir; yüzde 100, 90, 80, 70, 60, 50 Mark- sist olduğu gibi, sadece yüzde 10 ya da 20 Marksist olanlar da vardır.

Ma'o'nun bu konuşmayı 1957'de SBKP'li revizyonistlerin de yer aldığı kardeş komünist partiler toplantısında yapması tesadüf değildir. Böyle bir toplantıda, "kardeş partilerle arayı açmamak için" Stalin'in payına yüzde yetmiş marksistlik düşmesi de manidardır. Ama tüm bunlar Ma'o'nun ilkeler- de anlaşmazlığı bir "Marksizm oranı" sorunuina indirgeyen oportünistlerle aynı partide yer alma- cığını varsayan görüşlerinin yanında teferruattır. Stalin'in yukarıda sıraladığımız esaslara dair yanlış ve revizyonlarını, "tüm eksiklerini karşı Stalin komünist mirasımızın bir parçasıydı diye geçi- ştimeye çalışan yaklaşımlar ise parti konusunda aynı oportünist yolun yolcusu olarak mahkum- durdur. Dolayısıyla kendilerini Stalin'in komünist geleceğin bir parçası olduğunu kanıtlamaya çalış- san özürtü yaklaşımın varp geleceği son durak görüş izlesizlik ve partisizlik olacaktır.

STALİN'İN MUHASEBESİ AYNI ZAMANDA BOLŞEVİZMİN MUHASEBESİDİR

Bununla birlikte kendilerini Stalin'in başından beri etkisiz, iradesiz, edilgen ve güce tapan bir figür olduğunı, başından beri marksizmlle bağ- daşmayan fikirlere sahip olduğunı kanıtlamaya çalışanlar da Stalin'in sinisi ve hain bir karşı devrimci olarak göstermeye çalışanlar da sonuçsuz bir çaba icindebilirler. Zira basit bir tarihsel gerçeği hatırlamak bile Stalin'in baskın ve hâkim fikirle- rinin peşinden giden bir devrimci olmadığnı orta- ya koyar. Başta Troçki olmak üzere Rus Sosyal Demokratlan'nın çoğunluğu Bolşevik-menşevik ayrışması sırasında Menşeviklerin yanında yer alıp, Bolşevikleri yerden yer vururken Stalin, üstelik Menşeviklerin ezici çoğunlukta olduğu Gürcistan'da, tüm bu kritik aşamaların hepsinde tercihini Bolşeviklerden yana kullanmıştır. Dahası Stalin Lenin'in huk diyecisi olmak şöyle dursun bir dizi kritik konuda onunla ters düşmüştür. 1906 seçimlerinde boykotu savundığı gibi toprağın köylülerini ısgal komiteleri kurarak aristokratların topraklarını paylaşılmasını gerektiğini savunmuş- tur. Bununla birlikte Stalin Bolşeviklerin içindeki

çoğu devrimci gibi Lenin'in yeni önerileri karşı- sında ayak diremiştir. RSDP'ın isminin Komünist Parti olarak değiştirilmesi, yeni bir enternasyonal kurulması önerisine karşı çıkması bu direncin en çarpıcı örneklerindendir. Ancak tüm bu direnç noktalarında da Stalin yalnız değildi, asluna bakılırsa Bolşevik partisinin çoğunluğunu oluştururan militanlar gibi hareket etmekteydi. Dolayısıyla Stalin adlı devrimci sadık bir öğrencisi olarak kal- mayı başarmamış olsa da bir hain değildi. Bila- kisi siyasi tartışmaların önemli bir kısmında verdiği tepkiler Bolşevik partisindeki ortalama bir militan- nın tepkilerini yansıtmaktadır.

Devrimci tarihi kişilikler içinde Stalin, Troçki ve Lenin'den farklı bir yere oturmaktadır. Troçki'nin bir birey olarak portresini çizmek mümkündür. Troçki Bolşeviklerden önce de sadece Troçki ismiyle değil bugün troçkizmi tanımlayan fikirle- riyle vardı. 1917-23 döneminde Bolşevik partisi disiplninde komünist bir militan olarak hareket etme de sonrasında SBKP içinde mücadele ettiği sırada ve SBKP'den ihraç edildikten sonra gerek mücadele ediş biçimiyile gerekse de savundugu tezlerin içerdiği nedeniyle Bolşeviklerden ayrı du- ran, bir birey olarak duran bir Troçki vardır. Bi- razdan ele alacağımız üzere tamamen farklı ne- denlerden ötürü bağımsız bir siyasi kişilik olarak Lenin'den söz etmek mümkündür. Buna karşı- lık Bolşeviklerden ayrı bir Stalin'den söz etmek mümkün değildir. Bir birey olarak Stalin'den söz etmek anlamlı değildir.

Papaz okullarında marksizme geçerkenki bir iki sene dışında Stalin'in önce Bolşevik hızbı sonrasında da Bolşevik Partisi dışında bir hayatı yoktur. Kendisine atfedilen tüm görüşleri de esas olarak Bolşevikler içinde aldığı tutumlara bağlı olarak üretmiş yahut benimsemiştir. Bu nedenle Stalin'in öyküsü aslı olarak Bolşeviklerin öyküsü, Stalin'in yanlışları da Bolşeviklerin yanlışları, Sta- lin'in akıbeti Bolşeviklerin akıbetidir. Bu son tes- pit KÖZ'ün Stalin meselesini ele alınsındaki üçüncü noktaya ortaya koymaktadır. Stalin dosyası, nevi şahsına münhasır bir politik şahsiyetin öyküsü değil bolşevizmin nedeni ve nasıl yenildiğinin öykü- südür. Stalin muhasebesi de bolşevizmin muhase- besidir. Bolşevizm kazanacak diyenlerin bu mu- hasebeyi vemeleler şarttır.

Stalin'i marksizmin ustası olarak gören gö- rüşlerden söz ederken, Stalin döneminin bir büt- ün olarak komünist hareketin içinde görmemek gerektiğini zira Stalin döneminde benimsenen ilkelerin, izlenen politikaların Komünist Enternas- yonal'de ifadesini bulmuş ilke ve esaslarla taban tabana zıt olduğunı, sonrasında gelecek Kuşçev revizyonizminin yolunu döşediğini ifade etti. Stalin'de ifade bulmuş fikirler ve tutumlar bir bi-

rey olarak kendisine değil de Bolşeviklere işaret ettiğine göre bu saptamalar aynı zamanda Stalin dosyasında yayınlanan temel soruyu da açığa çı- kanyor: "Bolşevik Partisi nasıl oldu da Komünist Enternasyonal'in çizdiği rotadan çıkıp Menşevik politikaların üretim merkezine döndü? ". Yanıt bekleyen ve Stalin'i Bolşevik ilkelerin yılmaz sa- vuncusu olarak gören akımların da Bolşevik par- tiyi tasfiye etmeye kararlı bir hain olarak görenle- rin de yanıtlanımadıkları soru budur.

Bolşevik partinin akıbeti hakkında bir dosya olan -Stalin Dosyasında Bolşevik partinin ne za- man ve nasıl 1902'de tarif edilen parti olmanın çıktığı üzerinde durulacak. Komünist Enternas- yonal çizgisine SBKP'nin ve Stalin dönemindeki yönetimi yüzünden mi girdiği, yoksa esas olarak Avrupa'da hakim olan İkinci enternasyonal mi- rasçılarının Komünist Enternasyonal ile birlikte SBKP'yi de kusatarak rayından çıkardığı konuları ele alınacak.

Bu gerçeğe Stalin Menşevizm tarafından ku- satılan Stalin ve diğer SBKP ve Komünist Enternasyonal yöneticilerinin birer hain ve fail olma- tan ziyade, İkinci Enternasyonal çizgisine karşı Zimmerwald solu ile birlikte Lenin'in gösterdiği tavizsiz direnci gösteremeyen bolşeviklerden biri olarak ele alınacak.

Yayınlayacağımız Stalin Dosyasında -Bir Bolşevik Militan Olarak Stalin- portresinin yansırı Stalin'in Komünist Enternasyonal'in temel Tezle- rini ve kararlarını terk edip yerine "İkinci enternasyonal marksizm'i'nin terk edilmiş Menşevik görüşlerini nasıl formüle ederek savunduğu ele alınıp gösterilecek.

tarışmasız kabul edildiği efsanesini çürüttüğü gibi Stalin ile Lenin arasında siyasi meselelerde kesintisiz bir görüş birliği olduğu efsanesini de çürüttür. Nitekim Otzovistlerle olan tartışmada Sta- lin'in pek belirgin olumsuz tavır da bu durumun örneklerinden biriydi. Stalin yurt dışına gönderdiği mektupların birinde Otzovistlerin partiden atılma- sıya son bulacak olan tartışmayı "bir bardak suyla firtına kopamak" olarak nitelenecek ve net bir si- yasi tavır almaktan kaçınacaktır. İlkerleyen yıllarda Menşeviklerle yeniden birleşme ve Lenin'in Nisan tezlerinde dile getirdiği görüşler gibi devrimin ka- rarı açısından daha belirleyici meselelerde de bu ayrılık baş gösterecekti.

Devrimci örgütün böyle bir dönemde gerekli- lik olmadığını düşünen tasfiyecilerden açıkça ayrı duran, Stalin'in çıkmasına ön ayak olduğu bu ga- zetedde yayınlanan bir karar ile Bolşeviklerin taktik meselelerinden ötürü bölünmesi eleştiriliyordu. Bolşevikler arasında-ki tartışma sadece taktik bir meseleye sınırlı kalmamış, felsefi bir boyutta da taşınmış ve Lenin'i Materyalizm ve Ampiryo Kri- tizm'i yazmaya imtisi. Stalin'in içinde bulunduğu Bakü Komitesi Lenin'i taktik ve siyasi konularda destekteldiğini bildiriyor fakat Bogdanov ve tarf- tarlarını partiden atılması yanlış bulduklarını yazıyorlardı. Bununla birlikte partinin Rusya'da bir merkez komitesi oluşturulması önerisi bu ya- zılarda yenileniyordu.

Stalin 1909'da tekrar yakalanıp ve sürgüne gönderildi. 1911 yılına kadar sürece-ek olan bu sürgün Kafkasya'daki devrimci faaliyetinin sonu olur. Kafkasya'ya geri dönmesi yıllar sonra çok başka koşullarda olacaktır.

1912 yılında Lenin'in çağrısıyla gerçekleşen Prag Konferansı RSDP'ın Bolşevik ve Menşevik fraksiyonlarının nihai olarak ayrıldığı, Bolşevikle- rin ayrı bir örgüt olarak teekülük ettiği bir dönüm noktasıydı. Otzovistlerin partiden ihraç edilmesi ve Menşeviklerin illegal örgüt fikrini açıkça red- detmeleri bu çekimkisi kesin ayrışmayı nihayet mümkün kıldı. Aynı zamanda bu konferans Stalin için de bir dön

BOLŞEVİK PARTİ’NİN KURULUŞUNA KADARKİ DÖNEMDE STALİN

20.yy’ın siyasi tarihine damga vurmuş kişilerden bahsedildiğinde her cenah tarafından olumlu veya olumsuz olarak anılanların başında Stalin ismi gelir. Bilhassa komünistler kendi tarihlerine baktıklarında geçtiğimiz yüzyılın önemli dönemeçlerinde Stalin, gerek Ekim Devrimi’nin yaratıcısı olan partideki yeriyle gerek bu devrimin meyvesi olan SSCB’deki görevleriyle önemli bir yer tutar.

20.yy’ın siyasi tarihine damga vurmuş kişilerden bahsedildiğinde Stalin ismi her cenah tarafından olumlu veya olumsuz olarak anılanların başında gelir. Bilhassa komünistler kendi tarihlerine baktıklarında geçtiğimiz yüzyılın önemli dönemeçlerinde Stalin, gerek Ekim Devrimi’nin yaratıcısı olan partideki yeriyle gerek bu devrimin meyvesi olan SSCB’deki görevleriyle önemli bir yer tutar. Liberal ve gerici çevreler genellikle bir günah keçisi diktatör olarak Stalin ismini bir tekerleme mahiyetinde Hitler ile birlikte akla getirirken sol içinde Stalin’i bir tarihsel karakter olarak nereye koymak gerektiğine dair birbirine zıt görüşler bulunur. Kimi akımlar Stalin figürünü Marx, Engels ve Lenin’in ardından bayraklarına taşıran kimileri de onu Ekim Devrimi’nin başına gelenlerin tek suçlusu olarak anma eğilimini gösterirler.

İşte bir yüzyılın siyasi tarihine damga vurmuş olan bu şahsiyet 18 Aralık 1879’da Tiflis’e 76 km uzaklıktaki Gori adlı bir kasabada dünyaya geldi.

Stalin’in, daha doğrusu doğum adıyla İosif Vissariyonoviç Cugaşvili’nin doğduğu toprakların kaderi hem ailesinin hem de onun yaşamının ilk dönemi üzerinde en belirleyici etken olmuştur. 19.yy’ın sonlarına kadar geri kalmış bir köylü coğrafyası olan Kafkasya yüzyılın sonuna doğru bir bakıma kendi sanayi devrimini yaşamış; Bakü ve Batum’daki petrol sanayisi İngiliz ve Fransız sermayesinin yardımıyla gelişmiş, Tiflis önemli demiryollarının kavşak noktası haline gelmiştir. Nitekim Tiflis’teki demiryolu işçileri arasındaki çalışmada Stalin’in kendi tabiriyle devrimci çıraklığının bir parçası olacaktır. Bununla birlikte toprak köleliğinin 1861’de Rusya’da, 1864’te Gürcistan’da kaldırılması yüzyıllar boyunca toprağa ve efendilerine bağlı olarak yaşamak zorunda bırakılmış köylülerin şehirlere ve kasabalara gelmesine yol açmaktaydı. Hızlı bir proleterleşme dalgası yaşayan Kafkasya yüzyılın sonuna doğru aynı zamanda işçilerin ekonomik mücadelesinin yükseldiği bir yer haline geliyordu. Eski bir toprak kölesinin oğlu olan Stalin’in babası da hür bir zanaatkar olmak istegiyle Gori kasabasına gelmiş bir kunduracıydı. Babası kimi kaynaklara göre Stalin 11 yaşındayken öldü kimilerine göre ise Gori’den ayrılıp Tiflis’te bir fabrika işçisi olarak hayatına devam etti ve 1909’da öldü.

19.yy’ın sonlarında ortaya çıkan işçi mücadelesi bir yana, Gürcistan’ın kaderini uzun yıllar boyu etkileyen bir diğer olay Rus Çarlığı’nın işgaliydi. Tarihçi Perslerin, Türklerin ve Rusların saldırılarına maruz kalmış bu coğrafya 93 Harbi diye bilinen 1877-1878 Osmanlı Rus savaşından sonra tamamen Çarlığın hakimiyetine geçmiş bulunmaktaydı. Gürcü prenslerin bir bakıma kendi istekleriyle Çarlığa tabi olmalarından kaynaklı olsa gerek, Gürcistan’da Rus Çarlığının işgali altında bulunan diğer bölgelere, örneğin Polonya’ya kıyasla, güçlü bir ulusal hareket gelişmemişti. Fakat işgalcilere karşı duyulan ulusal öfke halk arasında destanların, hikayelerin önemli bir unsuru haline geldi. Stalin’in devrimci hayatının ilk dönemlerinde kendine takma ad olarak benimsediği “Koba” (Baş eğmez anlamında) ismi de Gürcü yazar Kazbegi’nin Nunu adlı romanında geçen Çarlığa karşı mücadele vermiş bir kahramandı. Kafkasya’nın bu “haydut” destanlarının etkileri yaklaşımda olan devrimci dönemde de kendini gösterecekti.

1905 Devrimi’nde en militan mücadelelerin yaşandığı ve devrimin en son geri çekildiği yer olan Kafkasya, barındırdığı toplumsal gelişmelerle bunun sinyallerini yüzyılın sonlarında veriyordu. Bu toplumsal gelişmelerin yanı sıra bu gelişmeler devrime taşıyacak olan öznel etkenlerin var olup gelişebileceği bir zemin de bu topraklarda yeşermekteydi. Rusya’nın sanayi merkezlerinden sürgün edilen Marksist işçiler ve farklı görüşlerden devrincilerin sürgün yerlerinden birisi de Kafkasya’ydı. 1890’ların ortalarına gelindiğinde Rusya’da Marksizm diğer devrimci akımlara karşı üstün bir konuma gelirken bir bakıma Rusya’daki merkezleri takip eden Kafkasya’daki devrimci düşünce de bundan etkilenmişti, sosyal demokrat hareket galebe çalmaktaydı.

Ekonomik zorluklarla boğuşan bir ailenin üç çocuğundan doğduktan sonra yaşayabilen tek çocuk olan Stalin’in hayatını kökünden değiştirecek şey Tiflis’teki ilahiyat okuluna yazılması olur. Kendisi gibi bir kunduracı olmasını isteyen babasının aksine annesi belki de oğlunun başka bir toplumsal sınıfa sıçramasını istediğinden önce Gori’deki hazırlık okuluna sonra da Tiflis’teki ilahiyat okuluna gitmesini sağlar. Nitekim o dönemde Cugaşvili’nin işçi olmak dışındaki tek seçeneği böyle bir okula giderek bir memur ya da rahip olmaktır.

15 yaşında Gori’deki hazırlık okulunu tamamladıktan sonra Tiflis’te ilahiyat okuluna başlar. Stalin’in politikleşmesi de bu okul sayesinde olur. Yönetiminde Rus rahiplerin olduğu, Rusça eğitim veren ilahiyat okulu Gürcistan’daki toplumsal gelişmelerden azade bir yer değildir. Henüz genç Cugaşvili’nin okula adım atmasından önce, okulda öğrencilerin ders boykotları düzenlemesinden, okuldan uzaklaştırılan bir öğrencinin okul müdürünü öldürmesine varan siyasi olaylar cereyan eder. Nitekim Gürcistan’da ilk Marksist örgütlenmeleri yaratacak kuşak da bu okulun sıralarından geçerek siyasi mücadeleye katılmıştır. O dönem bir üniversite bulunmayan Tiflis’te ironik bir şekilde en ilerici gençler bu rahip okulundan çıkar. Okulun uzunca bir yasaklı kitap listesi olmasına rağmen öğrenciler okul dışında kitap kulüplerine üye olup dünya edebiyatıyla, felsefeyle ve siyasi yazınla kısıtlı da olsa tanışma fırsatı yakalar. Stalin’in macerası da bu şekilde gelişir.

1898’e gelindiğinde Stalin “Messame Dassi” adındaki sosyalist gruba katılır. Messame Dassi devrimci bir örgütten ziyade yasal bir gazete etrafında toplanmış, üyelerinin kendini Marksist olarak tanımladığı bir gruptur. 1898 yılı Rus sosyal demokratlarının bir parti kongresi topladıkları fakat kongrenin polis baskını yüzünden sona erdirilemediği bir dönemeç noktası olur. Kongre sonucunda bir parti inşa edilememiş olsa da Rusya’daki sosyal demokratlar işçilerin içinde çalışmaktan da kendi aralarında siyasi tartışmalar yürütmekten de geri durmuyorlardı. Messame Dassi’ye katıldığında Stalin’in ilk görevlerinden biri grubun bağı olduğu işçilere sosyalizm propagandası yapmak olur. Bir yandan da grubun içindeki tartışmada onu Messame Dassi’ye katan iki devrimciyle birlikte –Şaşa Tsulukidze ve Lado Ketskohoveli– Messame Dassi içindeki legal Marksist eğilime karşı çıkar.

Messame Dassi’ye katılmasından bir sene sonra, 1899’da Stalin okuldan atılır.1889-1900 arasında Tiflis’te demiryolu atölyelerinde ve fabrikalarda patlak veren grevlerin örgütleyicilerinden olur, yasadışı bir matbaada bildiriler basılması ve bunların işçiler arasında dağıtılmasında görev alır.

1900 yılında Lenin’in arkadaşı olan ve Iskra’yı sahiplenen Kurnatovski’nin Tiflis’e gelmesiyle Iskra’nın savunduğu fikirler buradaki devrimci-ler üzerinde etki yapmaya başlar. Stalin de legal Marksistlere ve ekonomistlere karşı Iskra’da savunulan fikirlerin destekçisi olur.

1900’de Tiflis’te örgütlenen ilk 1 Mayıs’ta yer alır. 1901’e gelindiğinde bu sefer 1 Mayıs gösterileri şehrin göbeğinde örgütlenir. Bu 1 Mayıs’tan önce tevkifata uğrar, hayatı boyunca ücret karşılığında çalıştığı tek iş olan rasathanedeki gözlem işinden de ayrılmak durumunda kalır ve yasadışı kişi konumuna geçer. Bu tarihten 1917’ye kadar da öyle kalacaktır; devrimci faaliyet, hapis, sürgün ve sürgünden kaçış, yaşamında peşi sıra birbirini takip edecektir. Yeraltı faaliyetlerinin en riskli işlerinde sorumluluk üstlenсе de Çarlık polisine kesin delil bırakmayarak sürgün cezasından fazlasını almamayı başaracaktır.

1901’in sonbaharında Tiflis sosyal demokrat komitesi seçilir. Fakat Tiflis’te polisin gözüne batmış biri olarak çok fazla kalamaz ve bu yılın sonunda Batum’a geçer. Batum’da gizli bir matbaanın kurulmasında görev alır. Grevdeki işçilerin tutuklanması üzerine çıkan ve 14 işçinin askerler tarafından öldürüldüğü gösterilerde yer alır. Ayaklanma mahiyetindeki bu olaylardan sonra Batum’daki tüm sosyal demokratlar gibi Stalin’de

tutuklanır ve hapse atılır. 1903 yılında hapiste olmasına rağmen sosyal demokratların Kafkasya Yürütme Komitesi’ne seçilir. Kasım ayında ise Si-birya’ya sürgüne gönderilir fakat bu sürgün çok uzun sürmez, 1904 Ocak’ta sürgünden kaçıp Tiflis’e geri döner.

RSDİP’in 2. Kongresi Stalin hapisteyken gerçekleşir. Bu kongre sosyal demokrat hareket içindeki tarihi kırılmanın gerçekleştiği, partinin Bolşevikler ve Menşevikler olarak ikiye ayrıldığı kongredir. İlk bakışta ilginç gözükken, partiyi ikiye bölen ihtilafın program üzerine değil de kimin parti üyesi olacağına dair tüzüğün ilk maddesinde çıkmasıdır. Partinin işçi sınıfının tümünü kapsamı gerektiğini düşünen Menşeviklerle partiyi işçi sınıfının öncü ve bilinçli kesimlerinden oluşan bir profesyonel devrimciler örgütü olarak gören Bolşevikler arasındaki ihtilaf salt bir örgütsel mesele değil siyasal muhtevası olan bir ayrışmaydı. Öyle ki bu ayrışma sadece RSDİP’i ikiye bölmeyecek, 2. Enternasyonalin iflası ve Komünist Enternasyonalin kurulmasıyla bir anlamıyla bütün dünyadaki sosyal demokrat hareketi ikiye bölecekti. Muhtemelen ilk anda tarihsel anlamı anlaşılmayan bu ayrışmanın kongre gerçekleşirken hapiste olan ve sonrasında sürgüne gönderilen Stalin tarafından tam olarak ne zaman öğrenildiği tartışmalıdır. Fakat en kötü ihtimalle sürgünden Tiflis’e döndüğünde ayrışmadan haberdar olan Stalin Menşeviklerin kalesi olan Kafkasya’da az sayıdaki Bolşevikten biri olur.

“GENEL PROVA” GÜNLERİNDE STALİN

Bolşeviklerin safındaki bir RSDİP militanı olarak Stalin’in hayatının seyri Çarlık rejiminin seyriyle paralel ilerliyordu. Bu akıştaki önemli dönemlerden biri şüphesiz 1905 Devrimi’ydi. Rus-Japon savaşında Çarlığın ağır darbeler alması hayat şartları sefil durumda olan işçileri hareketlendiriyor, bir ayaklanmanın yolu döşeniyordu. 22 Ocak 1905’te Papaz Gabon önderliğinde klise ikonları ve Çarlığın sembollerini taşıyarak “kutsal” yöneticilerine dilekçe sunmak için kışık sarayın önüne gelen işçilere Çarlık muhafızlarının ateş açması ayaklanmanın fitilini ateşlemiş olur.

Çarlık’ın başkenti St.Petersburg’da Kanlı Pazar yaşanmadan kısa bir süre önce Kafkasya’daki olaylar da kitlelerdeki hareketliliğe dair önemli ipuçları veriyordu. Bakü’deki petrol işçilerinin grevi işverenleri Rus Çarlığı’ndaki ilk toplu sözleşmeyi yapmak zorunda bırakmıştı. Stalin’de grev başladığında Bakü’ye gitmiş sonrasında, Kafkas Sosyal Demokratlar Birliği adına yazdığı bildiride işçiler için intikam saatinin çaldığını yazmıştı.

1905 Devrimi boyunca Stalin’in oynadığı role dair gerek siyasal hasımları gerek SBKP’nin resmi tarihçileri farklı açılardan hakikatle pek uyuşmayan bir tablo çizceklerdi. SBKP’nin resmi tarihçilerine göre Stalin, 1905 Devrimi döneminde ve öncesinde Kafkasya’daki Bolşeviklerin lideri, “Kafkasların Lenini”ydi. Stalin’in hayatının farklı dönemlerine ilişkin olarak da getirilen bu abartılı yorumların yanı sıra devrim sürecinde giriştiği partinin gizli askeri kolundaki görevlerine ilişkin ise resmi tarihte sessizlik söz konusudur. Troçki’nin yazmaya koyulup tamamlayamadığı biyografisinde ise Stalin adeta devrimin olmasından rahatsız olan, kitle hareketine burun kıvrıran bir parti bürokratu olarak resmedilir. Elbette 1905 Devrimi’nde St.Petersburg Sovyeti başkanlığı yapmış olan Troçki’nin etkisiyle, Kafkasya’da bir RSDİP militanı olan – 1903’te hapisteyken dahi Kafkas Sosyal Demokratları Federasyonu’nun Yürütme Komitesi’ne seçilecek öne sahip olsa da– Stalin’in bireysel meziyetlerinin olaylara olan etkisi kıyaslanamaz. Fakat daha önemlisi böylesi bir kıyaslamayı yapmanın tümünden yanlış olduğudur. Nitekim 1917’de Bolşeviklerin saflarına katılana kadar örgütlü hareket etmeyle pek başışık olmayan, etkileyici bir hatip ve yazar olarak Troçki’nin “faydasız güzelliğinin” etkisi St. Petersburg Sovyet’i Çarlık askerlerine kuşatıldığında işçilere silahlarının horozunu kırmayı öğütlemek olacaktı. Aynı biyografide, “Ne Yapmalı ?”da Lenin tarafından partiyeye dair ileri sürülen görüşleri hareketin kendiliğindenliğini göz ardı eden, yanlış ve tek

yanlı bulan Troçki’nin bu bakımdan bir parti disiplinine bağlı olarak hareket eden Bolşevik militanı Stalin’in 1905 Devrimi sürecinde yapıp yapmadıklarını küçümsemesi şaşırtıcı değildir.

Lenin’in meşhur tabiriyle proleter devrimin bir “genel provası” olarak anılan 1905 Devrimi’nin ancak prova olabilmemesinin en önemli sebebi şüphesiz RSDİP’in içinde bulunduğu durumdu. İki fraksiyona bölünmüş olan ve önemli bir kısmı Menşevik olan partinin safları devrim sürecinde genişlese de parti bir devrime önderlik edebilecek durumda değildi. Fakat Bolşevikler böyle bir ayaklanma sürecinde ayaklanmayı devrime taşıyacak askeri hazırlığın gerekli olduğunun altını çizip bir yandan da buna dair adımlar atıyorlardı. Stalin’de gizli yürütülen ve sıkı bir disiplin gerektiren bu çalışmaların Kafkasya’daki önemli örgütleyicilerinden oldu.

1905 yılı aynı zamanda Stalin’in partinin ulusal çaptaki bir konferansına ilk katıldığı tarihi. Finlandiya’da gerçekleşen bu konferansa Stalin “İvanoviç” takma adıyla katılır. Tammerfors konferansı devrimin henüz yükselişte olduğu bir dönemde gerçekleşir, Krupskaya’nın anılarında aktardığı üzere delegeleri devrimin coşkusu sarmıştır. RSDİP’in Stockholm kongresinden önce sadece Bolşevik üyelerle toplanan bu konferansın başlıca tartışılan konularından biri ayaklanmanın etkisiyle sola kayan Menşeviklerle birleşmeydi. Fakat Stockholm kongresinde uzlaşmazlıklar yine baş gösterecek ve birleşme nihai olarak gerçekleşmeyecekti. Fraksiyonlar kongreden sonra da varlıklarını koruyacaklardı. Olayların etkisi ayrışma sürecinin uzamasına yol açacak, Bolşevikler ancak 1912’de tamamen Menşeviklerden koparak bağımsız partilerini kuracaklardı.

Tammerfors konferansı sırasında ilk defa görüldüğü Lenin’den ne kadar etkilendiğini – bir dağı kartalı olarak tasvir ettiği Lenin’in ufak tefek olmasından duyduğu hayal kırıklığı da belirte-rek- sonraları Kızıldoru öğrencilerine yaptığı bir konuşmada dile getirсе de Lenin ile ilk fikir ayrılığı da bu konferansta ortaya çıktı. 1905’te ayaklanmaya karşı Çar bir danışma meclisi olarak Du-ma’nın açılmasına izin vermiş, seçimler meselesi konferansın gündemine gelmişti. Yerel komitelerden gelen bir çok delegе gibi Stalin’de bu seçimleri tamamen boykot etmeyi savunuyordu. Lenin parlamento kürsüsünü tamamıyla Menşeviklere ve liberallere bırakmayı istemiyor, bu araçtan da devrimin çıkarına uygun şekilde faydalanılmasını istiyordu. Fakat karşılaştığı kuvvetli muhalefet karşısında geri adım attı ki ileri de bunu Bolşeviklerin bir hatası olarak değerlendirecekti. Kararın yazılmasını üstlenen komisyonda Stalin de yer alacaktı.

Stalin’in daha göze çarpan bir rol oynayacağı diğer bir parti kongresi 1906 Nisan’ında toplanan Stockholm Kongresidir. Bu kongreden beklenti Bolşevik ve Menşevikler arasında bir birliğin doğmasıydı. Fakat devrimin geri çekilişi Menşeviklerin devrimin ateşli günlerindeki radikal tutumlarını geride bırakmalarına yol açmış, kongreden RSDİP’in birliğinin çıkması ihtimali zayıflamıştı. Netice de seçken bir birlik doğsa da fraksiyonlar kendini korumaktaydı. Stalin kongrede Kafkasya’yı temsil eden 11 delegeden tek Bolşevik olardı. Kongrenin gündemindeki önemli meselelerden biri toprak sorunuydu. Menşevikler toprakların yerel yönetimlere geçmesi taraftarıydı. Lenin işçi ve köylülerin demokratik diktatörlüğü altında toprağın kamulaştırılmasını savunuyordu. Stalin ise toprakların köylüye dağıtılmasından yanaydı. Lenin’in görüşü, İki Taktik’te ifade ettiği -tam manasıyla içi doldurulmasa da- İşçi ve Köylülerin Demokratik Diktatörlüğü teziyle bağdaşır nitelikteydi, Lenin demokratik ve sosyalist olmak üzere iki ayrı devrim öngörmüyor, bu aşamaları tek bir devrimin önüne alacağı görevler olarak ele alıyordu. Stalin’in görüşü devrimin demokratik niteliğinin bu görevi gerçekleştirmeye engel olacağına dayanıyordu, bir bakıma İki Taktik’deki tezler Bolşevikler tarafından da tam olarak anlaşılammıştı. Stalin çok sonraları bu toplu eserlerine yazdığı önsözde bu tutumunu o dönemki “dar görüşlülüğüne” bağlayacaktı. Bu dönemde Stalin’in